

ஞானம்

கலை கலைக்கியர் சங்கிகை

122

ஜூலை 2010

முற்பொட்டுவும் தமிழ் ஸாழியின்
எதிர்காலமும் - ஓர் சமுதாய ஸாழியியல் நோக்கு
-கந்தையா சும்முகலிங்கம்

பெண் எழுத்தாளர்
தல்லிமா நல்லின்
செய்த குற்றம் ஏன்?

- N. P. நியாஸ்தீன்

முத்த படைப்பாளி
தம்பிராசா பரமலிங்கம்

விலை ரூபா. 50/-

ஜூலி - 11 சூடர் - 02

பகிர்தவின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது நூனம்

ஆசிரியர் :

தி. நூனசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

நூனம் நூனசேகரன்

ஒலியர் :

கெளதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. நூனசேகரன்

நூனம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46ஷஷ ஒழுங்கை,

கொழும்பு – 06.

தொலைபேசி : 011 –2586013

0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல்: 011-2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILK LX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010344631

இதழினுள்ளே ...

● கவிஞர்கள்

அகியோமி	09
புலோலியூர் வேல் நந்தன்	14
ஜின்னாஹ்	20
பெருநிலன்	20
திருமலை நவம்	24

● தட்சிரைகள்

கலாந்தி க. குணராசா	03
சீனா. உதயகுமார்	12
வசந்தி தயாபரன்	15
கலாபூஷணம் எஸ். ஐ. நாகர்கனி	19
என். பி. றியால்தீன்	26
கந்தையா சண்முகலிங்கம்	35

● சிறுகதைகள்

‘அகில்’ அகிலேஸ்வரன்	05
அ. விஜய்	10
திருமதி கமலனி சிவநாதன்	30
கண. மகேஸ்வரன் (குறுங்கதை)	37

● ஸ்ரீய ரித்து சௌர்ணி கதைகள்

கவிஞர் சோ. ப.	21
---------------	----

● நூல் ஸ்திரப்புறை

தி. நூனசேகரன்	38
துறஞ்நாடன்	45

● நேர்தாணம்

தெளிவத்தை யோசப் / தி. நூனசேகரன்	32
---------------------------------	----

● சுமகால கலை இலக்கிய

நிகழ்வுகள்	40
கே. பொன்னுத்துரை	

● விழர்சனம்

சின்னராஜா விமலன்	27
------------------	----

● ஸ்த்தி ஏழுத்து

மாணா மக்கீன்	17
கே. விஜயன்	43

● வரச்சார் பேசுகிறார்

47

நூனம் சஞ்சிகையில் நிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை ஏழுதி ஆசிரியர்களே பொறுப்புதையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருட்டிரல்வாம்
விழிப்பற்றுப் பதவி கொள்வார்.

எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ்ச் சிறப்பு

எங்கும் கருணாநிதி! எதிலும் கருணாநிதிச் சிறப்பு!!

உலகின் மிகவும் தொன்மையான மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ்மொழியின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும் நோக்குடன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த உலகத்தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடானாது கோவையில் கோலாகலமாக நடைபெற்று நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

ஜூன் 23 முதல் 27 வரை நடைபெற்ற இவ்விழாவை முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதியின் பிள்ளைகளான துணை முதலமைச்சர் மு. க. ஸ்டாலின், தி. மு. க. எம். பி. கனிமோழி ஆகியோர் திரும்பட ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

மாநாட்டில் கருணாநிதியின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் பலர் கறுக்குறுப்புடன் பங்குபற்றினர். மத்திய அமைச்சர் கே. அழகிரியின் மகனும் கருணாநிதியின் பேர்த்தியுமான கயல்விழி வெங்கடேஷ் கவிதையாங்கில் கலந்து கொண்டார். மற்றொரு பேர்த்தியான எழிலாசி வீணைக் கச்சேரி நடத்தினார்.

இம்மாநாடு கருணாநிதியின் புகழ்பாடவே எனவும் வேறொதையும் வென்றெடுக்கவில்லையெனவும் விமர்சகர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். சுமார் இருபுது கல்விமான்கள் கருணாநிதி பற்றியும் அவருடைய பணிகள் பற்றியும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்தனர். ஒருசில கட்டுரைகள் மட்டுமே தமிழ்மொழி பற்றியும் மாநாட்டின் கருப்பொருள் பற்றியதுமான விடயங்களைக் கொண்டதாகக் காணப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது.

சுமார் இருபுது அரங்குகளில் கருணாநிதி மாறி மாறிக் கலந்து கொண்டார். கவியாங்கங்கள் கருத்துநங்கங்கள் கண்காட்சிகள் எல்லாவற்றிலுமே கலந்து கொண்ட பேச்சாளர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக கருணாநிதியைப் புகழ்ந்ததுடன் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்ததற்காகவும் பாராட்டுக்களைக் குவித்தனர்.

இலங்கைத் தமிழ்பேசும் சமூகத்தின் உயர்மட்டத் தலைவர்களுக்கு மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள அழைப்பு விடுக்கப்படவில்லை. என்பது பலரின் பெரும் மனக்குறையாக இருந்தது. ஈழத்துமிழர்களின் அரசியல் பிரதிநிதிகளுக்கும் அழைப்பு விடுக்கப்படவில்லை.

1968ல் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கல்விமானும் மொழியியலாளருமான அருட்தந்தை சேவியால் எஸ். தனிநாயகம் அடிகளார் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை ஸ்தாபித்தவர் சென்னை, பாலீஸ், யாழ்ப்பாணம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் இடம் பெறுவதற்கு முன்னின்று உழைக்கார். தமிழை சர்வதேசமயப்படுத்துவதற்கு அவர் அளித்த பங்களிப்பு, நடந்து முடிந்த செம்மொழி மாநாட்டில் கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. இந்தச் செம்மொழி மாநாட்டில் தனிநாயகம் அடிகளாரின் உருவப்படத்தை வைத்திருக்க வேண்டும் அல்லது அவருடைய பெயரில் ஓர் அரங்கத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இது தொடர்பாக எதுவும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதும் ஈழத்துமிழின் பெருங்கவலையாகவுள்ளது.

மேலும் உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாடாக நடத்தப்பட வேண்டிய இம்மாநாடை வசதியாக செம்மொழி மாநாடாக மாற்றியிருக்கிறார். செம்மொழி மாநாட்டுனராடாக ஒரு அரசியல் மாநாடு நடத்தியிருக்கிறார்.

இந்தச் செம்மொழி மாநாடு அரசியல் நோக்கம் கொண்டது. கிழக்குத் தமிழ் நாடானது தி. மு. க. வினரின் எதிர்க்கட்சியினரான அ. தி. மு. க. வின் கோட்டையாக இருந்து வருகிறது. அதற்குள் ஊடுருவுவதற்கான முயற்சியாகவே இந்த மாநாடு கோவையில் நடத்தப்பட்டது. அந்த நோக்கத்திற்கு அமையவே யாவும் நடைபெற்றன என்பதும் இன்னுமொரு குற்றச்சாட்டாகும்.

இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கல்விமானான பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தமிழி அவர்கள் கல்விமான்கள் அமர்வுக்கு ஏற்பாட்டாளராக இருந்தார். அவர் கருணாநிதியை உலகத் தமிழர்களின் தலைவரென வர்ணித்ததுடன் தமிழர்களின் மேம்பாட்டுக்கான நடவடிக்கைகளை கருணாநிதி மேற்கொள்ள வேண்டுமெனக் கோரிக்கை விடுத்தார். உலகளாவிய தமிழர்களின் துன்பங்களை அகற்றவேண்டுமென்றும் அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

செம்மொழி மாநாட்டை நிறைவு செய்து பேசிய முதல்வர் கருணாநிதி, “இலங்கையில் தமிழ்மக்கள் தொடர்ந்தும் துன்ப துயரங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுவதும், அவர்கள் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்குச் செல்ல முடியாமல் தங்கவைக்கப்பட்டிருப்பதும், முகாம்களிலிருந்து சொந்த இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நல்வாழ்வும் பாதுகாப்பும் உறுதியளிக்கப்பட்டு முழுமையான அளவுக்கு மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படாமையும், இலங்கைக் குமிழ்கள் தமது மொழி இன் உரிமையை நிலைநாட்டுக் கொள்வதற்கு நீண்ட நாட்களாகக் கோரி வரும் அரசியல் தீர்வு காணப்படாததும், அவர்களுக்கு அவ்வெப்போது அளிக்கப்படும் உறுதிமொழிகள் நிறை வேற்றப்படாததும் உலகத் தமிழருக்கு வேதனை தருகிறது. இலங்கைத் தமிழரின் அனைத்துப் பிரச்சனைகளுக்கும் உடனடித் தீர்வு காணப்பதற்கேற்ற முனைப்பான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள இலங்கை அரசை இந்திய அரசாங்கப் வலியுறுத்த வேண்டும் என இந்த மாநாடு கேட்டுக் கொள்கிறது” எனத் தெரிவித்தார்.

தக்க தருணத்தில் மத்திய அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுக்காது, ஈழத்துமிழர்களைப் பேரழிவிலிருந்து காப்பாற்றத் தவறியவர் கருணாநிதி என்ற மனக்குறை ஈழத்துமிழர்களுக்கு உண்டு. இதற்குப் பிராயச்சித்தமாக இனிவரும் காலங்களிலாவது கருணாநிதி கரும்பாற்றுவாரா?

முத்து படைப்பாளி தமிழராசா பரமவிங்கம்

-கலைஞர் க. குணராசா (செஸ்கை ஆழியான்)

முத்துப் புனைக்கதை இலக்கியத்தில் அதிகம் பேசப்படவேண்டிய ஒரு படைப்பாளி தேவி பரமவிங்கம் ஆவார். நிறைய ஆரோக்கியமாக எழுதிவரும் அவர் குடுத்துள் விளக்காக விளங்கி வருகின்றார். தேவிபாரமலிங்கம், நவாவியூர்க் கவிராயர் பட்டனைந்து, பூ மணி மைந்தன், மூல பாரதி என்ற பல புனைபெயர்களில் தன்னை இனங்காட்டிவரும் தமிழராசா பரமவிங்கம் புனைக்கதைத் துறையில் பலயிரமாணங்களை அதன் பல்வேறு வடிவங்களில் அறிமுகம் செய்து வருபவர். சிறுகதை எழுத்தாளராக, நவவாசிரியராக, கவிஞராக, நாடகாசிரிராக, உருவகக்கதாசிரியராக, கட்டுரையாளராக இலக்கிய உலகிற்கு தன் திறைனை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். சங்கையன் குறிச்சி நவாவி தெற்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாரமலிங்கத்தின் படைப்புகளை கவிதாயினி, மகன் சுதாகரன் ஆகிய இருவரைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் அவரது இலக்கியப் படைப்புகள் எனப் பெரியதொரு பட்டியலே இடைம் 500 க்கு மேற்பட்ட கவிதைகள், 75 க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள், 2 நாவல்கள், ஒரு குறுநாவல், 20 வரையிலான நாடகங்கள், 10 உருவகக்கதைகள், 500 க்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் என எழுதித் தந்துள்ளார்.

அவரது படைப்புகளில் ஒரு நிதானமிருக்கும், தான் சொல்லப் போகின்ற விடயத்தில் தெளிவிருக்கும். அவரது சிறுகதைகள் பலவற்றை நான் படித்திருக்கிறேன். அவர் 1965 இல் எழுதி வெளிவந்த முதல் சிறுகதையான ‘வடு’ என்பதிலேயே உள்ளடக்கத்தோடு உருவ அமைதியும் கலாபூர்வமாக கைவந்துள்ளது. அவர் ஒரு மார்க்கிஸ்டாக இருந்தும் அவர் படைப்புகளில் பிரசார வாடை வீசாது தேடலும் கலையூர்கும் நிறைந்திருக்கும். இவர் வரித்த கோட்டாட்டை ‘உழைக்கும் கரங்கள் உயர்ட்டும்’ என்ற தலையில் அவர் யாத்த ஒரு மெல்லிசைப் பால் மூலம் அறிய முடிகின்றது. 1972 ம் ஆண்டு இலங்கை ஒலிபாப்புக் கூட்டுத்தாபன பொன்னியூவை பொட்டி வெளியிட்ட கங்கையானே என்ற மெல்லிசைத்தத்தில் அவர் எஸ். கே. பராராசசிங்கம் குழுவினர் பாடிய பாடலாக உழைக்கும் காங்கள் உயர்ட்டும்’ இடம் பெற்றுள்ளது. முதன் முதல் 1962 இல் ‘மலேரோ மலேரோ’ என்ற சுதந்திரன் கவிதை மூலம் பாரமலிங்கம் இலக்கியத்துறையில் பிரசேவித்தவர். மெல்லிசைத் தட்டில் அந்த ஆரம் ஆற்றல் வெளிப்பட்டது.

தேவிபாரமலிங்கத்தின் படைப்புக்கள் இலங்கையின் பத்திரிகைகள் பலவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. சுதந்திரன், தினகரன், வீரகேசரி, ஈழநாடு, தினபதி, ஈழமுரசு, உதயன், சஞ்சீவி, சிந்தாமணி, ராதா, செய்தி, ஈழநாதம், மத்திரன், சுடர், கலசம், வாணோலி மஞ்சரி, ஞானம், மக்கள் இலக்கியம், மல்லிகை, கதம்ப், தாரகை, சிரித்திரன் என விரியும் இலங்கைப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் அனைத்திலும் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இந்தியப்பத்திரிகைகளில் அவரது ஆக்கங்கள் எதுவும் வெளிவராமைக்குக் காரணம் இவரது அச்சட்டையே. தமிழகம் பத்திரிகைகளில் தன் துபடைப்புக்கள் வெளிவர வேண்டும் என அவர் விரும்பவில்லை.

‘இலங்கையின் பிரசாரக்களம் நன்கு இருக்கின்றது. அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இந்தியப் பத்திரிகைகளில் இலங்கை எழுத்தாளர்கள் எழுதுவது மறுபிரசாரங்களை இலங்கையில் வெளிவந்தவற்றை மறுபிரசாரம் செய்கின்றார்கள். இது மோசுடி போலப்படுகின்றது.’ என்கிறார்கள். இதிலுள்ள நியாயத்தை ஏற்றுக் கொள்வது எழுத்தாளரைப் பொறுத்தது. இலங்கை எழுத்துக்கள் நிறைய தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளில் வெளிவருகின்றன. குறிப்பாக தாமரை, கலைமகள், சபமகளா, யுகபாயினி என்பன. தனது படைப்புகளைப் பாரவாக்கும் முயற்சியில் படைப்பாளி ஈடுபடுவதைக் குற்றம் காணமுடியாது. ஆயிரம் பிரதிகளுடன் முடிகிலிவும் உள்ளார் பிரசரக் களத்திற்கும் பல்லாயிரம் வாசகர்களை அடையும் துமிழகப்பத்திரிகைகளின் தளத்திற்கும் வித்தியாசமுண்டு. இதனைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

படைப்பாளி பரமலிங்கக் கலைஞர் எழுத்துக்கருக்காக பல இலக்கியப் பரிசீலக்களையும், விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். 1967 இல் குருநகர் கலைக்கழிந் கலைக்கழகமும், 1968 இல் காங்கேசன் துறை இளம்தமிழம்மன்றமும், 1978 இல் செவ்வங்தி கலை இலக்கிய இதுமும், கொழுப்பு தமிழ் பல்கலைக்கழகமும், 1989 இல் யாப்பாண மாநகர சனசமூகநிலையங்களின் சபையும் நாடாத்திய சிறுகதைப்போட்டி 1984 ல் ‘தாரகை’ இதழ் நடத்திய கழிநாதன் நினைவு அகில இலங்கை சிறுகதைப் போட்டிகளில் முற்றுப்பிரிசில்களைத் தனதாக்கியுள்ளார். அதே போல 1968 இல் அரியாலை கதேசிய திருநாள் பொன் விழாவினர் நாடாத்திய கவிதைப் போட்டியிலும் 1992 இல் நல்லூர் பிரதேசச் செயலகம் நாடாத்திய கவிதைப் போட்டியிலும், 2005 இல் உலக சர்வதேச மாணவ பேரவை நடத்திய கவிதை போட்டியிலும் முதற்பிரிசில்களைப் பெற்றுள்ளார். 2001 இல் இலங்கை இந்து சமயப் போவை ‘கவிமணி’ என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவும் பெற்றது. தனது இலக்கிய சேவைக்காக 2 பதக்கங்கள், 2 வெற்றிக் கிண்ணங்கள், ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் நிதிப் பரிசீலகளாகப் பெற்றுள்ளார்.

செங்கை ஆழியானால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட ஈழநாடு, சுதந்திரன் தொகுத்துகளில் தேவி பரமலிங்கத்தின் சிறுகதைகள் தகுதி கண்டு இடம் பெற்றுள்ளன. ‘தனிர்கள்’ என்ற பெயரில் யாப். இலக்கிய நண்பர் சுழகம் வெளியிட்ட கவிதைத் தொகுதியில் இவரது கவிதை வெளிவந்துள்ளது. ‘அனி திருஞம் சிறு அலைகள் அன்னாயின் நூலுருப் பெற்ற நாவலாகும். பிரசார வாடையற்ற சிறியதொரு நாவல் ஆசிரியருக்கு நாவல்துறையும் கைவந்திருக்கின்றது என்பதை இந்த நாவல் நிருபிக்கின்றது. தேவி பரமலிங்கத்தின் படைப்புகளில் மீனவ மக்களின் வாழ்வியல் அதிகம் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. அதிகமான புனைக்கதைகள் கடற்றிறாழி லாளர்களை அவர் தம் துயரங்களைப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளன.

சூத்தின் பெருமை மிகு எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் தேவி பரமலிங்கம் அவர்கள். ஈழத்திலக்கியத்துக்கு ஆரோக்கியமான பல படைப்புகளை வழங்கியுள்ளார்.

KUMARAN ADD

அமர்ஸம்பின் செல்வன் நூபகார்த்தச் சிறுக்கதைப் போடி 2010ல் இரண்டாவது பரிசுபற்ற சிறுக்கதை

புது 'அகல்' அகலேஸ்பான்

மக்கக்கறி இல்லையென்றால் மழுரனுக்கு சாப்பாடு இறங்காது. செவ்வாய், வெள்ளி போர்தே அவனுக்கு பெரும்பாடாக இருக்கும். அன்று வெள்ளிக்கிழமை என்பதால் சாமினி மர்க்கறிச்சாதம் செய்து, ஊறுகாய்த் துண்டொன்றும் வைத்திருந்தாள். மதிய இடைவேளையின் போது வேண்டா வெறுப்பாக சாப்பிட்டுவிட்டு, வேலை முடிந்து வீட்டுக்குத் திரும்பியிருந்தாள்.

'இன்டைக்கு நல்ல பேச்சுத்தான் நடக்கப்போகுது' என்று நினைத்து வந்ததைப் போல வீட்டுக்கு வந்தபொழுது, புன்முறவுல் காட்டி வரவேற்ற சாமினி, அவன் கொண்டு வந்த சாப்பாட்டுப் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்ததும் புறபுறுக்கத் தொடங்கினாள்.

"என்னப்பா, கொண்டுபோன சாப்பாடு அப்பிடியே இருக்குது...."

"... மனுசர் சாப்பிடக் கூடிய சாப்பாட்டை வைச்சால் எல்லோ சந்தோசமாக் சாப்பிட" என்றான் வெறுப்பு மண்ணிய குரலில்.

"எந்த நாளும் மட்டனும், சிக்கனும் என்று சாப்பிட்டு நல்லா கொலஸ்ரோலை ஏத்தத்தான் உங்களுக்கு விரும்பம்..." புறபுறுத்துப் பலஞ்சு பாக்களைச் சுங்கி கல் போட்டு தனன்றைத் திறந்து விட்டாள். சாமினியின் குடும்பம் வெஜிடோயின் என்று மழுரனுக்கு கலியானம் பேசும்போதே தெரியப்படுத்தி இருந்தார்கள். நல்ல வேளை வெளிநாட்டு தனிக்குடித்தன வாழ்க்கையில் அவன் நிறையவே சமைக்கக் கற்றுக் கொண்டிருந்தான். தனக்குத் தேவையான மச்சச் சாப்பாட்டை தானே சமைத்துக் கொள்ளுவான். சாமினி அவனுக்கு முட்டை மட்டும் அவித்துக் கொடுப்பாள். அவன் மச்சத்தைக் கையாலும் தொட்டில்லை.

உடை மாற்றி, சற்று நேரம் சோபாவில் அமர்ந்து கூவியை ஒடுவிட்டான். வன்கூவரில் நடந்த 'வின்டர் ஓலிம்பிக்' விளையாட்டுப் போட்டிகளின் நேரடி ஒளிபரப்பு நடந்து கொண்டிருந்தது. கண்டா ஜின்து தங்கப்பதக்கங்களை வென்றிருந்தது.

'இன்றைக்கு ரஷ்யாவும் கண்டாவும் ஹொக்கி விளையாடுவினாம். கட்டாயம் பார்க்கவேணும். ஹொக்கியில் இந்த முறை கண்டா 'வின்' பண்ண வேணும்' மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டான். அகதியாப் வந்தபோது அடைக்கலம் தந்த நாடல்லவா!

"என்னப்பா இப்பிடியே இருந்தால் சரியா.....? எழும்பி வெளிக்கிடுங்க. இன்றைக்கு நந்தினியின்ர மகளுண்ட பேத்தே பார்டி இருக்கெல்லோ...?"

"ஓம்பா அதை மறந்தே போயிற்றன். அங்கையாவது போனா மச்சம் சாப்பிடலாம் தானே' என்றான் சாமினிக்கு

கோபமுட்டுவதற்காகவே.

அவனைத் திரும்பிப் பார்த்து முறைத்துவிட்டுப் போனாள் சாமினி.

மழுரனுக்கு 'ஹூகொலஸ்ட்ரோல்' இருப்பதாக குடும்ப வைத்தியர் சொன்ன நாளில் இருந்து சாமினியும் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தாள். செவ்வாயும், வெள்ளியும் வீட்டில் மச்சம் சமைக்க சாமினி அனுமதிப்பதில்லை. மற்றைய நாட்களில் எல்லாம் தனக்கு விரும்பியவாறு ஏதவாது இறைச்சி, ஹோட்டோக், பேகர் என்று வாய்க்கு ருசியாக சாப்பிட்டான். திருடனாய் பார்த்து திருந்தா விட்டால் திருட்டை ஓழிக்க முடியாது என்பதுபோல அந்த உணவுப் பழக்கத்தையும் தானே விட்டாலெலாமிய தான் சொல்லி எதுவும் நடக்காது என்பதை உணர்ந்து மெள்ளியானாள் சாமினி.

வெள்ளிக்கிழமை மாலை நேரம் என்பதால், அவர்கள் பயணித்து உயர்வேகப்பாதை (Highway) அமைதியாகக் கிடந்தது. பனிகொட்டும் காலம் என்பதால் நேரத்திற்கே இருள் கெளவுத் தொடங்கியிருந்தது. தெருவில் இரு புறமும் பனித்துளிகள் உறைந்து போய் கல்லாகிக் கிடந்தன.

சதா வேலை வேலை என்று ஒடித்திரியும் வேலவாழ்க்கையின் மத்தியில் இப்படி மனைவியுடன் காரில் பயணிக்கும் சந்தர்ப்பங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான பொழுதுகள். வேலைப்பூர், கடன்பிரச்சனைகள், தாய் மண்ணின் நினைவுகள் எல்லாவற்றையும் சற்று ஒதுக்கிவிட்டு இருவரும் ஏத்தனையோ விடயங்களை பகிர்ந்து கொண்டு, ஒருவர் ஒருவர் கிண்டலடித்துக்கொண்டு செல்வது உண்மையில் வாழ்க்கைப் பயணம் இப்படியே நீளக்கூடாதா என்று ஓரிரு சமயங்களில் அவன் நினைத்துக்கொள்வதுண்டு.

மழுரன் காரை செலுத்திக் கொண்டுவர சாமினி சுற்றுமுற்றும் பார்த்து ரசித்துக்கொண்டே வருவாள். பனியில் நினைந்து நிற்கும் கிற்ஸ்மஸ் மாங்கள், வரிசையாய் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் மின்கம்பங்கள், வானுயர்ந்த மாடங்களின் வடிவமைப்புக்கள், சதா வானத்தில் அங்குமிங்கும் பறந்து திரியும் விமானங்கள் என்று இவற்றையெல்லாம் ஒரு குழந்தையைப் போல அலுக்காமல் பார்த்து மகிழ்வாள் சாமினி.

திடீரன்று எதையே ஒன்றைப் பார்த்தவளைப் போல சாமினி சுத்தம் போட்டாள்.

"மழு.... மழு.... அங்க பாருங்க" என்று அவன் சொல்ல, அவன் காட்டிய திசையில் மழுரன் பார்வையைச் செலுத்தினான்.

அவர்கள் பயணிக்கின்ற பாதையருகே ஒரு பெரிய 'ட்ரக்' ஒன்று வந்துகொண்டிருந்தது.

'ட்ரக்' என்றாலே சாமினிக்கு சரியான பயம். "ட்ரக் வருகுது. கிட்டப் போகாதேங்கப்பா" என்பாள்.

பத்துப்பன்னிரண்டு சில்லுகள் கொண்ட பாரிய அதன் உருவத்திற்கு முன்னால் தங்களின் கார் அவருக்கு பருந்தின் கால்களுக்கிடையில் இரையாகப்போகும் கோழிக்குஞ்சைப் போல உணருவாள்.

“தள்ளிப்போங்கப்பா... தள்ளிப்போங்க...” என்று அந்த ‘ட்ரக்’ வண்டி தங்களை முந்திச் செல்லும் வரை செபம்போல சொல்லிக்கொண்டே இருப்பாள். அவளது பயம் சிலவேளை களில் மழுரனுக்கு சிரிப்பாக இருக்கும்.

“அங்க பார்த்தீங்களா....? அதென்னப்பா அதுகள்...?” சாமினியின் கண்கள் கார்மையுடன் அந்த ‘ட்ரக்’கின் பின்புறப் பகுதியில் பதிந்திருந்தன. மழுரன் அப்பொழுதுதான் கவனித்தான். அந்த ட்ரக்கில் பன்றிக்குடிகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன.

அந்த வாகனம் முழுமையும் மூடப்பட்டு, பின்பகுதியிலும், பக்கங்களிலும் சில சிறிய துவாரங்கள் இடப்பட்டிருந்தன. அந்தத் துவாரங்களின் ஊடாக தமது மூக்கை வெளியே விட்டு தமிழை ஆசுவாசப்படுத்தின அந்தக் குட்டிகள். அவை ஒன்றையொன்று முடித்துள்ளியபடி துவாரத்தின் வழியே மூச்சுக்காரர் தெரிய இழுத்துக்கொண்டன. ட்ரக்கை மூன்று அடுக்குகளாகப் பிரித்து அவற்றை உள்ளே அடைத்திருப்பார்கள் போல் தோன்றியது. அவற்றின் தலை உயர்த்தோடு ஒட்டியதாக இருந்த அந்தத் துவாரங்கள் மட்டுமிருந்திருந்தன.

“அங்க பாருங்க நல்ல சிவப்பு நிறத்தில பன்றிக்குடியா...” என்றால் சாமினி.

நான் நினைக்கிறேன் இதுகள் இப்பதான் ஒன்று, ஒன்றை மாதக் குட்டியாய் இருக்கும்.

“இது களின் துறைச்சியைத் தான் ‘பேக்கின்’ செய்யறதுக்கு எடுக்கிறது” விளக்கம் கொடுத்தான் மழுரன்.

“ஜேயோ! இவ்வளவு சின்னக்குட்டியளினர் இறைச் சியைத் தான் நீங்க சாப்பி டிறனீங்க கேளா? ” என்றவள் மேலும் தொடர்ந்தாள்.

“சாக்காட்டத்தான் கொண்டு போறாங்கள், அதுக்காக இப்பிடியா...? அதுகள் சுவாசிக்கக் கூட ஏவாமல் எவ்வளவு கஸ்ட்டப்படுகுதுகள்.”

“உப்பிடி இறைச்சிக்கு என்று வளர்க்கிற ஆடு, மாடு, பன்றி எல்லாத்தையும் இவங்கள் நிலத்திலுபடுக்கக் கூட விடபொட்டங்களாம் என்ன மழுரன்?” தான் யார் மூவூர்களோ அறிந்திருந்த விடயத்தை ஊனிலைப்படுத்தும் நேருக்கத்தோடு கேட்டாள் சாமினி மழுரன் அதை ஏற்றுக் கொண்டு தலையைசுக்கவும்.

“உயிர் எண்டால் எல்லாம் உயிர்தானே. அதில மனுசர், மற்றுகள் எண்டு பிரிச்சுப் பார்க்க ஏவாது. அதுகளும் தங்கு உயிராக் காப்பாத்த எவ்வளவு போராடுதுகள்” என்றாள் சாமினி.

“என்ன கறுமங்கள் இதுகள்” ஒன்றையொன்று நெரித்தபடி மூக்கை நீட்டி, மூச், மூசென்று காற்றைச் சுவாசித்தன. அவற்றைப் பார்க்க மழுரனுக்கு மிகவும் பரிதாபமாக இருந்தது.

‘பன்றியின் மட்டுமா? ஏன் நானும் கூட இப்பிடித்தானே கண்டாவுக்கு வந்தனான். பன்றியோட பன்றியா.....’

அவனது விழிகள் வீதியில் பதிந்திருந்தாலும், மனம் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் நடந்த அந்தச் சம்பவத்தை நினைவு கூர்ந்தது.

அகதியாக வெளிநாடு வந்த ஓவ்வொரு தமிழனுக்கும் கச்பான் கதைகள் பல இருக்கும். அந்த வகையில் அவனுடைய வாழ்க்கையில் நடந்த கச்பான் சம்பவம் ஒன்றை மீண்டும் இரைமீட்டுக்கொள்ள வேண்டியதாக இந்தச் சம்பவம் அமைந்துவிட்டது.

கண்டாவுக்கு அகதியாக வெளிக்கிட்ட அவன், மெக்சிக் கோ வரை ஒரு பிரச்சினையும் இல்லாமல் வந்துவிட்டான். கண்டாவுக்கு போவதென்றால் அமெரிக்காவுக்கு கொவுக்கும் வேண்டும்.

கண்டாவுக்குப் போக வேண்டும். மெக்சிக் கோவுக்கு வந்து இரண்டு மாதங்கள் நின்றாகிவிட்டது. அவன் வந்த நேரமோ என்னவோ இலகுவாக அமெரிக்காவுக்கு போகின்ற கள்ளப் பாதைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டு விட்டன. இந்த நிலையில்தான் இரண்டுநாட்கள் அவனை தனியே விட்டுவிட்டுப் போன எஜென்சிக்காரன் ஒருநாள் திடீரன்று வந்து கேட்டான். “தம்பி அமெரிக்கா வக்குப் போறதுக்கு ஒரு வாய்ப்பு வந்திருக்கும். பிரச்சனை இல்லாமல் போயிரலாம்...” என்று சொல்ல மறுப்பேதும் சொல்லாமல் தலையாட்டினான். எப்பிடியாவது கண்டாவுக்குப் போய்க் கேர்ந்தால் போதும் என்றிருந்தது அவனுக்கு.

உடுப்புக்களை மடித்து எடுப்பதற்குக் கூட நேரமல்லாமல் எல்லாவற்றையும் தீரணையாகத் திரட்டி பைக்குள் அடைத்துக் கொண்டான். ஏஜென்சிக்காரன் தான் அழைத்து வந்த வாடைக்கக்காரில் மழுரனை ஏற்றிக் கொண்டான். எங்க போவது, எப்படி போவது என்று எதுவுமே தெரியாத நிலையில் ஏதோ எஜென்சிக்காரன் சொல்கிறான் என்று ஏறிக்கொண்டான்.

கார் நகரத்தை விட்டு வெளியான பாதையொன்றில் போய்க்கொண்டிருந்தது. சிறிது நேர ஓட்டத்தின் பின் கார் ஒரு ஓரமாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ட்ரக்கின் பக்கத்தில் போய் நின்றது. பையை எடுத்துக் கொண்டு இறங்கிய அவனை ட்ரக்கின் முற்பகுதிக்கு அழைத்துக்கென்றான். சாதியின் இருப்பிடத்திற்கு பின்புறமாக இருந்த சிறிய துவாரம் ஒன்றின் வழியாக உள்ளே இறங்கக் கொண்ணான். அந்த ட்ரக்கின் சாரதி. என்ன இது இந்த சின்ன துவாரத்திற்குள்ளால் நான்

எப்படி உள்ளே போவது' என்ற தயங்கிய மழுரனை சார்தி அரைகுறை ஆங்கிலத்தில் துரிதப்படுத்தினான். அவன் சொன்னது போவே முதலில் கால்களை உள்ளே நுழைத்து இறங்கினான். கால்கள் தரையில் பட்ட இடம் விழுவிழுவன்று வழுக்கியது. மெதுவாக தலையை உள்ளே எடுத்ததும் வயிற்றைக் குமட்டுக்கொண்டு வந்தது. இரண்டு தடவைகள் வாந்தியெடுத்தபின் தலையை நிமித்தினான். அவன் வந்த பாதை மூடப்பட்டு விட்டது. எங்கும் இருஞ் குழுந்திருந்தது. ஒருசில நிமிடங்களின் பின் அவனை து கண்கள் இருஞ்குப் பழக்கமானது. வாகனத்தின் அசைவிலிருந்து பயணம் தொடங்கிவிட்டதை உணர்ந்து கொண்டான்.

அப்பொழுதுதான் கவனித்தான். அவனைச் சூழ சிறியவையும், பெரியவையுமான பன்றிகள் அடைக்கப் பட்டிருந்தன. புதிதாக வந்த இவனை நெருங்கி அவை மோப்பிட்டன. மழுரன் பயத்துடன் ட்ரக்கோடு காய்ந்து கொண்டான். நல்ல வேளையாக சிறுதடுப்புக் கமிகள் இடையே இருந்தமையால் அவற்றால் இவனை நெருங்க முடியவில்லை. அவை அந்த கம்பி இவைவெளிகளின் வழியாக தமது முகத்தை நீட்டி இவனை நெருங்க, பயும், அருவருப்புமாய் நன்றாக ட்ரக்குடன் ஒட்டுக்கொண்டான். சுற்றைக்கெல்லாம் அவனுக்கு மூச்சு மூடியது. பன்றிகள் சிறுநீர் கழித்தன. அது இவன் முகத்தில் தெறித்தது. உடல் மழுவதும் ஏதோ பூச்சிகள் ஊர்வது போல் கசகசத்து. அந்த சிறிய இடத்தை விட்டு ஒரு அடி கூட எடுத்துவைக்க இடிமின்றி அந்த இடத்திலேயே அடைப்பட்டுக் கிடந்தான்.

'இப்படி நடக்கும் என்று நினைத்திருந்தால், செத்தாலும் பராயில்லை என்று சிலோனில் இருந்திருக்கலாம்' என்ற ஒரு கணம் அவன் நினைத்துப் பார்க்கக்கூட தவறவில்லை.

மெக்சிக்கோவில் அவன் ஏற்றப்பட்ட இடத்தில் இருந்து அமெரிக்காவுக்குப் போவதென்றால் குறைந்தது இரண்டு மணித்தியாலங்கள் என்றாலும் எடுக்கும். அந்த இரண்டு மணித்தியாலும் அவன் பட்ட அவஸ்தைக்கு அளவே இல்லை. நரகவேதனை, கையில் இருந்த காசை செலவு செய்ய விரும்பாமல் காலையில் எதுவும் சாப்பிடவில்லை. மதியம் சாப்பிடுவோம் என்று ஆயத்தமான போதுதான் எஜென் சிக்காரன் வந்தான். உள்ளே புழுங்கிய வெப்பத்தில் நாவரண்டு தாகம் எடுத்தது. வாந்தி எடுத்தில் தலைபாரமாகி, வயிற்றுக்குள் ஏதோவெல்லாம் செய்தது.

"இதுகளையெல்லாம் இறைச்சிக்குத் தானே கொண்டு போறாங்கன்" என்று நினைத்த மழுரனுக்கு தானும் அவற்றுடன் சேர்ந்து ஏதோ ஒரு காலைக்களத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படுவது போல் தோன்றியது.

பசி மயக்கம் ஒரு புறம், மூச்சத்தினாறல் மறு புறமாக அரைகுறை மயக்கத்தில் இருந்த மழுரனை அந்த ட்ரக் சார்தி அமெரிக்காவில் பெயர் தெரியாத, சனசந்தடியே இல்லாத ஒரு இடத்தில் இருக்கி விட்டுப் போய்விட்டான். கடும் குளிரில் அரைமயக்கத்தில் கிடந்த அவனை அந்த வழியால் சென்ற அமெரிக்கப் பொலீஸ்காரர்கள் பிடித்துவிட்டனர். அவனுடைய நிலையைப் பார்த்து முதலில் அவனுக்குச் செய்யவேண்டிய முதலுதவிகளைச் செய்தனர். மழுரனுக்கு பயத்திலும், பயணத்தில் பட்ட அவஸ்தையிலும் காய்ச்சல் ஏற்பட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் அவனை ஏனைய கைத்தகளுடன் வைத்திருக்க விரும்பாத காவல்துறையினர், அவனை ஒரு விடுதியில் சேர்த்தனர்.

காலையில் கண்விழித்த மழுரன், யாருக்கும் தெரியாமல் அந்த இடத்தைவிட்டு வெளியேறி தன் எஜென் சியுடன் தொடர்பு கொண்டான். எஜென் சிக்காரன் சொன்னபடியே தன் உறவினர்களுடன் தொடர்புகொண்டு கனாடவுக்கு வந்து சேர்த்தான்.

"என்னப்பா...? எங்க போற்கூக....?" சாமினி சத்துமிடவும் சுயநினைவுக்கு வந்தான் மழுரன். 'எக்ஸிட்' எடுக்கவேண்டிய இடத்தைத் தாண்டி கார் போய்க்கொண்டிருந்தது.

'உச்' குக்கொட்டுள்ளான் மழுரன். சாமினி பொறுமையை இழந்து புறப்படுக்கத் தொடங்கினாள்.

"சரி. சரி. இதில் எக்ஸிட் எடுத்துப் போவம். இப்ப என்ன அவசரம்?" என்றபடி காரைத் திருப்பினான் மழுரன்.

அந்தக் கசப்பான நினைவுகளினாலோ என்ன வோ மழுரனுக்கு குளிரியும் வியர்த்துக்கொட்டியது. 'காஸ்பொட்டில் இருந்து தண்ணீரை எடுத்து இரண்டு மிடறு குடித்துவிட்டு வைத்தான்.

"உங்கட கவலையீசுத்தால் இன்றைக்கு பிறந்தநாளுக்கு நேரத்துக்கு போக எலாமல் போயிட்டுது. அப்பிடி என்னப்பா யோசினை....?"

பெரிதாக ஒரு முறை மூச்சை எடுத்துவிட்ட மழுரன் "நான் அகத்தியாக கண்டாவுக்கு வந்த விதத்தை ஒருக்கா நினைச்சுக்கப் பார்த்தன்..."

சாமினியிடம் ஏற்கனவே பலதடவைகள் அந்தக் கதைகளையெல்லாம் மழுரன் சொல்லியிருக்கிறான். "சரி சரியப்பா அதுகளையெல்லாம் விடுங்கோ என்று அவனுடைய தோளிலே அழுத்தி ஆகவாசப் படுத்தினாள்.

அவர்கள் உள்ளே நுளையவும் கீர்த்தனா கேக் வெட்டவும் சரியாக இருந்தது. சாமினியின் நெருங்கிய உறவு அவர்கள். மகஞாக்கு கீ பேட்டே' பெரிதாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று மன்றப்பம் எடுத்து எல்லோருக்கும் சொல்லிச் செய்தார்கள்.

போட்டோ எடுத்துக்கொள்ள ஒரு பகுதியினர் முண்ணியுக்க, ஒரு பகுதியினர் சாப்பட்டு வைனில் இனைந்து கொள்ள என்று வந்திருந்த கூட்டம் இரண்டாகப் பிரிந்தது. அன்று வெள்ளிக்கிழமை என்பதால் சைவச்சாப்பாடு ஒரு இடத்திலும், மச்சச் சாப்பாடு எதிர் புறத்திலும் வைக்கப் பட்டிருந்தது.

"மழு.... உங்களுக்கு இன்டைக்கு நல்ல வெட்டுத்தான். நீங்க அந்தப் பக்கம் போங்க" என்று அவன் காதுக்குள் கிக்கிக்குத்தாள் சாமினி.

மழுரன் கையில் 'பிளோட்' மூலம் மூர்ங்காக்கு, மறு குதிரையில் எடுத்துக் கொண்டு வரிசையில் நகர்ந்தான். காற்றில் விதவிதமான உணவுகளின் வாசனை கலந்து வந்து கொள்ளிருந்தது. மழுரனுக்கு உணவை நெருங்க நெருங்க வயிற்றை குமட்ட தொங்கியது. இயியப்ப பிரட்டல், பிட்டு, ரொட்டி இவற்றுடன் சில்லிச் சிக்கன், மட்டன் கறி, தந்தாரி சிக்கன், மாட்டிறைச்சிப் பிரட்டல் என்பன வரிசையாப் பூரிப்பக்கும் விதமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

'ஆஹிவு படைச் சமுச்சர் நாங்கள். உபிருக்கு ஆபத்து என்றும் என்ன பாடுபட்டோ உயிரைக் கையில் பிடிச்சுக் கொண்டு, காடு, மேடு கடல் எல்லாந்தாண்டி நாடு விட்டு நாடு வந்து சேர்ந்திட்டம். இந்த ஜீவாசிகள் இறைச்சிக்கு என்றே வளர்க்கப்படுத்துகள். சாமினி சொன்னதைப் போல தங்கட தேவைக்கு ஏத்தபாதிரி அதுகளை நீட்டிநிமிர்ந்து படுக்கக் கூட விடாமல், சதை பிடிக்கிறதுக்கும், ஆரோக்கியமா இருக்கிறதுக்கும் என்று செயற்கையாக எத்தினையோ மருந்துள்ளைக் கொடுத்து அதுகளை வருத்தி வருத்தி வளர்த்து

கடைசியில் ஒன்று பார்க்க ஒன்றை - அடுத்து நான் தான் என்ற மாதிரி மற்றது காத்திருக்க - மெசினுக்க தலையைக் குடுத்து சாக்காட்டுவான்கள். ஒரு மாட்டின்டதலை அறுபடேக்க அந்த மாடு துடிக்கிற வேதனையும், அதுக்கு பின்னால் நிற்கிற மாட்டுக்கு அடுத்ததாக எனக்கும் இது நடக்கப் போகிறது என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ளும், சில மாடுகள் பரிதாபாகக் கண்ணீர் கூட வடிக்குமாம். திமிறிக் கொண்டு ஒடியும், அவஸ்மாப் கத்தி குரல் எழுப்பியும் தமது எதிர்ப்பைக் காட்டுமாம். அவன் கேள்வியிட்டிருக்கிறான். இது எவ்வளவு பெரிய உயிர்க்கொலை.

சட்டென்று மழுரன் தன் கையில் இருந்த பிளேட்டை வைத்து விட்டு விலகினான்.

பத்து வருடங்களுக்கு முன் அந்த ட்ரக்கில் நூகாந்த அதே அவருவருக்கும் மணம் அவன் வயிற்றைக் குமட்டச் செய்தது. முகமெல்லாம் வியர்வையில் நனைந்தது. மெதுவாக வோஷ்ஞமுக்குள் சென்று தன்னை ஆகவாசப்படுத்திக் கொண்டான்.

“என்னப்பா. சாப்பிட இல்லையா? என்ன ஒரு மாதிரி இருக்கிறியன்..?” மழுரனைப் பார்த்ததும் அச்சமும்

படபட்புமாய் வினாவினாள் சாமினி. அவள் பிளேட் ஆரைவாசி ஏற்கனவே காலியாகியிந்தது. பக்கத்தில் புருட் சல்ட் வேறு.

மழுரன் சாமினிக்கு எதிர்பறுமாக இருந்த கதிரையில் அமர்ந்துகொண்டான். சாமினியின் பத்தட்சைப் பார்த்ததும் மழுரன் தன்னை திடப்படுத்திக் கொண்டான்.

“ஒன்றுமில்லை சாமினி எனக்கு இன்றைக்கு எதோ சாப்பிட மூட் இல்லாமல் இருக்குது. பசிக்க இல்லை... நீர் சாப்பிடும்... என்றான். மழுரனை சந்தேகமாய் பார்த்தபடி இரண்டு ஸ்பூன் சாப்பிட்டவர் அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டான். புருட் சால்ட்டை, கைகளில் எடுத்துக் கிளறியபடி அவனை நெருங்கி அமர்ந்துகொண்டான்.

“என்னபா... என்ன பிரச்சனை...?”

“ஒன்றுமில்லை. எனக்கு பலூய நிலைவு வந்திட்டுது...” சிறிது நேரம் மெளமாய் இருந்த மழுரன் தொடர்ந்தான்.

“இனி நான் இந்த இறைச்சியள் ஒன்றும் சாப்பிடப்போற்றில்லை. எனக்கு இந்த மச்சங்கள் ஒன்றும் இனிவேண்டாய்” என்றான்.

அவன் குரலில் உறுதி தெரிந்தது. அவன் தாடைகள் இறுகிப்போய் இருந்தன. கண்கள் தீர்க்கமாய் சாமினியின் கண்கள் மீது நிலைத்திருந்தன.

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம்

சிறுகதை மதிப்பீட்டு முடிவுகள் 2009

முதலாம் காலாண்டு

சிறப்புப்பாராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- தினக்குரல்
- மல்லிகை
- தினக்குரல்
- கலைமுகம்
- குசிந்துருகிக் கண்ணீர் மக்கி'
- மரண அறிவித்தல்
- 'பொட்டு'
- 'கள்ளிமரத்து எழுத்துக்கள்'
- தாமனைச் செல்லி
- யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம்
- ராணி சீதரன்
- ந. வினோதரன்

இரண்டாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பாராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
(மூன்றாம் பரிசு வழக்கப்படவில்லை)

- மல்லிகை
- ஞானம்
- தாயகம்
- தாச்சிச்செட்டி'
- 'கிராமத்துப் பெயிய வீட்டுக்காரி'
- 'குதிரைகளும் பறக்கும்'
- புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன்
- வீ. ஜீவகுமாரன்
- பதுளை சேனாதிராஜா

மூன்றாம் காலாண்டு

சிறப்புப் பாராட்டு
சிறப்புப் பாராட்டு
முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- மல்லிகை
- ஞானம்
- தினக்குரல்
- கடலை ஞானம்
- 'முதலாவது அத்தியாயம் நிறைவு பெறுகிறது'
- 'குளம்'
- 'அகால மரணம்'
- 'காலம் பதில் சொல்லட்டும்'
- ச. முருகானந்தன்
- கே. ஆர். டேவிட்
- சுதாம் மகாராஜன்
- வீ. ஜீவகுமாரன்
- உ. நிசார்

நான்காம் காலாண்டு

முதலாம் பரிசு
இரண்டாம் பரிசு
மூன்றாம் பரிசு

- தினக்குரல்
- மல்லிகை
- மல்லிகை
- 'கோணல் சித்திரங்கள்'
- 'உயிரினும் மேலானது'
- 'பழி'
- பதுளை சேனாதிராஜா
- க. பரண்தரன்
- தாட்சாயணி

-வசந்தி தயார்பாரன்
செயலர், தகவம்

ஒரு காலைப் பொழுது,
ஓடியிரும் வண்ணங்கள்!
ஒட்டிய விழிகளைத் திறக்க மறுத்து,
ஒரு மூலையில் சுருண்டுபடுத்தன்!
ஒடின எண்ணங்கள்!

புள்ளினங்களின் புத்தளிப்புத்தள்,
புழுதினைப்பும் புதுக்கன்று!
புதுப் பனியில் முதம் மலரும் நோசா,
புண்ணிய தலைகளின் பண்ணிக்கதன்!
புதுதீர் மெத்தை விரித்த புற்றனர்!

தொழிலுக்குப் புறப்படும் ஏராட்டில்
தேத்தண்ணி குடிக்கும் “மட்க்மட்க்” ஓசை!
பள்ளி செல்லுஞ் சீலடுக்களின்
புற்பரச் சுற்றுக்கை யவசரங்கள்!
அங்கையு மின்கையும் சூழன்றலுத்து
அஸ்தற்படும் பாரியாரின் பணித்திவிரும்!

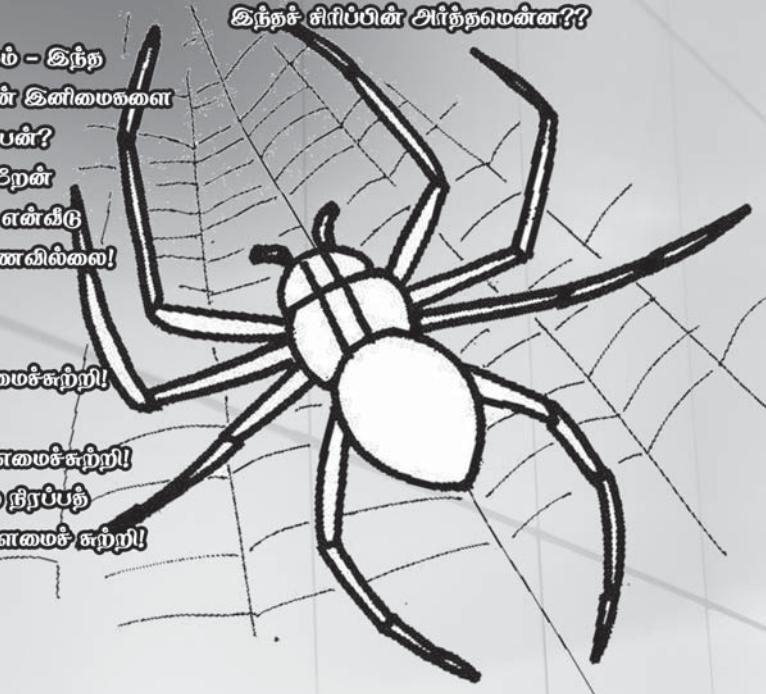
அடை! அடை! என்ன கூம் - இந்த
அன்றாட அவஸ்த்தைகளின் இனிமயகளை
என்னான்பென்? ஏதென்பென்?
என் விழிகளைத் திறக்கின்றன
எதையும் காணவில்கை! என்கிட
எனவளவு, எதையும் காணவில்கை!

“ஹ நாதர் கீரிப்பி”
எல்லைக்கிடாடுவோய், எதைக்காற்றி!
இல்லை இழப்பென்று,
கூறமுடியாதவர் கூட்டும், எதைக்காற்று!
தொல்லை தாநும் வயிற்கிற நிரப்பதி
தொபகுந்தாய் நிற்பவர்களைமகச் சுற்று!

ஷப்பாரு சந்தப்பா அந்தோடி

இனிக்கும் காலைப் பொழுதாயிருந்தாலென்ன?
மயக்கும் மாலைப் பொழுதாயிருந்தாலென்ன?
இம்மியளவும் இலைக்க மனமற்று
இறந்து ஸ்டீக்கின்றாம், முச்சுவிடவாறோ!
இன்னாகு பிறப்பு மறந்துபொய்த்,
இனியிங்கு வெண்டாம்; பட்டு போவும்!
என்றான்னி எழும் புதையில்

நெற்று நான் துகட்டிதெறிந்த கூடை,
முண்டும் அமைத்த யிடுக்கொடு
அதன் நடுவை அமர்ந்திருந்தாரு சிலந்தி
எனைப் பார்த்துச் சிரித்தது!
இந்தச் சிரிப்பின் அர்த்தமள்ளன??

என்னும் நூல்

அ.விஜய்

அ. விஜய் (vijay254@gmail.com), தமிழ்நாடு ராதாபுரம் நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். தற்போது மதுரையில் உள்ள திஜாகராயர் பொறியியல் கல்லூரியில் B, Tech செய்து வருகின்றார். இது அவரது முதல் சிறுகதை.

அவுஸ்த்ரேஸ் தமிழ்
ஷ்டாக்ஷல்
கலைச்சங்கம்
நடத்திய சர்வதேச
தமிழ்ச் செருகலாகுப்
போட்டியல்
ஏரண்டாம் பார்ச்
பெற்ற கலாக

அவனைப் பற்றி சொல்லியே ஆகவேண்டும். அவன் பொரும்ப நல்லவன். எல்லோருடைய பிரச்சனைக்கும் முன் சென்று நிற்பான். இதுவே அவன் என்னை விட்டுப் பிரிய காரணமாயிற்று. எப்பொழுதாவதுதான் வருவான். அதுவும் என்னை, என் கையாலாகாத தனத்தை திட்டவே வருவான். இன்று காலை நாளிதழ் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது வந்தான். சன்னடையிட்டு பிரிந்துவிட்டான். இப்பொழுது அவனைத்தான் நேஞ்சுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அவன் என்னோடு பேசிய முதல் நாள் என் பள்ளி தோழிலின் இறப்பு நாள் என்பதால் என்னால் மறக்க முடியாது. அப்பொழுது நான் கோவையில் பணிபுந்து கொண்டிருந்தேன். அன்றும் வழக்கம் போல் வேலை முடிந்து வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன். K. K. நகரிலிருந்து காந்தி நகர் அல்வாவு தொலைவு இல்லாததால் நடந்து செல்வதே வழக்கம்.

நேரம் சரியாக தெரியவில்லை. ஆனால் குரியன் மறைந்து R. K. ஜீவல்ஸர்ஸ், ஆண்ந்தபவன் ஸ்வீட்ஸ்டால் விளம்பரங்கள் அப்பொழுது தான் மின்னத் தொடங்கின. கால்கள் வலியெடுக்கத் தொடங்கின. அன்று மாதக்கடைசி என்பதால் மனேஜர் அறைக்கும் அக்கவுண்டன்ட் அறைக்கும் அவையவைத்தே கொண்றிருந்தனர். சரி எங்காவது அமர்ந்து செல்லாம் போல் இருந்தது. தெருமுனை கெட்கிடை நோக்கி வேகமாக நடந்தேன்.

“அன்னே ஒரு Kings தாங்க” பற்றவைத்தபடியே பிளாட்டார்த்தில் அமர்ந்தேன். அன்று அல்வாவு கூட்டம் இல்லாதபடியால் பிளாட்டார்த்தில் உட்காருவதையாரும் எதிர்க்கவில்லை. அருகில் இருவர் கைலியுன் பீடி பிடித்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களை பார்க்கும் போது Kings க்கே உரிய பெருமை வெளிப்பட்டதை மறுப்பதற்கில்லை. சற்று நோத்தில் அவர்களும் கலைந்தனர்.

“இன்னிக்கு அல்வாவு நடமாட்டம் இல்லையே?”

“உங்களுக்கு தெரியா” என்பது மட்டுமே காதில் விழுந்தது. அதற்குள் “ஜீயா” என்ற அலற்றை கேட்டு திரும்பினேன்.

ரோட்டில் ஒரு கருப்பு உருவும் விழுந்து கிடந்தது. ஓடு வரும்போது தடுக்கியிருக்க வேண்டும். சிக்கரட்டை ஏற்றின்து

விட்டு புகை மயக்கத்திலிருந்து வெளியே வந்தேன். அது ஒரு பெண். தலை முதல் கால் வரை கருப்பு அங்கி மறைத்திருந்தது. இதற்குள் அப்பெண்ணை கூற்றி பத்து பேர் கொண்ட கும்பல் குழ்ந்திருந்தது. அவர்களின் கைகளில் இருந்த ஆயுதம் கொடுத்த அதிகாரத்தை அப்பெண்ணின் மேல் செலுத்த காத்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் அனைவரும் ஒரே வண்ணத்தில் உடை அணிந்திருந்தார்கள். ஆம், இந்திய தேசிய கொடியின் முதல் வண்ணம் தான். அதே நிறத்தால் ஆன கொடியை வைத்திருந்தார்கள். நடுவில் நின்றிருந்தவனை எங்கோ பார்த்தது போல் இருந்தது. அவன் தான் கட்டளை பிறப்பித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் எழுந்திருக்க முயன்றான். அதற்குள் அவன் காலை ஒரு திரிகுலம் பதம்பார்த்தது. “ஜீயா” என்ற ஒவ்வும் செவிட்டு கூவர்களில் பட்டு எதிரொராத்தது. “இந்த துலுக்கச்சிக தான் வதவதன்னு பெத்து போட்டு... இன்னிக்கு நமக்கு போட்டியா வளர்ந்து நிக்கானுக... வயிற்றில் கால்களால் எட்டி உதைத்தான், அந்த வளர்ந்தவன்.

என் உடம்பில் வியர்வை ஊற்றெடுத்தது. தெரியத்தை வரவை கை கால் நடுக்கத்தை போக்கிக்கொண்டேன். இதற்குள் அப்பெண்ணின் முகத்திரை விலக்கப்பட்டிருந்தது. எனக்கு தெரியும் அவள் ஹசினாபானு தான். நிச்சியமாக சொல்லுவோன் அவளேதான்.

நானும் ஹசினாபானுவும் ஆறாம் வகுப்பிலிருந்தே ஒன்றாக படித்தவர்கள். அவள் வாபா ரஃபிக் சார் தான் எங்களின் கணித ஆசிரியர். அவர் தான் எனக்கு டியுசன் மாஸ்டர். அவர் டியுசன் பீஸ் கேட்டதே இல்லை. ஆனால் வீட்டில் மாதம் தவறாமல் பீஸ் மட்டும் வாங்கிவிடுவேன். தேர்வு சமயங்களில் ஹசினா வாபாவுக்கு தெரியாமல் வினாத்தானை எடுத்து தந்துவிடுவாள். கடந்த முறை ஊருக்கு சென்ற போது தான் ரஃபிக் சார் ஹசினாவைக் கோவையில் கட்டி கொடுத்திருப்பதாக கூறினார். பார்க்கவேண்டும் என நினைத்திருந்தேன். இப்பொழுது பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அவளுடைய கண்கள் ஆம் அதே கண்கள். எட்டாம் வகுப்பு படிக்கும் அவளுடைய டிபன் பாக்ஸை திருடி தின்றபொழுது என்னை பார்த்து முறைத்த அதே கண்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த கண்ணில் இயலாமையும் கெஞ்சலுமே பிழுசியிருந்தன.

அப்பொழுது தான் அவன் முதல் முறையாக என்னுடன் பேசினான்.

“போய் தடு” என்றான்.

“இல்ல, நாளைக்கு ஆபீஸ்ல் முக்கியமான வேலை. நான் இல்லன்னா நடக்காது. இந்த டைம்ஸ் போயி ஏதாவது பிரச்சனை ஆயிருச்சினா?

“நீ போகலன்னா அவு செத்திருவா”

“நா போயி மட்டும் என்ன ஆயிரபோவது, அவங்க பத்து பேர், நா ஒருத்தன்.”

“கும்மா போய் பேசியாவது பாரு.”

“பேசலாம், ஆனா அவங்க கேக்கனுமே. பாத்தா கேக்குற மாறி தெரியல்

“சரி ஏதாச்சும் பண்ணு, போலிக்காவது போன் பண்ணு”

“நாள் பின்ன போலிஸ் கேஸ் ஆச்சினா கம்பெனில் வேலயவிட்டே தூக்கிருவாங்க. இல்லன்னா...”

இதற்குள் அவளின் ஆடைகள் கிழிக்கப்பட்டு அவன் நிர்வாணமாகப்பட்டிருந்தாள். துலுக்கச்சிக்கு ஆடைகள் தேவையில்லை என முடிவெடுத்திருந்தார்கள். சினிமாவில் கற்பழிப்பு காட்சிகளையும் ரசிக்கும் வக்கிரி ஆணின் மனப்பான்மை என்னில் இப்பொழுது இல்லைதான்.

“இப்பொழுதாவது போய் தடு
நான் பேசவில்லை.

ஹசினா கைகளால் தன் மார்பகங்களை மறைத்தும், கால்களால் பிறப்புற்பை மறைத்தும் கூனி குறுகி மான்தை காக்க போராடுக் கொண்டிருந்தாள். இலவச வேட்டி சேலைகள் வழிப்பும் அரசியல்வாதிகளோ பணக்காரர்களோ இப்பொழுது மானம் காக்க துண்டு கூட கொடுக்க முன்வரவில்லை. ஒருவன் தன் கையிலிருந்தார்ச் சைத்தின் ஒளியை கொண்டு அவளின் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் அளந்து கொண்டிருந்தான். என் எதிர்காலத்திற்கு பிரச்சனை வரமால் இருக்குமானால் கண்டிப்பாக போய் தடுத்திருப்பேன்.

தெருவில் யாருமே இல்லை. நான் மட்டுமே நின்றிருந்தேன். மக்கள் என்னைவிட விவரமாக இருந்தார்கள். தூரத்தில் போலீஸ் வண்டியின் சைரன் ஒசை கேட்டது. எனக்குள் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. இனி அவனை காப்பாற்றியிடலாம். அவனும் அதைத் தான் நினைத்திருப்பாள்.

நேரம் ஆகஆக சைரன் நெருங்கிவந்தது. இதோ தெரு முனைக்குள் வந்துவிட்டது. தூரத்தில் ஒரு வெள்ளை அம்பாசிடர் ஊர்ந்து வந்தது. அதன் முன் இருந்த கொடியும், இந்த கும்பலின் கொடியும் ஒரே மாதிரியிருந்தது.

நானும் ஹசினாவும் பத்தாம் வகுப்பு வரை இந்த காரர் ‘பிளஸர்’ என்றே அழைத்தது ஏனோ நினைவுக்கு வந்து தொலைத்தது.

பிளஸரிலிருந்து இறங்கிய அந்த நாம் போட்ட தலைவர் ஒருவளின் காதில் எதோ மனுமுனுத்தார். பிளஸர் வேகமாக தெருவை கடந்தது. காரின் பின் இருக்கையில் இருந்த எங்க ஏரியா இன்ஸ்பெக்டர் ஹசினாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எங்களின் கடைசி நம்பிக்கையும் பொய்த்தது.

என் தங்கையை நாளை பெண் பார்க்க வருகிறார்கள். இல்லையெனில் கண்டிப்பாக தடுத்திருப்பேன்.

அந்ததூக்கான் ஹசினாவின் கைகளை விலக்கி அவளின் மார்பகங்களை காட்டி “இது என்ன பாமா? நீங்க தான் பாம் வைக்கிறவங்க களாச்சே”

இப்பொழுது மீண்டும் “போய் அவனை காப்பாத்துடா” என்றான்.

நான் அமைதியாக நிற்கவே என் மீது காறி துப்பினான். அதற்கு மேலும் என்னால் பொறுக்கமுடியாமல்... வீடு திரும்பினேன்.

மறுநாள் காலையில் “கோவை கலவராத்தில் மேலும் ஒரு பெண் பலி” என்ற நாளிடத்தில் செய்தியின் மூலமே ஹசினாவின் இறப்பை தெரிந்து கொண்டேன்.

“நீ ஹசினாத்திருந்தால் காப்பாற்றியிருக்கலாய்” என்றான் அவன்.

“ம்...”

கொஞ்ச காலத்தில் மாற்றல் வாங்கி சென்னை வந்துவிட்டேன். சிறிது காலம் அமைதியாக போனது. ஒரு நாள் நாளிடத்தில் “கோவை குண்டு வெடிப்பு வழக்கில் ஒருவருக்கு தூக்கு என போட்டு ஹசினாவின் கணவர் படத்தை போட்டிருந்தார்கள்.

ஜெபிலில் அவரை பார்க்க சென்றேன். “என் பீவியை பத்து பேர் கற்பழித்து கொண்றிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு சாவை காண்பிக்கவே இவ்வாறு செய்தேன்” என்றார். அப்பொழுதான் ஹசினா வன்புணரப்பட்டது தெரிந்தது. ஹசினா என்னை காறி உழிந்தது போன்று உணர்ந்தேன்.

“இவர் தூக்குக்கு போவதும் உன்னால் தான்” மீண்டும் வந்தான்.

பலமுறை எனக்கும் அவனுக்கும் இது தொடர்பாக வாக்குவாதம் எழுந்தது அவன் வேறுயாருமில்லைநன் தான் அவன். எனக்குள் தான் இருக்கிறான். மாநிழநீயம் ஆண்ணம் மனச்சாட்சி, ... என்று தினமும் தனக்கு ஒரு பெயர் குட்டிக்கொள்வான்.

ஹசினா செத்தது அவளின் விதி என்பதை அவன் ஏற்றுக்கொள்ள தயாரில்லை நான் தான் அவளையும் அவன் கணவனையும் கொண்றேன் என்கிறான்.

இன்றும் அப்படித்தான். “ருச்சிகாவுக்கு 14 ஆண்டுகள் பிறகு அவளின் நண்பன் தீர்ப்பு வாங்கி கொடுத்தான்.” என்பதை படித்துவிட்டு என்னுடன் சண்டையிட்டான். என்னை விட்டு பிரிந்துவிட்டான்.

அவன் வேறு யாருமில்லை என் மனசாட்சி தான். உங்களிடம் இருக்கிறானா? கொஞ்சம் தேடிப் பாருங்களேன்.

சாதியினா வகை செய்து வரலாற்று ஆவணங்களாக்கும் சாதியக் குறைகள்

- சீனா. உதயகுமர்

ஜம்பது, அறுபதுகளில் எழுந்த சாதியம் தொடர்பான ஒடுக்கு முறைகளையும், கச்பான சம்பவங்களையும் கண்டு மனம் பொறுக்கமாட்டாமல் இலக்கியம் படைத்த இத்தகைய இலக்கியச் சிற்பிகளை நாம் மறந்து விட முடியாது தான். ஆனால் அதை அவர்கள் வகைப்படுத்திச் சொல்லியிருப்பதுதான் எத்தனையோ காலம் கடந்து வந்த பின்னரும் அதையே நினைக்கச் செய்து விடுகிறது. அது ஒரு ஆவணமாகவும் நின்று புதிய தலை முறையினருக்குள்ளும் புகுந்து தீண்டாமையினை வார்த்து வருகின்றது; ஞாபகமுடிச் செல்கிறது.

இது போதாதென்றானோ...? உயர் கல்விப் பாடப் பரப்புகளில் சாதியம் வகைப்படுத்தப்பட்ட இலக்கியங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றனபோலும், இவை புதிதாகப் பூத்துக் குலுங்கி ஒரு நாட்டைக் கட்டி எழுப்பக் காத்திருக்கும் மாணவர் எனும் அழகப் பக்கள் நல்ல கணிகங்களுக்கும் முன் பின்சலே காய்ப்படுத்தி வெம்லாக விழுத்தி விட நினைக்கின்றன...?

இப்பாட விதானங்களை ஆசிரியர்கள் அதனை கற்பிக்கின்ற வேளி மாணவர்கள் பலர் தலை கவிழ்ந்து சங்கடப்படுவதையும், இன்னும் வேறு மாணவர்கள் சிலர் நையாண்தித்தனமாக நகைப்புக் கொள்வதையும் ஆசிரியன் என்ற வகையில் நானும் அதனை அவதானித்துள்ளேன். உரிய ஆசிரியர்களும் நாம் என்ன செய்யிற்று சேர், மாணவர்களின் சங்கடம் எங்களுக்குப் புரிகிறது. அதற்காகப் படிப்பிக்காமலும் விட முடியாதுதானே..! என்று ஆசிரியர்கள் கூறிக்கொள்ளவதையும் நான் கேட்டுள்ளேன். இதற்கு உரியவர்கள் தகுந்த கவனம் எடுப்பார்களா?

மனித சமூகத்தின் உள்ளக் கிளர்வுகளை அச்சொட்டாகச் சொல்லி, சமூகப் பிரச்சினைகளின் தீர்வுகளைச் சொல்லி இயம்புவதற்கு கவிதைகள், சிறுக்கதைகள், நாவல்கள் போன்ற இலக்கியங்கள் பெரிதும் காத்திரமாய் விளங்கியிருக்கின்றன. விளங்கிவருகின்றன.

அதில் ஈழத்திலுள்ளோரின் வகிபாகம் என்பது மிக உச்ச நிலையில் உள்ளது என்பதும் யாவரும் அறிந்த ஒரு விடயமே!

கதை சொல்லும் ஆற்றலும், அதை வாசிக்கும் வாசகளை அதனின்றும் விடுபடாது வாசிக்க விட்டு யோசிக்க வைத்து இலக்கியம் வளர்த்து வலுவுடித்தோர் நம்மவர்கள் பலர்.

அந்த வகையில் சாதியம் பற்றி கதை சொல்லி, தாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய நோக்கு ஓராவு நிறைவேறிய நிலையில் பலர் அதையே திரும்பத் திரும்ப அளைத்து நெஞ்சுக்கு அரையன்டைத்தை ஏற்படுத்தி வருவதையும் நாம் காணக் கூடியதாகவே உள்ளது.

பேனை மட்டும் தூக்கி, வாழ்வியலின் பல பாகங்களிலும் உள்ள சாதியம் சார்ந்த சமூக முரண்பாடுகளை கதை மூலம் சொல்லி அதை ஒழித்துவிட்டேன் என்றோ அல்லது இன்னார் அதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டார் என்றோ யாரும் யாரையும் சொல்லி விட முடியாது.

தானியலின் அனைத்து நாவல்களும் சாதியத்தை சொல்லுவனவாகக் காணப்படுகின்றன.

1. சாதிகளுக்கிடையோன ஏற்றத் தாழ்வுகள்
2. சாதிய முரண்பாடுகள்
3. சாதியச் சண்டைகள்
4. ஒடுக்கப்படுவோர் மத மாற்றத்திற்கு உள்ளாகுதல்.

இவ்வாறாக தானியலின் கதைகளில் இலக்கிய சிந்தனைகள் வீசுக்கப் பெறுகின்றன. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அசைக்க முடியாத ஒரு ஜாம்பவான் டானியல் என்பதை இவை நிறுவியும் உள்ளன.

இவாது இலக்கியங்களால் சமூக தொடர்பாடலக்கள், சமூக நடத்தைகள் போன்றவற்றில் நிறைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளனவே தவிர, அந்த இலக்கியங்களால் சாதியம் ஒழிந்து விட்டது என்று மட்டும் சொல்லி விட முடியாது.

இவாலவே தெணியான், டொமினிக் ஜீவா, செ. கணேசலிங்கன், செங்கை ஆழியான், செ. மோகநாதன் போன்றோரும் இத்தகைய இலக்கியங்கள் படைத்து சமூக நடத்தைகளில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அவையும் சாதியத்தை ஒழித்து விட்டன என்று முடியாது.

சாதியம் பற்றிய கதைகள் எழுதுபவர்கள் இருவகையினர்.

1. சாதிகளின் பெயர்கள் சொல்லி வகை செய்து எழுதும் வகையினர்.
2. சாதிகளை உயர் சாதி, கீழ் சாதி என்று மட்டும் வகை செய்யும் இன்னோர் வகையினர்.

முதலாவது வகையில்கள் டானியலின் கானல், தண்ணீர், கோவிந்தன், பஞ்சமர் போன்ற நாவல்களையும், செ. கணேசலிங்கனின், சடங்கு, நீண்ட பயணம் நாவல்களையும் சொல்லிக் கொள்ளலாம். (இன்னும் உள்ளன)

இரண்டாவது வகையிற்குள் ஞானசேகரனின் புதிய கவுகூள் நாவலை கூறிக்கொள்ளலாம்.

முதலாவது வகை சார்ந்த கதைகள் குறித்த காலத்தில் சாதிகளின் பெயர்களும், அந்தந்த சாதிகளுக்கான தொழில்களும் சொல்லப்படுகின்றன.

அவ்வகையான கதைகளில் வருகின்ற கொடும் நிலைப் பாத்திரங்களின் கொடும் நிலைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அத்தகையோர் உயர் சாதி வகுப்பிலுள்ளேரார் என்றும் அவர்களின் வகை குணங்களும், அரசியல் செல்வாக்கும் பெற்ற அத்தகையோரால் கீழ்நிலைக்கு ஒடுக்கப்பட்டோர் எவ்வாறு வழி நடத்தப்பட்டனர், எவ்வகையில் ஒடுக்கப்பட்டனர் போன்ற யாவையும் புட்டுப் புட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அவ்வேளாகளில் குறித்த பாத்திரங் களின் உண்மைப் பாத்திரான நிலையில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாமே ஒழிய அதுவே சாதி முறையை முற்றாக ஓழித்து விட்டது என்று மார்பு தட்டி சொல்லிட முடியாது.

மேலும் அந்தக் கதைகளில் வருகின்ற சாதிகள் இன்ன சாதிகள் குறைந்த சாதிகள் என்றும் இன்னும் சில சாதிகள் உயர்ந்த சாதிகள் என்றும் அச்சொட்டாக வகை செய்து விடுகின்றன. அவையும் தொழில்கள் ரீதியான பாகுபாடுகள்.

ஆனால் இன்று அப்படி எதுவுமில்லை. ஏனென்றால் அங்கு வகைப்படுத்தப்பட்ட சாதி சார்ந்த தொழில்கள் இன்று மாற்றமடைந்துள்ளன. கீழ் சாதியென்று வகைப் படுத்தப் பட்டோர் ஏராளமானோர் கல்வி பொருளாதாரம் யாவற்றிலும் மேம்பாடுடைந்துள்ளனர் என்பதையும் நாம் காணக் கூடிய தாகவே உள்ளது. (அவரவர்கள் செய்த தொழில்கள் வழி சாதியம் வகை செய்யப்பட்ட ஒன்றெளில், இன்று ஆசிரியர்கள் சமூகம் ஒரு சாதி, முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள் இன்னொரு சமூகம், வைத்தியர்கள் வேறொரு சமூகம், பிரதேச செயலர்கள் இன்னும் வேறொரு சமூகம் என இப்படியே வரையறுத்துக் கொண்டு போனால் ஒரு குடும்பத்தில் பல சாதிகள் இருப்பதையே நாம் காண முடியும்.)

பத்தொன்பது, இருபது வயது வரை பழகும் ஓர் இளைஞர் அல்லது ஒரு யுவதி குறித்த ஒரு வயதெல்லையைத் தாண்டும் போதும், சமூக பாகுபாடுகள் பற்றிய உயர்வு தாழ்வு பற்றிய மனக்கிறுக்கல்கள் அவர்களுக்குள் உள் நுழையும் போதும் அவர்களிலும் சில மாறுதல்களை நாம் காணகின்றோம்.

மேலும் உயர்நிலைப் படிப்பு, அதற்கான தேடுதல்கள், தொடர்ச்சியான வாசிப்புப் பழக்கம், சமூகத் தொடர்புகள் என்பவையே அவர்கள் தமிழ்மையும் தம் சாதி நிலையின் உயர்வு நவீர்ச்சியினையும் கண்டு கொள்ள உதவுகின்றன. ஆகவே இவ்வகையான உயர்வு, தாழ்வு நிலைகளினை அவர்கள் கண்டு பிடிப்பதற்கு சாதிய வகைப்படுத்தல் கதைகளே பெரிதும் துணை நிற்கின்றன என்பதையே நான் சொல்ல வருகின்றேன்.

அதாவது ஜம்பது, அறுபதுகளில் எழுந்த சாதியம் தொடர்பான ஒடுக்கு முறைகளையும், கசப்பான சம்பவங்களையும் கண்டு மனம் பொறுக்கமாட்டால் இலக்கியம் படைத்த இந்தகைய இலக்கியச் சிற்பிகளை நாம் மறந்து விட முடியாது தான். ஆனால் அதை அவர்கள் வகைப்படுத்திச் சொல்லியிருப்பது தான் எத்தனையோ காலம் கடந்து வந்த பின்னரும் அதையே நினைக்கச் செய்து விடுகிறது. அது ஒரு ஆவணமாகவும் நின்று புதிய தலை முறையினருக்குள்ளும் புகுந்து தீண்டாமையினை வளர்த்து வருகின்றது. நூபகழுடிச் செல்கிறது.

இது போதாதென்றுதானோ...? உயர் கல்விப் பாடப் பரப்புகளில் சாதியம் வகைப்படுத்தப்பட்ட இலக்கியங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன போலும். இவை புதிதாகப் பூத்துக் குலுங்கி ஒரு நாட்டைக் கட்டி எழுப்பக் காத்திருக்கும் மாணவர் எனும் ஆழகிய பூக்கள் நல்ல களிகளாகும் புனிபிஞ்சிலே காய்ப்படுத்தி வெய்வோக விழுத்தி விட நினைக்கின்றன...?

இப்பாட விதானங்களை ஆசிரியர்கள் அதனை கற்பிக்கின்ற வேளை மாணவர்கள் பலர் தலை கவிப்பந்து சங்கடப்படுத்துவதையும், இன்னும் வேறு மாணவர்கள் சிலர் நையாண்டித்தனமாக நகைப்புக் கொள்வதையும் ஆசிரியன்

என்ற வகையில் நானும் அவதானித்துள்ளேன். உரிய ஆசிரியர்களும் நாம் என்ன செய்றது சேர், மாணவர்களின் சங்கடம் எங்களுக்குப் புரிகிறது. அதற்காகப் படிப்பிக்காமலும் விட முடியாதுதானே..! என்று ஆசிரியர்கள் கூறிக் கொள்வதையும் நான் கேட்டுள்ளேன். இதற்கு உரியவர்கள் தகுந்த கவனம் எடுப்பார்களா?

இரண்டாம் உலக மகா யத்தம் ஒன்று இடம்பெற்று அறுபது ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. ஆனாலும் அந்த யத்தத்தில் ஐப்பானுக்கு நேர்ந்து விட்ட வடு இன்றும் மாறாத ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. அன்றைய ஐப்பானின் சர்வாதி காரத்திற்கு எற்பட்ட அடி தான் இது.

அமெரிக்காவின் மிகப் பலம் வாய்ந்த குண்டுகள் ஐப்பானின் முக்கிய தலை நகரங்களில் விழுந்த போது எப்பவுமே எழு முடியாத அளவுக்கு ஐப்பானின் அதிகார மமதை மன் கொலிக் கொண்டது.

ஆனாலும் ஐப்பான் அந்த அடியோடு இன்று வரை எந்த நாட்டுடனும் பகை கொள்ளாது நட்புக்கொண்டு வருவதை நாம் அறிகின்றோம். மேலும் கைத் தொழில் புரட்சியில் பல முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தி மற்றைய நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்து வருவதையும் நாம் காணகிறோம்.

அதற்காக எந்தவொரு நாட்டினதும் அதிகார மமதையை ஒழித்துக் கட்டி அதனை ஒரு கைத் தொழில் புரட்சி நாடாக மாற்றுவதற்கு அமெரிக்காவின் அணுக்குண்டு வீசும் முறையை சிறந்து எனும் முடிவுக்கு வந்து விட முடியாது.

இதுபோலவே சமூகங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட சாதிய முரண்பாடுகளை இலக்கியங்கள் சொல்லிச் சென்றிருக்கின்றன. அன்று அவை சமூக நடத்தைகளில் பாரிய மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பது மாபெரும் உண்மை. ஆனால் அவை சாதியத்தை ஒழித்துவிடவில்லை.

வகைப்படுத்த சாதியக் கதைகளாக சொல்லிவிட்ட விவை முறையே நான்கு, ஐந்து தசாப்தங்கள் கடந்து வந்து விட்ட நிலையிலும் சாதியப் பாகுபாடுகள் உச்சமாக நிற்பதற்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன என்பது வெள்ளிட மலை!

வகைப்படுத்த சாதியக் கதைகளை மாணவர் மத்தியில் உள் புகுத்துவதால் சாதியம் சார்ந்த வகைப்பாடுகள் அவர்களுக்கு ஞாபகழுட்டப்பட, அவை ஆவணங்களாக நின்று வாக்க பேதங்களை வளர்க்கும் என்பது தின்னனம்.

இவைகளை விட்டு விட்டு புதிய சிந்தனை, புதிய மரபு, புதிய ஆருமை என்பவற்றிற்கூடாக இலக்கியம் படைத்து புதிய சமூகத்தையும், புதிய தேசத்தையும் கட்டியெழுப்ப நினைப்பதே இன்றைய அவசர தேவையுமாகும்.

ஆகவே இன்று மற்றவர்களால் ஒடுக்கப்படுவோர் நாளை தலை நிமிர்ந்து நிற்பதும், இன்று மற்றவர்களை அடக்கி வாழ்வோர் நாளை அடங்கிப் போவதும் கால மாற்றமே இதில் எவருக்கும் விதி விலக்குக் கிடையாது. உலக சரித்திர வரலாறுகளும் இதையே கூறி வருகின்றன. இதில் தெளிவிருந்தால் ஒரளவு சமத்துவத்தையாவது நாம் காணலாமல்லவோ....?

இவ்வகைப் பழமையின் பலத்தையும் மறந்து, புதுமையில் புதுவிதம் செய்து புதுப்பொலிவாய் என்றும் பூத்துக் குலுங்களாம் இலக்கியத் தோழர்களோ.

உலடுக்கும் சிதறிப்போன
செம்மறியாட்டுக் கூட்டமாய்த் தமிழன்
தனக்குத் தானே எமங்கி
பழும்பெருமை வேரிலே
தொஸ்கிக் கொண்டு பழுக்க
மறந்த பலங்காய்ப் போனான்
அடையாளங்கள்
ஒல்லவான்றாய்த் தொலைக்கிரோம்
ஆடையில் தமிழனில்லை
பாடையில் கூட தமிழனில்லை
மேடையில் மட்டும் பேசிப் பயன் என்ன ?
பண்பாட்டில் தமிழனில்லை
தன்பாட்டில் புன்பட்டுப்போய்
கண்டதே காட்சியென்ற
கொண்டதன் கோலங்குவில்
கதியிழுந்தான் தமிழன்
ஒன்றுபட்டால் உண்டு வரத்துவன்றான்
யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி என்றான்
இன்று தனக்குள்ளேயே இரண்டுபட்டு
அகதியாய் உலடுக்கும் அவைக்கிறான்
உலகமயமாக்கலில்
உருக்குவைந்து போனான்
என்றாலும்
இன்னும் அவன் வாயில் மட்டும்

தமிழ் இருக்கு அரைகுறையாய்
அதையும் தொலைத்தால்
நானை அகராதியில் தான்
அர்த்தம் தேட வேண்டவரும்
உலடுக்கலாம் அவனவன்
தன் மொழியில் கையியழுத்தீடு
நாம்மட்டும் ஆஸ்கிலத்தீல் - எம்
தலையெழுத்தெப்போ மாறும்
செம்மொழி என்றால் மட்டும்
செம்மையாய்த் தமிழ் வருமா?
நம்மொழி என்ற பற்றுடனே
நாமெல்லாம் சேர்ந்து வடம் பிடிப்போம்
நம்மொழிக்கு புதிய தடம் பசிப்போம்.

பிண்டும் தொடங்கும் ஷடுகு

மீண்டும் கால் பதித்தேன்
சொந்த மண்ணில்
இத்தனை காலவலியிலும்
பங்குபெறாக் குற்ற உணர்வுடனே
அன்று என்னோடு பழகிய
அன்பு உறவுகள் இன்றில்லை
கூடாரத்தில் தொடங்கிடும்
அவல் வாழ்வு
அவர் கணத் கேட்டு

கலங்கிடப் போன என் கண்ணீரைத்
துடைத்தது ஓரு கரம்
திருப்பிடப் பார்த்தேன்
அன்று நான் செல்லும் போது
அவன் சிறியவன்
இன்று வளர்ந்த பெரியவனாய்
அவன் சொன்னான்
கவவைப்படாதேங்கோ சேர் !
நாங்கள் இருக்கிறம்
இத்தனை வலிகளைத்
தாங்கிய பிறகும்
அவனால் மட்டும் எப்படி
இத்தனை உறுதியுடன்?
அந்த மண்ணைப் பார்த்தேன்
அது என்னைப் பார்த்து
சிரித்தது.

என் நினைஷ்கலீ

தெளிவுத்தீர்த்த

- வசந்த தயாபரன்

ஏழுபதுக்கணில் கடைக்கூறு. கொட்டாஞ்சேனையில் ஓர் இலக்கியக்கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தது. பேச்சாளர் ஒருவர் எழுந்து, ‘நான் தெளிவுத்தீர்த்தை’ என்ற தன்னை அறிமுகம் செய்து கொண்டு பேசுத் தொடங்கினார். தெளிவுத்தீர்த்தை என்பது ஓர் ஊரின் பெயர் என்பது புரியாமல் சுற்றுநோம் நான் திருக்கத்து என்னவோ உண்மைதான். அருகிலிருந்து என் தந்தையார், ‘இவர்தான் எழுத்தாளர் தெளிவுத்தீர்த்தை ஜோசப்’ என்று கூறினார். தெளிவுத்தீர்த்தையின் அந்த அறிமுகம் மிகவும் துணிச்சலான, வித்தியாசமான ஒன்றாக என்னைக் கவர்ந்தது. அதன் காரணமாகவோ என்னவோ அந்தச் சம்பவம் இன்றும் என் நினைவில் நிழலாடுகிறது. ஏற்கதாழ முப்பது வருடங்கள் ஒடி மறைந்து விட்டன. அன்று நான் கண்ட தெளிவுத்தீர்த்தை என்ற ஆரைமையை, ஆற்றல் மிக்கதொரு படைப்பாளியாக நான் பின்னாட்களில் அறிந்து கொண்டேன். அன்றைய முதல் கணிப்பே சரியான கணிப்பாக அமைந்து விட்டதும் மகிழ்வூட்டும் விடயமே!

அனுபவங்களே ஒருவருக்குச் சிறந்த ஆசான் என்பார்கள். தெளிவுத்தீர்த்தை வித்தியாசமான அனுபவங்களில் முக்குரித்து எழுந்தவர். தன்னைக் கற்றி நடப்பவற்றையும் கூடவே எட்ட நடப்பவற்றையும் உண்ணிப்பாகக் கவனிப்பவர்; பத்திரியாக மனதில் பொதுத்தையூப்பவர். அவற்றைச் செதுக்கி, வனப்புமிக்க படைப்புக்களாக எமக்கு படையலிடுவர்.

தமிழகத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த சஞ்சிகை களிலும் நூல்களிலும் என்போன்றோரின் கவனம் குவிந்திருந்த கால கட்டத்தில், தெளிவுத்தீர்த்தையின் காத்திரமான படைப்புக்கள் வெளிவராத் தொடங்கியிருந்தன. எமது மண்ணுக்கே உரிய எழுத்துக்களாக அவை அடையாளங் காணப்பட்டன. மெல்ல மெல்ல அவாது எழுத்துக்கள் எம்மை ஈர்க்கத் தொடங்கின. மலைமுகடுகளுக்குள் முடங்கிக்கிடந்த மக்களின் வாழ்க்கையை, புற உலகுக்கு எடுத்து வந்து காட்டமாகவும் காத்திரமாகவும் அதனைக் கூறியவர் என்ற வகையில், தெளிவுத்தீர்த்தையின் எழுத்துக்கள் வீறுமிக்கவையாய் புறப்பட்டன. அவை எம்மைக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை.

அன்றாடங் காய்ச்சிகளான மலையகத் தொழிலாரது வாழ்க்கையே துன்பத்தில் ஊறியது! அது தெளிவுத்தீர்த்தையின் மனதில் ஏற்படுத்திய வடு ஆழமானது. எப்போதாவது

நினைத்துக் கொண்டு தடவிப்பார்க்கவும், வசதியாகப் பலபொழுது மறந்துவிடவும் கூடியதன்று அது. சகமனிதனின் துயரினைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத ஓர் உள்ளத்துக்கு அது மாறாத ரணமாக வேதனை தருவது. காலங்கள் மாறியபோதும் மாறாத, முடிவோ விடிவோ இல்லாத துயரங்களை, தெளிவுத்தீர்த்தையினார். தான் நேசிக்கும் சமூகத்தினருது குறைநிறைகளைச் சரியாக மதிப்பிட்டு, அவற்றிற்கான பின்னணிக் காரணங்களை அலசி ஆராய்ந்து, அந்த மக்களின் வாழ்வு விடியாதா என்று ஏங்கி எழுதும் எழுத்தும், தெளிவுத்தீர்த்தையடையது. அவரது பேராவின் மையுடன் அந்தத் தூப்பாக்கியசாலிகளின் கண்ணீரும் கலந்திருக்கின்றது. அதனால்தான் அவை உயிர்த் தடிப்புடனான எழுத்துக்கள் ஆகின்றன.

‘பாலாயி’ என்கின்ற தனது குறுநாவல் தொகுதியின் முன்னுரையில் தெளிவுத்தீர்த்தையில் தெளிவுத்தீர்த்தை இல்லாறு கூறுகிறார்.

உங்களுடைய சகலீவன்களான இம்மக்களின் கதைகளைக் கட்டாயமாக வாசிப்புகள்.

இம்மன்னுடன் இணைந்த மக்களின் கதைகளை

வாசிக்கப் பழகிக் கொள்ளுகின்றன. கதை என்பது

வெறுமேன் சொல்லப்படும் கற்பனைகள் அல்ல.

மக்களின் ஜீவிதம் அது என்பதை உணர்வீர்கள்.

மக்கள் செழித்தால்தான் மண் செழிக்கும்

என்பதன் சத்தியத்தையும் உணர்வீர்கள்.’

இந்தக் கடைசி வாக்கியம் தன்னாவில் மிகவும் பொருள் பொதுத்தொன்று.

தெளிவுத்தீர்த்தை சக எழுத்தாளர்களை நேசிக்கும் பாந்த மனம் படைத்தவா். தரமான எழுத்தாளர் ஒருவராவது இலக்கிய உலகில் கணிக்கப்படாமல் தவறவிடப்படுவதை அவர் ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. தெளிவுத்தீர்த்தையின் பல அரியபணிகளை இதற்குச் சான்றாகப் பட்டியலிடலாம். குறிப்பாக, மலையக இலக்கியம் தொடர்பான அவாது பங்களிப்பும் பதிவுகளும் மிகமுக்கியமானவை, அதைத் தனது தாமிகக் கடமையெனவே தெளிவுத்தீர்த்தை வரித்துக் கொண்டுள்ளார். உண்மையான இலக்கிய நெஞ்சக்குரிய தலையாய் பண்பு, பிற்றை ஊக்குவிப்பது! தமிழ்க் கதைஞர் வட்டத்தின் (தகவம்) பணிகளில் தெளிவுத்தீர்த்தை அக்கறை காட்டுவதும், அதன் செயற்பாடுகளில் பங்களிப்புச் செய்வதும், ஆலோசனை வழங்குவதும் இந்தப் பண்புநலத்தால் என்பதில் ஜயமில்லை.

தகவத்தின் சிறுக்கைகளே, மலையகச் சிறுக்கை பற்றி அவர் ஆய்வுக்கட்டுரை படித்ததும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

தெளிவுத்தையை அறிந்துகொண்ட ஆரம்ப நூட்களில் அவர் ஓர் கண்டிப்பான ஆசிரியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என நான் நினைத்திருந்தேன். வாழ்க்கை பற்றிய அவரது தீர்க்கமான முடிவுகளும், கொள்கைப் பிடிப்பும், அவரது ஆரம்பகால ஆசிரியப்பணியும், இயல்பாகவே ஆசிரியத் தோரணையை அவருக்குத் தந்திருக்கலாம்.அவரது எழுத்துக்களிலும் அந்த மிடுக்கைத் தரிசிக்கலாம். காலம் செல்லச் செல்ல, அவரது மனத்திற்குத் துரையாடல்களும், பஸீரென்ற வெள்ளைச் சிரிப்பும், அவரது ஆருணமையின் முழுமையைக் காட்டி நின்றன.

ஞானம் நேர்காணல்ல அவர் கூறியிருந்தார், 'என்னுடைய எழுத்துக்களை என்னைவிடவும் மற்றவர்கள் சேர்த்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறவன் நான். மற்றவர்களுடைய எழுத்துக்களை நான் பேணிப் பாதுகாப்புதோலை.' என்று அவர் சேகரித்து வைத்துள்ள அறிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள் எல்லாமே பலருக்கும் பயன்படுவன. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு குறித்த தகவல்கள் அவரது விரல் நுணியில் நர்த்தனமிடும். மிகைப்படுத்தல் இருப்பதில்லை. எதிலும் ஒரு நறுவிசை! வெளிப்படையான பேச்சு, முகத்துதி பண்ணாத நிபிரவு இவையும் தெளிவுத்தையின் ஆருணமையின் சில அடிப்படைக் கூறுகள்.

ஞானத்தில் தொடராக வெளிவரும் அவரது நேர்காணலே ஒரு கவையான கதைசொல்லல் முறையாக எல்லோரையும் கவர்கிறது. எழுப்பதைந்து வருட வாழ்க்கை அனுபவங்கள்

பவளங்களாகக் கோர்க்கப்படுகின்றன. அது, அவருக்குள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இளைஞரின் முதிர்ந்துவிட்ட எழுத்தின் அடையாளம்! இன்று மிகவும் அருமையாகிவிட்ட விடயந்தான் மொழியின் செம்மையான பிரயோகம். ஆனால் தெளிவுத்தையே இலாவகமாகத் தமிழைக் கையாள்வதில் வல்லவர். அவரின் எழுத்தின் வெற்றிக்கு அதுவும் ஒரு காரணமென்பது தவறாகாது.

தெளிவுத்தையின் இலக்கியப் பயணம் நீண்டது. அவரது நோக்கு, தேர்ந்தெடுத்த பாதை என்பன தெளிவானவை. அவ்வாறே அன்குக்குரிய நன்பார்களுடனான அவரது தொடர்பும் ஆத்மார்த்தமானது. நேர்காணல் ஒன்றுக்காக எனது தந்தையுடனான சந்திப்பொன்றை சகோதர மொழிப் பத்திரிகையாளருக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி, காட்சிய கரிசனை என்பன என் நினைவுகளில் மிகவும் பெறுமதியானவை. அதேபோல், என் தந்தையின் வாழ்வின் மிதமிருந்து ஒரு சில நாட்களில் 'எல்லாம் சரியாகிவிடும் மாஸ்ரா' என்று வார்த்தைகளால் மருந்திட்டு அவர் பசிர்ந்து கொண்ட அக்கறையும் நட்பும் மிகவும் போற்றதக்கவை!

தெளிவுத்தை பாக்கியசாலி. நல்ல பெற்றோர், நல்லாசான்கள், நல்வழிகாட்சிய வடக்கரா பாதிரியார், இப்படி பல 'நல்ல' கருங்களினால் செதுக்கப்பட்டவர், அவர். வடக்கரா ஒரு நல்ல இறையூழிரா இழுந்து விட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாம் நல்லதொரு எழுத்தாளரைப் பெறும் பேறு பெற்றோம்.

தெளிவுத்தையின் வசனங்கள் எனக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன.

'எழுத்தாழியம் இறையூழியத்துக்குக் குறைந்ததல்ல'

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி

ஆண்டுசுக் சந்தா

ஆறு ஆண்டுச்சந்தா

ஆயுள் சந்தா

சந்தா காசோலை

தெளிவாக மேலதீக்க கெலவின்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-

உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷ்னல் வங்கியில்

T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte

நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010344631 என்ற

கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல்

வேண்டும்.

: ரூபா 50/-

: ரூபா 600/-

: ரூபா 3000/-

: ரூபா 20000/-

பின் அட்டை : ரூபா 10000/-

முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/-

பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/-

உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/-

உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/-

ஞானம் வீளம்பர விகிதம்

வெளிநாட்டுவிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILK LX

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran

Gnanam Branch Office

3-B, 46th Lane, Wellawatte.

வெளிநாடு

Australia (AU\$)

Europe (€)

India (Indian Rs.)

Malaysia (RM)

Canada (\$)

UK (£)

Other (US \$)

ஓராண்டு

35

25

500

50

35

15

25

இரண்டு ஆண்டு

70

50

950

95

70

30

50

மூன்று ஆண்டு

100

70

1400

140

100

40

70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் ‘ஞானம்’ இனாமாக அனுப்பப்படும்.

அருமைத் தமிழ் மகளே, கவிஞர்
கனிவிடன்தங்கள்
க வ எ த் தி ற் கு . . . .

தாண்டக்கிள்

இந்தியா குடும்பங்களே

தங்கள் கவனயீர்ப்புக்கு என் பேனா பதிக்கும் நாள், செம்மொழி மாநாடு நடக்க உள்ள மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு அப்பொழுது தான் எங்கள் ‘ஞானம்’ கணினிக்கு அனுப்ப சரியாக இருக்கும்.

தமிழகப் பெரும்பாலான தமிழ்த் தொலைக்காட்சி ஒளியலைகளை யெல்லாம் எங்கள் ‘குருவிக்கூட்டு’க்குள் காணும் வசதி இருப்பதால், வழக்கம் போல் செய்திகளைத் தவறவிடாமல் கண்டு கேட்டதில், தங்கள் குடும்பக் ‘கலைஞர்’ தவிர்த்து அனைத்திலும் ‘வழக்கறிஞர்கள் உண்ணாவிரதக் காட்சிகள் உருகச் செய்தன.

எங்கள் ‘தவில் ‘சட்டத்தரணிகள்’ என்படும் உங்கள் வக்கீல்கள் மேற்கொண்ட உண்ணா நோன்பு அவர்கள் சொந்தப் பிரச்சினையன்று என்பதையும் அரசியல் கட்சிகளின் ஏவு இல்லை என்பதையும் அனைவரும் அறிந்துள்ளோம்.

‘400 கோடி செலவழித்து மாநாடு நடத்தும் பொழுது 32 கோடி ஒதுக்கி சென்னை உயர் நீதிமன்றில் தமிழில் வாதாடவும் அங்கே தமிழை அலுவல் மொழியாக்கவும் ஏற்பாடு செய்து விட்டு கோவை (கோயம்புத்தூர்) சென்று கோவை விழா நடத்தலாமே’ என வழக்குரைஞர்கள் அழுது புராநுவதைக் கண்டும், கேட்டும் பசி, தாகம் போயே போய்விட்டது அம்மா!

உலகின் அனைத்து நாடுகளிலும் தாய்மொழியில் நீதிமன்றங்களில் வாதாடும் உரிமை எப்பவோ ஏற்கப்பட்டவொன்று. நேற்றுப் பிறந்த ஹிந்தியில் வாதாடும் உரிமை, வடக்கிலே ஹிந்தி பேசும் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையில் தமிழில் வாதாட தமிழக நீதிமன்றங்களில் அனுமதி இல்லை என்றால் நீதித்தாய் வெட்கித் தலைகுரிந்து வேதனை கொள்ளாது என்ன செய்வாள்?

பாரதத்தாயின் ஆட்சி கட்டிலில், ஓர் அந்தியநாட்டு மாதுவின் மேற்பார்வையில் கோலோசுக்கும் அதி அதி முக்கிய ‘இல்லி வாலாக்கள்’ எந்த முகத்தை வைத்துக் கொண்டு செம்மொழி மாநாட்டு ‘டோர்’ வில் குந்தியிருப்பார்கள்? தமிழ்ப் பெருமையைக் கேட்பார்கள், பேசுவார்கள்?

இன்னொரு புறத்தில், இந்தப்பாரிய பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வைக் காணாமல், செம்மொழி மாநாடு நடத்தி “எங்கும் தமிழ், எதிலும் தமிழ்” எனக்கருத்தரங்கு வைப்பது கேலிக் கூத்தல்லவா?

மற்றொன்று தமிழக மழையைருக்கான தொடக்கக் கல்விக் கூடங்கள் தமிழ் நாட்டில் 50 ஆயிரத்திற்கு மேல் ஆங்கில வழியில் மட்டுமே இருக்கிறதாமே? ஜயகோ!

நான் பெற்ற தகவலில் தமிழக அரசு அமைத்தியுடன்

நடப்பதாகவும், அரசு நேரடியாக அல்லது தனியார் மூலமாக தமிழ் வழி மழையைக் கல்விக் கூடங்கள் திறக்க எம் முயற்சியும் எடுக்கவில்லை என்பதாகவும் அறிந்து இடந்து போனேன்.

இதனால் தமிழ்ப்பேசும் மழையைப் பண்ததிலும், நாவிலும் தமிழன்னை முற்றாக முழுமையாக மறைந்து போவானே அம்மா!

தங்கள் தந்தையாரின் அக்கால அபிமானியான அமர்ஸ் தமிழ் வாணன் புதல்வர் லேனா தமிழ்வாணன், 24.02.2010 ‘கல்கண்டு’ இதிலிருந்து தமிழ் வழிக்கல்விக்கான தருணம்’ என்ற தலைப்பில் எழுதியள்ள இருபக்கப் ‘பார்வை’ ஒன்றில் பதித்திருப்பதில் இறுதியான இரு பந்திகளையும் இங்கே தந்து ஒய்வெடுத்துக் கொள்கிறேன்.

- நல்ல தமிழ் உணர்வும், தமிழ்வழிக் கல்வியை ஆதரிக்கும் குழுவும் இப்போதிருக்கும் அரசுக்கு நிறையேவே இருக்கிறது.

- இந்தக் காலகட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தமிழ்வழிக் கல்வியைப் பற்றி வரப் போகும் உலக செம்மொழி மாநாட்டில் வலுப்படுத்தத்தவறி விட்டால் பிறகு தமிழ் வழிக் கல்வி பற்றிப் பேசுவதே கூட நகைச்சுவையான விசயமாகவோ, பாவப்பட்ட விசயமாகவோ ஆகிவிடக் கூடும்.

அருமையான கவிதை மகளே, தமிழகத்தில் இப்பொழுது ஆகவும் மூப்பாக உள்ள 86-அகவை சாகித்திய அகாதெமி விருதுபெற்ற இலக்கியத் திறனாய்வாளர் திருமதி. தி. க. சிவசங்கரன் அப்யா அவர்கள் தங்கள் கண்ணியத்திற்குரியவர். அன்புத் தந்தை யாருக்கும் கூட.

அன்னாரூக்குக் கடந்த மார்ச் மாதத்தில் அவர் வாழும் திருநெல்வேலிச் சீமையில் 86 ஆம் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடனார்களே. அப்பொழுது ஏற்புரையில் வழங்கிய முக்கியக் கருத்துகள்?

“செம்மொழி மாநாட்டுக்கு முன்னதாக, தமிழ்நாட்டில் அனைத்துவழி கல்வி முறையிலும் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்க சட்டம் இயற்றவேண்டும். இதுவே தமிழ் வளர்ச்சிக்கு செய்ய வேண்டிய முதலாவது பணியாகும். அப்போதுதான் செம்மொழி மாநாடு நடத்தப்படுவதன் நோக்கம் நிறைவேறும்”

அருமையான கவிதைமகளே, எனது இந்தச் சிறு ஒசைகள், உங்களைவரினதும் பெரும் பெரும் (செம்மொழி) ஒசைகள் ஒய்ந்த பிறகே கேட்கின்றன.

ஆகவே ‘மாநாட்டை திசை திருப்ப இலங்கை எழுத்தாளர்கள் சிலர் சதி’ என எங்கள் பேராசிரியர்கள்

உங்களில் யாருக்கும் தகவல் தர இயலலாம்.

அனைத்தும் மிகப்பரிசுத்தமான தூய உள்ளத்தும் அன்னை தமிழகாக....

அஷ்டுபி : (மிகுந்த நப்பாசையுடன்)

ஓருவேளை மாநாட்டின் ஆரம்ப நாளிலோ, இறுதியிலோ “பெரிய தலைகள்” (குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், தமிழக முதல்வர்) எவரேனும் ஒரு நல்ல அறிவிப்பைச் செய்வாரா? அதவாது அந்த ஒசைகள் ‘நூனம்’ மூலம் வாசகாக்ஞருக்குச் சென்றடைய முன்

‘வாசிப்பும் மழக்கம் வர ஒரு தந்திரம்!

வாசிப்புப்பழக்கம் குறைந்து கொண்டு போகிறது என்ற வருத்தமான குரல் இப்பொழுது சுற்றே அதிகம்.

நல்ல பண்பாடுகளையும் ஒழுக்க விழுமியங்களையும், கலாசாரத்தையும் பேணும் தலைமுறைகளைத் தர இலக்கியங்களிலோயே இயலும், அவற்றை நல்ல நூல்களாலோயே பெறவும் முடியும் நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

நமது இளசுகளுக்குப் பாடசாலைகளின் வழங்கப்படுகிற ‘வயதானவும் வேலை ஒன்று பெறுகிற’ படிப்பு ஒரு குப்பையே!

அதை வைத்துக் கொண்டு வயிற்றுப்பாட்டைப் பார்க்கலாம். நல்ல பண்புகள் வளராது. நல்ல குடும்பங்கள் நடத்த முடியாது இயந்திர வாழ்க்கை

இதைபெல்லாம் நினைத்துத்தான் நமது மூத்தவர்கள் நம்மை வேறொருவிதமாக வளர்த்தார்கள். முடியில் கிடத்தி கதைகள் சென்னார்கள். “பாப்பா பாட்டு” பாடினார்கள்.

50-60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தொ. கா. வராத காலத்தில் வாணொலி என்ற சாதனத்தில் அமரர் சாவணபுத்து மாமா வாராவாரம் கதை சொல்லி அசத்தினார். அதன்பின் த. இராமையா (மாஸ்டர்) அன்னாவும் அதைச் செய்தார். இப்பொழுது கூட கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அக்காமார் இதைச் செய்கிறார்கள். பெரிதும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று.

இன்றைய நலீன யுகத்தில் நலீன யுகத்திகளையும் கையாளவேண்டும்.

கதை சொல்லுபவர்கள் கதையைப் பாதியில், விறுவிறுப்பான இடத்தில் நிறுத்தி விட்டு, “முடிவை நூலில் நின்களோ யாத்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள். பரிசுகள் தருகிறோம்.” என்று நிறுத்திக் கொள்ளலாம்!

ஆனால், பெற்றோர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட புத்தகத்தை வாங்கிக் கொடுக்க விரும்ப வேண்டும்.

சுற்றி வளைத்து என் பேனா என்ன ஒசையிட விரும்புகிறதென்றால், உங்கள் இல்லங்களில் திரைப்பட ஒனிப் பேழைகள் குவிவதற்குப் பதிலாக புத்தகங்களையும் கொஞ்சம் குவியுங்கள் என்பதே!

அம்மா! 1200 பக்கப் புதினத்திற்கும் 12-வது பதிப்பு!

மேலே உள்ள பத்தியை எழுதி முடிந்து விட்டு எனது நிழலின் இஞ்சி பிளோண்டைக்காக அவனை எதிர் நோக்கிய சமயம் இந்தப் புத்தகம் உங்களிடம் இருப்பதே தெரியாதே” என்று ஒரு நூலையும் கமந்து வந்தார்.

பார்த்தால் அது ‘நந்திபுரத்து நாயகி’ கலைமகள் போல் வந்த ‘அமுதசுரபி’ ஆசிரியர் விக்கிரமன் அப்யாபடைத்த வரலாற்றுப் புதினம்.

‘க ஸி யி ன் பொன்னியின் செல்வன்’ படித்தவர்கள் அவசியம் படக்க வேண்டிய அதன் தொடர்’ எனப் பலர் வர்ணிப்பார்.

2007 லே யே

எனக்கு அன்பளித்திருந்தார் விக்கிரமன் சார்! அது ‘அமுதசுரபி’யில் 1959லிருந்து 1984 வரை தொடர்ந்தது. 1200 பக்கக் கதையாயிற்று. மூன்று தொகுதிகளாக வந்து இப்பொழுது 12 ஆம் பதிப்பு கண்டுள்ளது! (எனகுள் ஒரு நெருடல்)

முன் பந்தியில், ‘வாசிப்புப்பழக்கம் குறைகிறதாமே என்று ஒசையிட்டு விட்டு ‘வாசிப்புப் பழக்கம் ஒன்றும் குறையவில்லை’ என்று இங்கே ஒலி எழுப்புவதா?

முன்னுக்குப் பின் முரண் எவ்வறாயினும், முதியவர்கள் மூப்பானவர்கள் இருக்கிறவரையில் வாசிப்பு பழக்கம் குறையாது, ‘நந்திப்பாரத்து நாயகி’ போன்ற 1200 பக்கப் புதினங்களின் பதிப்பு குறையாது என்ற முடிவுக்கு மகிழ்ச்சியிட்டு வருவோமா?

பொற்கிழிப் பெறத் தக்க ஒரு கேள்வியும் பதிலும்

கேள்வி :- கிழக்கில் தமிழ்-மூஸ்லிம் உறவை கட்டியெழுப்ப என்ன நடவடிக்கை யெடுக்கவுள்ளீர்கள்?

பதில் :- தமிழ்-மூஸ்லிம் மக்களை இனர்தியாக பிரிப்பதை ஒருபோதும் அனுமதிக்க முடியாது. மதத்தால் மட்டுமே வேறுபட்ட நாம் இனியொரு போதும் பிரிந்து செய்யப்படக்கூடாது.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மீன்பிடித் தொழிலுக்கு புகழ்பெற்ற வாக்கரவில் பெரும்பாலான சிங்கள மீனவர்களுக்கே கரைவை மீன்பிடி அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்பட்டு ஆக்கிரமிப்பு தொடர்கின்றது.

திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்ற நில ஆக்கிரமிப்பால் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மூஸ்லிம் மக்களும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளார்கள்.

எனவே, எதிர்காலத்தில் தமிழ்-மூஸ்லிம் மக்களின் நல்லுறவை பிளவுபடுத் துணையும் சிங்கள பேரினவாதத்திற்கு இனியொரு போதும் துணைபோக்கக்கூடாது. எமது ஓற்றுமையை கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.

மேற்கண்ட “பொற்கிழிப் கேள்வி” யைக் கேட்டவர் யார், பதில் சொன்னவர் யார்?

‘தினக்குரல்’ இதழாளர் ஒருவர் கேட்டார் பதில், அளித்தவரோ ஓர் ஆரசியல்வாதி, பெயரைத்தான் சொல்ல வழியில்லை. சொன்னால் ‘நான் அவர் ஆள்’ என்று முத்திரை குத்தி விடுவீர்கள். மன்னியுங்கள் என்னை.

நூனம் - கலை இலக்கிய சஞ்சிகை - ஜூலை 2010

முஸ்லிம்களில் ஒருசாராம் சிங்களத்தை நாடிச்செல்ல.... தமிழ் சமூகத்தின் நிலையென்றோ?

-கலாபுஷணம் எஸ். ஐ. ராகுர்கனி

முஸ்லிம்கள் உலகளாவிய ஒரு சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்கள். அவர்களின் வேத நூலாகிய அல்குரு ஆன், அரபு மொழியில் அல்லாஹ்வினால் அரூப்பட்ட போதும் உலக நாடுகளில் வாழும் முஸ்லிம்கள் அந்தந்த நாட்டின் சுதேசிய மொழிகளையே தம் தாய்மொழியாக ஏற்று பேசி வருகின்றனர். அத்தோடு, அவர்கள் நின்று விடுவதில்லை. தம் தாய்மொழிக்கு இல்லாமிய சமயச் சிந்தனைகளை மொழிமாற்றி, தம் தாய்மொழி மூலமாக இல்லாத்தை பின்பற்றி பிரசாரம் செய்து பரப்பி வருகின்றனர். முஸ்லிம்கள் தம் தாய்மொழியினால் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட விடத்தும், சமய மொழியாம் அரபுமொழியினால் இணைந்தவர்களாக இறுக்பினைந்த சோதாத்துவ சமுதாயத்தினராகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு மருந்துக்கும் இடமில்லை.

உலகளாவிய முஸ்லிம்கள் வெங்வேறு மொழிகளைத் தம் தாய் மொழியாகக் கொண்டிருந்த போதும், தத்தும் தாய் மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும், சிறப்புக்கும் கணிசமான பங்களிப்புக்களை செய்யத் தவறியதில்லை. இந்த வரிசையில், நம் கேமதாத் தமிழைத் துய்ப்பொழியாகக் கொண்ட துமிப் பேசும் முஸ்லிம்கள் பிரமதத்தவர்களுக்கு எவ்வகையிலும் குறையாத, நிறைவான பனிகளையும், பங்களிப்புக்களையும் தமிழுக்கு செய்து தலைமுயினர்ந்தே வாழ்கின்றனர்; வாழ்ந்தும் வருகின்றனர்.

தமிழகத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லாமிய தமிழிலக்கியத்திற்கென்கூரு பீடத்தை உருவாக்கி, நம் நாட்டு இல்லாமிய தமிழ்நூராண் மர்ஹாய் ம. மு. உவைஸ் அவர்களை அதன் முறை பீடாத்தப்பொக்க அமர்த்தியதை அடுத்து, அவர் பல்கலைக்கழகத்தின் துணையுடன் மேற்கொண்ட ஆய்வின் முடிவாக தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்கள் ஈராயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட இலக்கியச் செல்வங்களை தமிழன்னைக்கு அணிகலன்களாக குடியுள்ளனர் என்ற தகவலை நிறுவியுள்ளார். இதற்கான சான்றாதாரங்களை பிரஸ்தாப பல்கலைகழகத்தின் நூலகத்தில் பார்வையிடலாம் என்பது நம் கவனிப்புக்கிரியது.

மேற்கண்ட இலக்கியச் செல்வங்களின் சொந்தங்களான தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம்களில் ஒரு சாரார், சமீப காலமாகத் தம் பிள்ளைகளுக்கு சிங்கள மொழி மூல போதனா கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தந்து, சிங்கள மொழிக் கணரையே நோக்கிக் கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொரு வருடமும் முதலாமாண்டில் தம் பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் சேர்க்கும் பட்டியலை நோக்கினால், சிங்கள மொழிமூலம் கல்விக் கணராக்கிக் கொண்டிருந்தன தொகை, அதிகரித்துச் செல்வதை அவதானிக்க முடியும்.

இந்திலை தொடர்வது சரியா? இப்படி தொடர்வதால், முஸ்லிம் சமூகத்தின் உள்ளும்-புறமும் ஏற்படப்போகும் சாதக-பாதகமான விளைவுகள் எப்படி இருக்கும்? “இது முஸ்லிம்களின்

இல்லை பாத்தைப்படிப்பது முழுமீல் மொலைவி ஆசிரியர்கள் இருப்பது போன்று, சிங்களத்தில் படிப்பிக்க ஆசிரியர்கள் இல்லையில்லை இதனால் பெரிய சிங்கள விதத்தியாவையங்களில் பயிலும், முஸ்லிம் மாணவர்கள், பலர், சமயப் பாத்திற்கு பொத்த சமயத்தையே படிக்கின்றனர்; சித்தியும் அடைகின்றனர். இந்திலை தொடர்வது ஆரோக்கியமானதா?

பிரச்சினை ; நமக்கும் அதற்கும் சம்பந்தம் ஏதுமில்லை” என்று, தமிழ்ப்பேசும் முஸ்லிம்கள் அல்லாத ஏனையை தமிழ் சோதார் வாளா விருக்கலாமா? அதாவது – நம்மை போலவே தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லிம்கள் ஒரு சாரார் “திசை திரும்பி” “கரைமாறிப்” போவதை சும்மா பார்த்துக்கொண்டு, மௌன சாட்சிகளாகவே இருந்து விட்டுப் போகலாமா? இது விடயத்தில் தமிழ் சமூகத்தின் நிலையென்றன? நினைப்புத்தான் என்ன?

மேற்படி வினாக்கள் சிலருக்கு – சிலவேளை முக்கியமற்றவையாகப் படலாம். வேறு சிலருக்கு அவசியமற்றவையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ்ப்பேசும் சமூகத்தின் ஏதோவொரு பகுதி, எதிர் காலத்தில் சரிவு கண்டு, சாம்பு கண்டு போக விருப்பத்தை நாம் விரும்புகின்றோமா? இத்தகைய சரிவு நிலை ஏற்படாதிருக்க, ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கணியன் பூங்குள்ளனார் மூலம் தமிழன் கண்ட யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி’ என்ற பாரம்பரியத்தின் சொந்தங்களான தமிழ் நெஞ்சங்கள், மேற்கொள்ள விழையும் வருமுன் காக்கும்’ நடவடிக்கை யாது?

இது குறித்து தமிழ்ப் பேசும் அனைத்து சோதாரர்களும் சற்றே சிந்திப்போமா?

தமிழைத் தாய்மொழியாக ஏற்று பேசி வளர்த்து வரும் இந்து-கிறிஸ்தவ-முஸ்லிம் சோதரர்களிடையே, கடந்த காலங்களில் அரசியல் ரீதியாகப் பல்வேறு முரண்பாடுகள்-கசப்புணர்வுகள்-காயங்கள் கூட ஏற்பட்டிருக்கலாம். தனிப்பட்ட வகையில் பகைநிலை தோன்றியிருக்கலாம். அவற்றை யெல்லாம் “மற்போம்-மன்னிப்போம்” என்ற கலைஞரின் மன்னிலையில், நாமும் அவற்றையெல்லாம் பறந்தால்கிடிட்டு “புதியதோர் விதி செய்வோம்” எனும் பாரதி நோக்கில், இதுவும் ஒரு தமிழ் குடும்பத்தின் பிரச்சினைதான் என்ற கோணத்தில் அனுகூலோமாக!

தமிழ்ப்பேசும் எல்லா உடன்பிறப்புகளும் இது விடயத்தில் என்ன செய்யலாம்? என என்னிடத் துணிவோமாக.....

முஸ்லிம்கள் சிங்கள மொழிமூலம் கற்பார்களோயானால், முஸ்லிம்கள் விரும்பியோ-விரும்பாமலோ கலாசார சீர்பிவு-பண்பாடு சேதங்கள் ஏற்படுவதை தவிர்க்க முடியாது. தமிழில் முஸ்லிம்களின் சமயத் தேவைகளை கற்றறிவதற்கான வாய்ப்புக்கள்-தமிழில் இல்லாமிய சமய இலக்கியங்கள் தாராயாகவையும்-ஈராயாகவையும் உள்ளன. தூர்தில்லை சிங்களத்தில் அவை ஒரு சதவீதமேனும் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டேயாக வேண்டும். இல்லாம் பாடத்தைப் படிப்பிக்க தமிழில் மொலைவி ஆசிரியர்கள் இருப்பது போன்று, சிங்களத்தில் படிப்பிக்க ஆசிரியர்கள் இல்லவேயில்லை. இதனால் பெரிய சிங்கள விதத்தியாவையங்களில் பயிலும், முஸ்லிம் மாணவர்கள், பலர், சமயப் பாத்திற்கு பொத்த சமயத்தையே படிக்கின்றனர்; சித்தியும் அடைகின்றனர். இந்திலை தொடர்வது ஆரோக்கியமானதா?

இது முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை என்று, முக்கியத்துவம் தராமல் வாளாவிடுப்பதை விடுத்து, இஃது தமிழ்ப் பேசும் நம் சகோதர்களின் பிரச்சினை என்று கரிசனை காட்டி, முஸ்லிம் கல்விமான்களுடன் கலந்துரையாடினால் என்ன? முஸ்லிம்களில் ஒரு சாரார் சிங்களம் நோக்கிப் போகக் காரணம் என்ன? என்ற வினாவுக்கு முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் பெளதிக வளங்கள் போதியாவு இல்லாமை - ஆசிரியா பற்றாக்குறை-அதனால் முஸ்லிம் பாடசாலைகளில் கல்வித்தரம் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது எனப் பரவியுள்ள மன்றிலை அதன் விளைவாய் முஸ்லிம் பெற்றோர்கள் முஸ்லிம் பாடசாலைகள் மீது

அக்கறையின்மை முதலிய காரணங்களை முஸ்லிம் கல்வியாளர்கள் முன்வைக்கின்றனர்.

மேற்படி காரணங்கள் உணர்த்தும் தேவைகளை நிறைவு செய்து, முஸ்லிம் பாடசாலைகளை தரப்படுத்தி, மறுக்கரை நோக்கிக் செல்லும் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட மாணவர்களை கலாசார ரீதியில் ஏற்படும் விளைவுகள் ஒரு கால் சமுதாய தனித்துவத்தை இழுக்கச் செய்யும் அராயத்தை சீர்தூக்கிப் பார்த்துத் தெளிவடைபச் செய்து உதவலாமே! எவ்வெல்லாவிகளில் உதவலாம் என ஆய்ந்தோய்ந்து ஆவன செய்யலாமே! அது குறித்து சிந்திப்போமா?

ஸ்ரீ ரஷ்டிவர் கோட்டைப்புறவுர் ஜென் னாவ்

யாரோ டிம்பகை கொள்ளிலன் என்றின்
போரோ டிங்குமென் றுரைத்தனர் முன்னவர்
காரோ டுக்கிய மனத்தின் ராகினால்
கலக மேற்படா கூடும் அமைதியாம்
வேரோ டும்பிறர் தமக்கிடை சண்டையை
விதைக்கும் எத்தனம் விலக்கியே வாழ்ந்திடில்
பாரு வக்குமே பக்கமையும் தோன்றிடா
புந்தி யுள்ளவர் செய்கையால் தாமரோ

நட்பி டைவிடம் நுழைப்பவர் நலம்பெறார்
நாடு மவ்வழி நிலைத்திடா மீண்டும்
முட்ப யிர்வினைப் பேற்பவர் தம்காரம்
மாட்டு வாரோரு நாளதில் தவறிடா
கெட்ட வைதானில் கெட்டவை நட்பினைக்
கெடுக்க வென்றிடு கீழ்மையி யற்றுதல்
வெட்ட வெ விச்சமாய் விளங்கிடு மோர்தினம்
வினைவி தைத்தவர் வெள்குவ ராமரோ

நல்லம னங்களை நோவினை செய்திடில்
நட்டம் பிறர்க்கிடை நாடுவோர் பாலுமே
கொல்லும் மனவர் மனங்களே வேறொரு
கேடு வேண்டுமோ காலமெ லாம் தொடரந்து
அல்ல வியற்றுமல் வற்பரும் ஒருவார்
ஆற்று செயல்தமை அண்டிடு போழ்தீலே
வல்ல வன்னிறை சூழ்ச்சியில் வென்றிட
வருந்து வோர்புறம் வகைப்பன னாமரோ

வேறு

அடியடி யடியென அடித்திடில் அம்மியும்
அகன்றி டும்து அமைந்துள நிலத்தினில்
விடமொழி தொடரந்துமே விதைப்பதால் நல்மனம்
விடமுறும் வார்ப்பவர் வார்ப்பதால் ஆயினும்
திடமொரு நாள்விடம் தன்பலம் குன்றிடும்
தீயுண் மனமுமே தவறினை யுணர்ந்திடும்
கொடுவினை செய்தவர் கூனியே குறுகுவார்
கூற்ற மிகழுத்தம் கேடுணர் வாமரோ.

அம்மார்,
உடன்பிறப்பு என்று சொன்னவெயில்லாம்,
கால வெள்ளத்தீல் கெளவுண்டு,
சீல காணங்கமலும்,
சீல கதைக்காமலும்,
சீல கதைப்பது மட்டுமாய்;
கரையெருதுக்கிக் கொண்டன.

பிறந்து, வளர்ந்த போது
நீ ஊட்டிய கனவுக் கோலங்கள்
கண்ணில் மின்னல் பேரவு
மின்னும் பெருமுதுகளில்,
கன்னத்தீன் தாரைகளில்
உப்பு உறைந்து
பெருமுச்சைப் பிரசவிக்கும்.

எல்லாம் அந்த பூக்கும்பத்தின் விளைவுதானா?
பூக்கும் புறப்படாவிடினும்;

இந்த
அந்தீர்ப்பு முகிழ்ந்துதான் இருக்குமா?!

கேள்விகளோடு கனக்கீன்றன காலங்களின்

கால்தடங்கள் வட்டத்தீன் பருதீகள் முட்டிக் கொள்வது

பேரவு.....

உன் பிரசவங்கள் சமுன்று அடையுமா.
மீண்டும்? அந்தப் புலர்வுக்குள்,

நான்,
மீண்டும் புத்தியை நீரிர்த்துவேனா?

காதினிக்கும் ‘அண்ணா’ என்ற கனிவும்
காதினிக்கும், ‘மகனே’ என்ற இனைமையும்
கலக்குமா? என்காதுகளில்.

அப்பாலாகி, அப்பாலாகி.

ககனத்தீன் கரைதலுக்குள்

இவை.

காணங்கலே பேராயிடுமா?

மர்க்கள் இவை உதிர்த்துபின்
சருகுகள் மீள்வதில்லையே!

தாரம்தான் உணர்விக்கிறது

நீஜன்களை.

பிரிவுதான் உணர்த்துகிறது
உறவின் இன்பத்தை.

தனிமையே வார்க்கிறது

ஒற்றுமையின் சுக்ததை,

இவை இதற்காகவா! அம்மார்,
நான் உண்ணிடம்

நீலக் கோர்றுக்காய் மீண்டும்
வருவேனா?

காம்புதைகளின் கூரை - பெறுவேன்

வழக்கறிஞர் போலப் பேசிய மருமகன்

முன்னீடு :

திங்கலார் சாயதெள புதோமுக்கு விஜயம் மேற்கொண்டிருந்தார். அன்று மாலை அவர் சமயப் பிரசங்கம் நிறைவூற்றிருந்தது. அரசாங்கப் பாடசாலை ஒன்றில் ஆரம்ப பாளிமொழி கற்ற, பிரித்தானிய ஆணையாளர் அலுவலகத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த, ஓர் இளைஞரும் எழுதுவினைஞருன் தன் பாளிமொழி அறிவை அந்தப் போலைக்குக் காட்ட வேண்டு சாயதெளை விளித்துப்பாளியில் பேசலானான். ஆனால் அந்தத் தொன்மையான மொழியில் அவனுக்குப் போதிய ஞானமில்லாதால், ஒரு வசனத்தின் நடுவிலேயே தடுமாறி நின்றுவிட்டான். சபை சிரிப்பால் கலகலத்து. சாயதெள சொன்னார். “இளைஞனே எப்பாடுபட்டாவது நீ தொடர்ந்து பாளிமொழியைக் கற்றுக் கொள், ஆனால், எல்லாச்சந்தர்ப்பங்களிலும் பேசப் பறுப்படாதே. வழக்கறிஞர் போலப் பேசிய மருமகனை மறந்து விடாதே!”

கதை :

அந்த வணிகனுக்கு ஒரே மகள். அவள் ஓர் இளைஞனை காதலித்தாள். பெற்றோர் சம்மதத்துடன் அவனை மனந்து கொண்டாள். ஒரு வழக்கறிஞரிடம் தொழில் பயின்று கொண்டிருந்த அவனுக்கு இன்னமும் ஒழுங்கான வேலையில்லை. சொந்தமாக ஒரு வீடு ஏற்பாடு செய்யும் வசதியில்லாததால், மணமக்கள் தொடர்ந்தும் வணிகன் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்தனர். மணமகன் நல்ல பிள்ளை, ஆனால் தன்னுடைய தொழில்பற்றிய பிரக்ஞை எந்தநேரமும் அவனுக்கிருக்கும், ஆக, சாதாரண உரையாடவிலும் நிதிமன்றத்தில் பயன்படுத்தும் மொழிநடையையே பயன் படுத்துவான். எளிமையாகப் பேசும்-பழகும்-மாமனாகிய வணிகனுக்கு இது எரிச்சலைத் தந்தது.

ஓர் இரவு திருடன் ஒருவன் வீட்டுள் நுழைந்து விட்டான். சத்தத்தைக் கேட்டு வணிகனும் மருமகனும் விழித்து விட்டார்கள். ஒட்டம் பிடித்த திருடனை இருவரும் பின்தொடர்ந்தனர். மருமகன் இளைஞர் ஆனதால் முன்னே ஒடிக்கொண்டிருந்தான். தூர்திஷ்டவசமாக அவன் வழக்கி வீழ்ந்து விட்டான். பின்னே வந்த வணிகன் புதற்றத்துடன் கேட்டான். ‘திருடன் எந்தப்பக்கம் ஒடினான்?’ ‘மதிப்புக்குரிய மாமனாரே’, என்று விளித்து சாவகாசமாக, சொற்களை அளந்து பேசினான். மருமகன் “ஒருவன் தன்னிரு கண்ணையும் நம்பக் கூடுமானால், மன்னர் ஆட்சியின் அமைதியைக் குலைத்த அந்தப் பொல்லாத மனிதன், அதோ தனித்து நிற்கும், நறிய கள் தரும், தூக்கத்தில் இருக்கும் நம் ஊரின் காவல் மரத்தின் பின்னே ஒடக் கண்ணுற்றேன்!” அவன் பேசி முடிப்பதற்குள் திருடன் தப்பி ஒடிவிட்டான். தன்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத வணிகன், மருமகனுடைய கழுத்தைப் பிடித்து அவனைக் குனியைப் பண்ணி, முழுங்கையால் முதுகில் மொத்து மொத்துஞ்று மொத்தினான். முகம் குப்பற வீழ்ந்த மருமகன் வலியால் தடித்தான்.

சிறிதுதாரம் அப்பால் பேரே வணிகனுக்கு மருமகன்மேல் இருக்கம் உண்டாயிற்று. “இந்த இளைஞர் கெட்டவனில்லை

நான் அவனை அடித்திருக்கக் கூடாது” என்று என்னியவனாய் “மகனே. அதிகம் வலிக்கிறதா?” என்று கேட்டான். “அறுக்கொடிய மாமனே, முற்பிறவிகளில் நான் செய்த தீவினைகளால் முழுங்கையால் தொடர்ச்சியாக பொழியப்பட்ட தாக்குதல்களுக்காளாக நேர்ந்தது. ஆனால் என்னை வதைத்தவர் என் அழகிய மனையியின் தந்தையாகவும், என் வபிற்றுக்குக் கஞ்சிவார்ப்பவராகவும் இருப்பதால் நான் முறைப்பாடு செய்யவில்லை!” இப்பதிலைக் கேட்ட வணிகன், கோபம் தலைக்கேற, மீண்டும் ஓர் ஆவாத்தனம் மருமன் முதுகில் குத்தினான்.

தேங்காய் வாங்கிய வியாபாரிகள் கூட்டத்தலைவன்

முன்னீடு :

மத்திய பர்மாவிலுள்ள பியின்மனா பட்டினத்தில் சமயப்பிரசங்கம் செய்த திங்கலார் சாயதெளவைச் சூழ்ந்த பக்தர்கள், “ஜயனே, தங்கள் பிரசங்கங்கள் நல்வழி காட்டுவனவாய் விளங்கக் காண்கிறோம். ஆனால் சிலர், அவற்றில் ஆழந்த சமய தத்துவங்கள் இல்லை; அவை மிக அழிப்படையானவை என்கிறார்கள்” என்றனர். புன்னகைத்த சாயதெள சொன்னார் “தேங்காய் வாங்கிய வியாபாரிகள் கூட்டத் தலைவன் அது இனிக்கவே இல்லை!” என்று சொன்னது போல் அல்லவா இருக்கிறது அவர்கள் கூற்று!

கதை :

ஆவா ஆரசின் ஆரம்பநாள்களில் மலைநாட்டிலிருந்து ஒரு வியாபாரிகள் கூட்டம் தமது பண்டங்களோடு, சந்தைக்கு வந்தது. பொருள்களை விற்றியின், தமது சட்டைப் பைகளுள் தங்க நாணயங்கள் குலுங்க ஒவ்வொரு கடையாக ஏறி இறங்கினர். தம் ஊருக்குக் கொண்டு போகக் கூடிய அரிய பொருள்களை வாங்க முறைந்தனர்.

பழக்கடை ஒன்றின்முன் நின்ற அவர்கள், குலையாகத் தொங்கவிடப்பட்ட தேங்காய்களைக் கண்டனர். “அது என்ன?” என்று கேட்டான் வியாபாரிகள் தலைவன். “அவை தேங்காய்கள். அதிக விலையானவை. ஆரசர்கள் பிரபுக்களுக்கே கட்டுப்படியாகும்!” என்றாள் கடைக்காரி. எனக்கும் கட்டுப்படியாகும் என்று இறுமாப்புடன் கூறிய தலைவன் தேங்காயின் விலையைக் கேட்டான். ஒரு தேங்காய் ஒரு வெள்ளி ரூபா, பெரிய மனிதன் தோரணையில் முழுக்குலையையும் வாங்கினான் தலைவன்.

மலைவாசிகள் சொந்த ஊருக்குப் புறப்பட்டார்கள். இரண்டு நாள் பயணத்தின் பின், தலைவன் சொன்னான்; “நன்பார்களே, அரசர்களும் பிரபுக்களும் சாப்பிடும் அற்புதத் தேங்காயைச் சுவைப்போம், வாருங்கள்” என்று அழைத்தான். தோங்காயை வெட்டி, பறத்தே உள்ள நார்ப்பகுதியைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, உள்ளே இருக்கும் காயை வீசினான், அது விஷதை என்று நினைத்து, அதனுள்ளே இனிய இளநீரும், சொட்டும் இருப்பதை அவன் அறியான். நன்பார்களும் அதே விதமாக மிகுந்தித் தேங்காய்களை ‘உண்டனர்’ தலைவன் சொன்னான். ‘நன்பார்களே. இந்தச் சுவையற்ற பழத்தை விரும்பும் அரசர்களும் பிரபுக்களும் மழு மூடர்கள்!’

மத்திய பர்மாவிலிருந்து வந்தவன்

முன்னீடு :

திங்கஸார் சாயதெள றங்கடன் போயிருந்த போது ஒருவன் அவரிடம் வந்து சொன்னான். “உலகத்தின் பெரும் சமயங்கள் சொல்லும் கருத்துக்களில் ஒற்றுமையில்லை, உதாரணமாக, கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில், மனித உடமில் பல்கோடி மாற்றங்கள் ஏற்படுவதாக பெளத்த ஆகமங்கள் சொல்கின்றன. ஆனால் மனித உடல் கடவுளால் படைக்கப்பட்டது என்கிறது கிறிஸ்தவம், ஆயினும் அதில் மாற்றங்கள் நிகழுவேண்டியதேன்? “அன்பனே உன் பேச்சிலிருந்து நீ விகவாசமான கிறிஸ்தவனுமில்லை, விகவாசமான பெளத்தனுமில்லை என்பது தெரிகிறது. இவ்விஷயம் பற்றி உன்னோடு கருத்தாடல் செய்வதில் பயனில்லை. மத்திய பர்மாவிலிருந்து வந்தவனிடம் கிராமத்திகாரியின் மகள் சொன்னதைத்தான் நானும் உங்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன் ; “நீர் மீணுமல்ல, பறவையுமல்ல, இதுவுமல்ல, அதுவுமல்ல. ஆகவே மீண்டும் இங்கு வராதீர்!”

கதை :

கிராமத்திகாரியின் மகள் பேரழகி. அப்பொழுது தான் அவர்களுக்கு பதினாறு வயதாகியிருந்தது. காதுகுத்துச் சடங்கு முடிந்திருந்தது. இனி, அயலிலுள்ள இளைஞர்கள் பெண்கேட்டு வருவார்கள். கிராமத்திகாரி மகளுக்குப் புத்தி சொன்னான்; “மகளே, இப்பொழுது நீ வளர்ந்த பெண், இளைஞர்கள் உண்ணப் பார்க்க வரும்போது கொம்மாவும் நானும், உன்னை அவர்களோடு உரையாட விட்டுவிட்டு, பின் கட்டுக்கிப்போய் விடுவோம்! ஒரு குறித்த இளைஞருடைய கோரிக்கையை ஏற்படும் நிராகரிப்பதும் உன்னைப் பொறுத்தது. அவர்கள் எல்லோரும் தகுதியினால் இளைஞர்களாய் இருப்பார்கள். நீதான் சரியான தெரிவைச் செய்ய வேண்டும். மத்திய பர்மாவிலிருந்து வரும் இளைஞர்களைப்பற்றி நீ எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். மேலை பர்மியர்களிடம் நிறையும் இருக்கும். குறையும் இருக்கும் ஆனால் மத்திய பர்மியர்களிடமே நிறைகளே இல்லை; குறைகளே உள்”

நாள்கள் கழிந்தன, பல இளைஞர்கள் வந்து கிராமத்திகாரியின் மகளின் காம்பற்ற விருப்பம் தெரிவித்தனர். ஒவ்வொருவரோடும் நீண்டநேரம் பேசிய அப்பெண் முடிவெடுக்க அவகாசம் கோரினாள். ஒரு நாள் காலை ஓர் அழகிய இளைஞர் வந்தான். இளம் பெண் அவனை வரவேற்றாள். இருவரும் சிறிது நேரம் உரையாடினர். நிலத்தில்

ஒரு புலித்தோல் விரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கவனித்த இளைஞர் சொன்னான். “அழகியே, நீர்ப்பூனையின் தோல் மிக அழகாய்த்தான் இருக்கிறது”. அவனை வியப்போடு பார்த்த பெண் தனக்குள் எண்ணினாள் : ‘இவன் மேலைப்பியனாக இருந்தால், இது புலித்தோல் என்பதைத் தெரிந்திருப்பான்; கீழே பர்மியனாக இருந்தால் இது முதலைத்தோல் என நினைத்திருப்பான். இவன் “நீர்ப்பூனை” என்கிறான். இவனுக்குப் புலியையும் தெரியாது. முதலையையும் தெரியாது, இவன் மத்திய பர்மியனாக இருக்க வேண்டும்’ தந்தைபின் அறிவுரை நினைவுவந்தது. என் கணவனாக வரும் தகுதி இவனுக்கில்லை “நீர்மீணுமில்லை, பறவையுமில்லை, இதுவுமில்லை, அதுவுமில்லை, உன்னை மனம் புரியமாட்டேன், தயவு செய்து மீண்டும் வராதீர்!”

தாவிக் கொண்டேபிருக்கும் ‘ஐ’

முன்னீடு :

கெள்வி : ஹென் ஸடாவுக்கு அண்மையிலுள்ள மியனோங் நகருக்கு திங்கஸார் சாயதெள போயிருந்தார். வெள்ளை உடையெனித் ஒருவன் அவரிடம் வந்து “ஜயனே நான் ஒரு பெளத்தனாய் இருந்தேன்; பிறகு கிறிஸ்துவன் ஆனேன். இறுதியில் தூயவர் பேரவையில் சேர்ந்தேன். அதன் விளைவாக, இப்பொழுது நான் ஒரு தீவிர பெளத்தனாகி விட்டேன்!” என்றான். குறுநகை புரிந்த சாயதெள சொன்னார். “இல்லறவாசியே, ஒ என்ற எழுத்து எப்போதும் தாவிக் கொண்டே இருக்கிறது என்று முறையிட்ட பண்ணைத் தொழிலாளியை நீ நினைவுட்டுகிறாய்!”

கதை :

ஒரு கிராமத்தில் ஒரு தொழிலாளி வாழ்ந்து வந்தான். அவனால் ஒரு தொட்டக்கம் வெவ்வேறு தொழிற்துறைகளில் பயிலுநாக இருந்தான். ஆனால் அவன் மந்த புத்தி உடையவனாய் இருந்தபடியால் ஒரு தொழிலாளியாக உயரமுடியவில்லை. அவனுக்கு வயது நாற்பதாயிற்று. இப்போ ஒருவரும் அவனைப் பயிலுநாக ஏற்கத் தயாரில்லை. ஆக, ஒரு விவசாயி வீட்டில் அவன் சாதாரண தொழிலாளியாக வேலை பார்க்கலானான்.

இத்தொழிலாளிக்கு உழுவதிலோ அறுவடை செய்வதிலோ மாடுமேய்ப்பதிலோ திறமையில்லை என்று கண்ட விவசாயி, மாலையில் கட்டாக்காலிகளைப் பிடித்துவரும் வேலையைச் செய்யும்படி அவனை ஏவினன். அதைக் கூட அவனால் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. ஒரு மாடு குறித்த திசையில் போனதாக ஒரு மேம்ப்பன் சொல்வான். ஆனால் இவனுக்கோ எது கிழக்கு எது மேற்கு என்று தெரியாதே! விவசாயி அவனைக் கண்டத்த பொழுது அவன் சொன்னான். “கிழக்கு எது என்று மட்டும் தெரியட்டும், பிறகு நான் மேற்கு, வடக்கு, தெற்கு எல்லாவற்றையும் கண்டுபிடித்து விடுவேன்!” விவசாயி ‘கிழக்கு’ என்ற சொல் எழுதிய பலகை ஒன்றைக் காட்டினான். தொழிலாளி சொன்னான் ‘எத்தனையேய வருடங்களுக்கு முன்பு குருமடத்தில் படித்த அரிச்சுவடியை நான் மறந்து விட்டேன்’ பிறகு சிறிது நேரம் போசித்து விட்டு,

தனக்கு ‘ஒ’ என்ற எழுத்து மட்டும் நினைவிருப்பதாகச் சொன்னான்.

ஆகவே, மாட்டுக்கொட்டிலுக்குப் பக்கத்தில் நாலுபெரிய பெய்ப்பலகைகள் நாட்டப்பட்டன. ஒன்றில் கிழக்கைக் குறிக்க ஒ’ பெரிதாக எழுதப்பட்டது. கொஞ்சக்காலம் இந்த யத்தி வேலை செய்தது. யாராவது ஒரு மேய்ப்பன் மாடு, கிழக்கே அல்லது மேல்கே அல்லது வடக்கே அல்லது தெற்கே போய்விட்ட தாகச் சொன்னால் ‘ஒ’ எழுதிய பலகையிலிருந்து கணக்கிட்டு, அவற்றைத் தேடிப் பிடித்து விடுவான். சில குறும்புக் கார்ப்பையன்கள் ஏனைய மூன்று பலகைகளிலும் ‘ஒ’ என்று எழுதிவிட்டார்கள். இப்பொழுது தொழிலாளிக்குப் பிரச்சினையாகி விட்டது. எஜான்ஸ் அவனைக் கண்டித்த பொழுது, அவன் சொன்னான் “நான் என்ன செய்ய?” இந்த ‘ஒ’ பலகைக்குப் பலகை தாவிக் கொண்டிருக்கிறதே!

சுவர் மேல் எழுத்து

முன்னீடு :

இங்கூணைச் சோந்த ஓய்வுபெற்ற அரச அதிகாரி ஒருவர் திங்களார் சாயதெளவிடம் வந்தார். சமயநூல்கள் என்ற சிக்கல்மிகுந்த பாதை என்னைக் குழப்பிக்கிறது. சமயத்தைப் பழக்கப் பழக்க குழப்பம் அதிகரிக்கிறது. சாயதொ சொன்னார்; “சமய நூல்களில் இருப்பது உண்மை. தூரத்திட்டவசமாக, வியாக்கியானகாரர் தத்தும் விளக்கங்களேயே தருகிறார்கள். கிராமத்து அபின்தின்னி சுவரில் எழுதியது கூட வெவ்வேறு விதமாக வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது”

கதை :

கிராமத்து சிறுவியாபாரி ஒருவன், தன் தொழிலிலிருந்து ஓய்வுபெற்றான். தன் சேமிப்பைக் கொண்டு, குருமடத்துக்குச் சமீபமாக, ஒரு தங்குமடம் கட்டினான். தன் கொடைபெற்றி அவனுக்கு மிகக் கெடுமை. ஒவ்வொருநாளும் காலையில் மடத்துக்கு வந்து கூட்டிச் சுத்தம் செய்வான். குருமடத்தில் கற்கும் பையன்கள் கண்ணக் கட்டியாலோ கரியாலோ சுவரில் ஏதும் கிறுக்கக் கூடாது என தலைமைக் குருமலம் எச்சரிக்கை விடுத்தான். எனவேதான், ஒரு நாள்காலை மடத்துக்குச் சுவரில் கரியால் “கியாத், மன்னின்”, என்று மூன்று சொற்கள் எழுதப்பட்டிருப்பது கண்டு கோபங்கொண்டான். நேரே தலைமைக்குரு விட்டபோய் முறையிட்டான். அவனோடு போய்ச் சுவரைப் பார்த்த தலைமைக் குரு சொன்னார்; என் பையன்கள் ஒழுங்கானவர்கள், மேலும் இந்த எழுத்து, எழுதப்பழகும் பின்னைகளுடையதல்ல என்பது பார்த்தாலே வளாங்கும். என் அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், இன்று காலை உலகவாழ்வைக் குறந்து போனவார் எழுதிவைத்த மறைபொருள் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. ‘கியாத் என்பது விடுபோவது. ‘மன்’ என்பது வெறுப்பு. ‘வின்’ என்பது பிரவேசித்தல், எனவே செய்தி என்னவென்றால் “நான் விடுபோடுவிட்டேன்”, உலகியல் இன்பங்களை வெறுத்து, மனிதர்களை விட்டு விலகி இருப்பதற்காக, காட்டினுள் பிரவேசிக்கிறேன்” இந்த விளக்கத்தைக் கேட்ட மடக்கொடையாளிக்கு மிகக் கொட்டில்லை. ஒரு ஞானி, துறவுழனுமன், என் மடத்தில் தங்கிப் போயிருக்கின்றார் என ஊரெல்லாம் புருக்கிறிந்தான்.

கிராமவாசிகள் மடத்துக்கு வந்து, சுவரில் எழுதப்பட்டிருந்த எழுத்தை ஆவலோடு பார்த்தான். நாட்டு

வைத்தியன், சோதிடன், ரஸவாதி ஆகியோர் அக்கூட்டத்தில் இருந்தனர். தலைமைக்குருவின் கருத்தை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. வைத்தியன் சொன்னார் “இது வாகடம் ‘கியத்’ என்பது ஒரு விசேட இனக்காளான். ‘மன்’ என்பது இனிய மனங்கமமும் நிலப்பூ. ‘வின்’ என்பது உலில்லோ மரம். இம்முன்றிலுமிருந்து நாங்கள் தூயாரிக்கும் மருந்து, வாதத்தைக் குணமாக்கும். ‘அப்படியல்ல’ என்று குறுகிட்ட சோதிடன் சொன்னான் “கியத்” என்ற சொல் ககரத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. ‘வ’ புதனைக் குறிக்கிறது. ‘ம்’ வியாழனைக் குறிக்கும். ‘வின்’ வகரத்தில் தொடங்குகிறது. இம்முன்று கிரகங்களும் ஒரே வீட்டுக்கு வரப்போகின்றன. அது மிக நல்காலம் என்பதுதான் இச் செய்தியின் பொருள்.”

“உனது விளக்கம் பிழை” என்ற ரஸவாதி தொடர்ந்தான் “நாம் ரஸவாதத்தில் பயன்படுத்தும் கூட்டுப்பொருள்களுக்கும் சோதிடத்துக்கும் தொடர்புண்டு. மூன்று எழுத்துக்களும் சந்திரன், வியாழன், புதன் ஆகிய கிரகங்களைக் குறிப்பதாக நீங்கள் சொல்வது சரி, ஆனால் சந்திரனுக்குப் புலியும் வியாழனுக்கும் எலியும் புதனுக்கு யானையும் வாகனங்களாய் இருப்பதால் சுவரில் உள்ள வாசகத்தின் பொருள் “புலியை விடுவித்துவிடு, எலியை விலக்கியவை, யானையைப் பிரபோகி” என்பதே ரஸவாதகிளாகிய நாம் பயன்படுத்தும் பரிபாவையில் மிருகங்களின் பெயர்கள் உலோகங்களைக்குறிக்கும். எங்கள் குழுவினர் பயன்படுத்தும் ரகசியக் குறியீடுகளை உங்களுக்குச் சொல்லமுடியாது. ஆனால் இதை மட்டும் சொல்ல முடியும் சுவரில் உள்ள வாசகம் உலோகக் கூட்டுப் பொருளைப் புடியும் முறையற்றி அறிவுறுத்தல் ஆகும்.

நாலு வியாக்கியானங்கள் பற்றியும் கிராமவாசிகள் வாதிடத் தொடங்கினர். இந்தக் கட்டத்தில் கிராமத்து அபின் தினனி ஒரு வாளி தண்ணீரும் சீலைத்துணியும் கொண்டு அவ்விடம் வந்து சேர்ந்தான். அவன் குறைத்துக்கத்தில் கொட்டாவி விட்டான். எதற்காகத் தண்ணீரும் துணியும் கொண்டு வந்திருக்கிறாய் என்று கேட்க, “அடங்காப்பிடாரி யாகிய என் மனைவி என்னை எழுப்பி, சுவர்மேல் எழுத்தை பார்த்துவா என்றாள். என்ன எழுத்து என்று கேட்டேன். “கியத்” மன், வின்” என்றாள். நேற்றிரவு மடத்தில் அபின் புகைத்துக் கொண்டிருந்த வேளை நானே அதை எழுதினேன். என்று சொன்னேன். விரைவாக மடத்துக்குப் போய் அதை அழித்து விடு, என்று அவன்தான் என்னை அனுப்பினாள்” என்றாள். இந்தக் கதையைக் கேட்ட கிராம வாசிகள் வாயைதைத்துப் போயினர். சில கணங்கள் பேச்சில்லை. கிராமாதிகாரி கேட்டான் “சரியப்பா இந்தச் சொற்களுக்கு என்ன பொருள்?” ஜயா நேற்று நான் பாயசம் சாப்பிட விரும்பினேன். என்னோடு கோபமாபிருந்த மனைவி காய்கறி குப் தந்தாள். அபின் புகைத்துக் கொண்டே சிந்தித்தேன். “நோன்புக் காலம் முடிந்து விட்டது. விரைவில் ‘தலோங்மன்’ விழா கொண்டாடப்படும். அவ்வேளை விங்கபா ஏரியில் வணக்கத்துக்குரிய துறவிகளுக்கு மட்டுமென்றி பொதுமக்களுக்கும் பாயசம் வழங்கப்படும்? அந்த எண்ணம் தந்த மகிழ்ச்சியில் ‘கியத் மன் வின்’ என எழுதினேன்.

‘கியத்’ என்றால் முடிவு அதாவது நோன்புக்காலத்தின் முடிவு, ‘மன்’ என்பது ‘தலோங்மன்’ மாதம், ‘வின்’ என்பது விங்கபா ஏரி!

வித்தையுச் விச்வோ

திரும்பனைக்	கூடல்	முடும்
திருவெயல்	சாரல்	பாடும்
திருந்தீவு	கொக்கும்	பேசும்
நீர்வேலி	வாழை	தொங்கும்
வடிபனிக்	கள்ளுப்	பொங்கும்
வத்ரியின்	பனையும்	தேங்பும்
குடியனை	அற்றுப்	பேரோ
கேளவந் தங்	என்ன	என்போம்

பருத்தியூர்	வடையைக்	காணோம்
பரசையூர்	நண்டைக்	காணோம்
பண்ணாகம்	கடகம்	காணோம்
பளையது	தென்னை	காணோம்
உரும்பிராய்	கிழுங்கு	பேர்ச்சு
உடுப்பிட்டி	வண்டில்	பேர்ச்சு
வரணியூர்	ஒடியல்	பேர்ச்சு
வல்லவெட்டி	பாகு	பேர்ச்சு

ஆனைக்கு	கோட்டை	கட்டி
ஆடுதான்	செக்குப்	பூட்டி
பரனையில்	கூழைப்	பேரோ
பக்குவம்	செய்து	செய்து
பண்ணிய	நல்	எண்ணெய்யை
பத்திட்ட	தேங்கைக்	கூற்றி
உண்ணிய	காலம்	எல்லாம்
உலகத்தில்	மறந்து	பேரோநோம்

கூவிலின்	கள்ளை	குடித்து
கேள்டாவில்	சுருட்டை	உறஞ்சி
வரணியூர்	ஒடியல்	கடித்து
வல்லவெட்டி	தாண்டி	ஒடு
வடமராட்சி	கோவில்	தேங்கும்
வசந்தவிழா	கண்டு	வந்த
நீணவுகள்	மறந்து	பேர்ச்சு
நீலமையகள்	அறுந்து	பேர்ச்சு
சங்கானை	சந்தை	எங்கே
சாவகச்சேரி	சந்தை	எங்கே
கொட்டகமங்க	சந்தை	எங்கே
கேள்டாவில்	சந்தை	எங்கே
அகிவத்தில்	எங்கும்	உண்டோ
அழகீய	எங்கள்	சந்தை
எல்லாமே	அழிந்து	பேர்ச்சு
ஏனிற்து	கொடுமை	ஆச்சு

திருமலை நவம்

பேராதனைப் பல்கலைக் கழக பட்டதாயான இவர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக தமிழக சங்கத்தின் பொன்னியா ஆண்டின் தலைவராக இருந்து பொன்னியாவை பெருந்தலைப் பொசிபியர் ச. வித்தியானந்தன் தலைவரையில் நடாத்தியவர்.

திருகோவாணமலை முன்னோடிகள் கலை இலக்கிய விமர்சகர் குழுவின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்தவர். கடந்த நாற்புது வருடங்களுக்குமேலாக சிறுக்கை, கவிதை, விமர்சனம், அறசியல், கட்டுரைகளை எழுதி வரும் இவரது படைப்புக்கள் இந்தியப் பத்திரிகைகள் பலவற்றில் வெளிவந்துள்ளன.

தினபதி, சிந்தாமணி, செய்தி, சமுநாடு ஆகியவற்றின் திருகோவாணமலை நிறுபாக கடமையாற்றியுள்ளார்.

இவங்கை அதிபர் சேவை முதல்தர அதிபாரக கடமையாற்றி இளைப்பாரியவர். அதிபாரக இருந்த காலத்தில் பல தேசிய சாதனைகள் புரிந்தமைக்காக இவங்கை ஜளாதிபதி திருமதி சந்திரிக்கா பண்டாராயக்காவினால் பாராட்டப்பட்டவர். சிறந்த அதிபருக்கான பரிசு இருமூறை பெற்றவர்.

திருமலையின் கலை இலக்கியம் பற்றி மிக நீண்டகாலமாக எழுதிவரும் இவரது “திருகோவாணமலையின் கலை இலக்கியம்” என்னும் நால் குழரன் வெளியீடாக விரைவில் வெளிவரவுள்ளது.

வேறு

சந்ததம்	தென்றல்	ஆடும்
சங்குகள்	இராவில்	பாடும்
மந்திகள்	பாய்ந்து	ஒடும்
மாந்மரை	தாவிப்	பாயும்
சந்தரப்	பூரி	யஸையாம்
சதந்திரம்	இழுந்து	இன்று
அந்தரப்	பட்டு	வாழும்
அவலந்தான்	என்ன	என்போம்
கோயிலும்	சனையும்	கொண்ட
கோணோசர்	பூரி	எல்லாம்
வாயிலைப்	பூட்டி	நீன்று
வல்லமை	காட்டி	நீர்க
தாயினை	பிரிந்து	சௌன்று
தலிக்கின்ற	சேயைப்	போவ
கோணேசரைக்	காண	முடியா
கொடுமைதான்	என்ன	என்போம்
கீண்ணியா	முத்து	எங்கே?
கீழ்க்கரை	முதார்	எங்கே?
கண்ணியா	வெந்றீர்	எங்கே?
கந்தளாய்	கரும்பு	எங்கே?

தேனையும்	தெங்கும்	சேர்த்து	விவண்மணல்	துன்றாய்	சேர
தெள்ளிய	தெங்கும்	இட்டு	வெண்ணிலா	தரையில்	பாயும்
பானையில்	பொங்கல்	இட்டு	மண்ணித்	தலைமேடு	எல்லாம்
பரீமாரி	விருந்து	பேணும்	மண்திடல்	கோலம்	போடும்
சேனையூர்	மக்கள்	எல்லாம்	பெண்பணை	கூனல்	நேற்றி
ஆனையூர்	வேலிக்	குள்ளே	பெருங்கடல்	ஆழம்	பார்க்கும்
அடைப்பட்டுக்	கீடக்	கின்றாரே	அல்லி	ராணி	அரணும்
அகதிகள்	ஆனார்	ரனோ?	அழிகான	நாகதேவன்	துறையும்
வேறு			ஒல்லாந்த	கேள்டை	மதிலும்
வாவியில்	யீண்கள்	பாடும்	ஒதுக்கீனர்	கடலின்	அனையும்
வயல்விவரிச்	சங்கு	ஒடும்	எல்லாப்	புகழும்	கொண்ட
ஒலிய	அல்லிப்	பூக்கள்	எங்கள்	நகர்	பூநகர்
ஒடையில்	நடனம்	ஆடும்	வல்லார்	ஈக	பட்டதுவேன்
ஆசையில்	முத்துப்	பூக்கும்	வேலியில்	வாழை	சாயும்
அழகீய	மட்டுமா	நகர்ய	வேரிலே	பலாவும்	காய்க்கும்
நீக்கர்	சதீயால்	இன்று	மாவிலே	கனிகள்	தொஸ்கும்
நெடுந்தூரம்	வில்லீப்	போசை	மண்ணிலே	பொன்னு	வினையும்
கொக்கட்டிச்	சோலை	தன்னில்	அள்ளியே	சொரீயும்	ஊராய்
குளீர்நிலா	சாய்ந்து	நீற்க	ஏல்லையே	வளையின்	வளத்தை
தக்கப்பீறை	நுதலாள்	உடன்	சொல்லியே	முடியாது	என்பர்
தான்தோன்றி	ஈசன்	முன்னே	சொல்லியே	பெருமை	கொள்வர்
கொம்பு	வினையாடி	வந்து	கீள்ளைகள்	பேசும்	ஊராய்
குரவை	இடை	கொட்டியதும்	கீள்நூர்க்கி	நகரீல்	உள்ள
எல்லாமே	பொய்யே	ஆக்க	பள்ளிகள்	எல்லாம்	போக்க
ஏனிந்த	நிலையை	ஆக்க	பரந்தனும்	குலைஞ்ச	போக்க
வெல்லா	வெளி	தாண்டி	வன்னியை	குடிகள்	வாழ்ந்த
வெருகல்	நதி	தாண்டி	வளர்வகள்	வன்னி	வோக்க
பொல்லா	வன்ய	தாண்டி	வவுனியா	வாழ்ந்த	ஊராய்
போய்ப்	பார்த்தோம்	தென்மோடி	சேராது	சோர்ந்தே	போக்க
அம்மானை	மறந்து	விட்டோம்	கனியா	வெந்தீர்	ஊற்றும்
அழகான	வசந்தனை	நாம்	கல்லாற்று	நெல்லு	நாற்றும்
எல்லோரும்	மறந்து	விட்டோம்	வன்னியின்	தண்ணீர்	ஊற்றும்
ஏனிந்த	நிலை	கன்டோம்	வல்லையின்	தென்றல்	காற்றும்
தேமாங்	கனியைக்	சேர்த்து	புன்னாலை	பொயிலை	நாற்றும்
தென்மதுரை	தழிழ்	குழுத்து	பூநகரி	கடலின்	காற்றும்
மாயங்க	பிள்ளை	போற்றும்	எல்லாமே	அழிந்து	போக்க
மகிழ்ச்சியறு	யாற்றுால்	தந்த	ஏனிந்த	கொடுமை	ஆக்க
அகிலம்	புக்கு	விபுலானந்தன்	இருபத்தி	மூன்று	பேய்கள்
அடிகளார்	பெருமை	எல்லாம்	இரகசீய	கர்க்கள்	கேர்த்து
நெடுஞ்களீல்	மறந்து	போகோம்	பயங்கரப்	பட்டம்	குட்டி
நேருயற்று	விழுந்து	போகோம்	பாவிகள்	செய்த	துரோகம்
வேறு			தமிழினும்	அழிந்து	போக்க
மாவிலே	வாழை	சாயும்	தாயகம்	எரிந்து	போக்க
மந்தீகள்	பலாவில்	பாயும்	விதிசெய்த	சதியோ	என்ன
காவிலே	குயில்கள்	கூவும்	கதியற்றுப்	போகோம்	இன்று
கனிகளில்	தேனும்	ஊறும்	எல்லாமே	இழுந்த	இந்த
அல்லியை	கள்ளீ	பார்க்கும்	ஷழத்தமிழர்	நிலையைப்	பாரீர்
அருசிலே	முல்லை	கொஞ்சம்	இல்லாயை	நிலையைத்	தாண்டி
அத்தியை	ஆத்தி	வாழ்ந்தும்	இனியைரு	விதீயைச்	செய்து
அழுக	நகர்	முல்லைத்தீவு	எல்லோரும்	வாழும்	நிலையை
			நல்லோர்கள்	சேர்ந்து	காண்போம்
			நாமிமாரு	வந்து	சேர்வீர்
				விதீயைச்	செய்வோம்

பெண் எழுத்தாளர் தஸ்லிமா நஸ்ரின் செய்து குற்றம் என்ன?

- N. P. ரியாலதீன்

பிரபல எழுத்தாளர் தஸ்லிமா நஸ்ரின் வங்காள தேசத்தைச் சேர்ந்தவர், பல கோடி முல்லிம்களில் ஒருவர். இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்தவர். கல்வி கற்றவர். எழுத்தின் மூலமாக பிரபலமாகப்பட்டவர்.

இஸ்லாத்தை அவுமதித்து எழுதி விட்டார் என்று அவனை வங்காள தேச நீதிமன்றில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. சர்வதேச மட்டத்தில் உள்ள ஒரு விடயத்தை சர்வதேச சம்பந்தப்பட்ட நீதிமன்றமே விசாரணை செய்ய வேண்டும்.

அவர் பிறந்து வளர்ந்த கல்வி கற்ற திருமணம் செய்த தான் வாழும் தாய்நாட்டிலே தனக்கு எதிராக வழக்கு விசாரணை நடைபெறுகிறது என்ற காரணத்திற்காக தஸ்லிமா நஸ்ரின் நாட்டை விட்டு ஓடவில்லை. சில குழுக்க (ஜமா அத்துக்க)ளால் தனக்கு உயிராபத்து ஏற்படலாம் என்றே நாட்டைவிட்டு பறந்து சென்றார். தஸ்லிமா நஸ்ரின் இஸ்லாத்தை அவதாறுபடுத்தி எழுதி விட்டார் என்ற நீதிமன்ற தீர்ப்பு வராழுன் எப்படி அவனை அதே நாட்டுடையவர்கள் கொலை செய்ய முற்படலாம்.

குற்றவாளியா குற்றவாளியா என்ற நீதிமன்ற தீர்ப்பு வராழுன் ஒருவரை கொலை செய்வதற்கு இஸ்லாம் அனுமதிக்க வில்லையே. அப்படியாயின் சட்டத்தை கையில் எடுத்து சட்டம்போட இஸ்லாத்தைப் பிளவுபடுத்தியுள்ள குழுக் (ஜமா அத்துக்க)களுக்கு அனுமதியளித்தது யார்? உலக மகளிர் தினம் கொண்டாடப்படுகின்றது. உலகப் பெண்களுக்கு சமத்துவம் வேண்டும் என்றும் பிரகடனப்படுத்தியும் உள்ளன. உலகில் உள்ள பெண்களைல்லாம் ஆண்களுடன் சரிநிகராக சமத்துவத்துடன் வாழ வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒரு பெண் தலைவியாக உள்ள ஒரு நாட்டில் எழுத்தாளர் தஸ்லிமா நஸ்ரினுக்கு சுதந்திரம் இல்லை. வாழ இடம் இல்லை. அவர் இன்றும் பிறநாட்டில் வாழ்கின்றார். இதுதானா சுதந்திர நாட்டில் சுதந்திரம் பேசும் உலகில் பெண்கள் தினம் கொண்டாடும் உலகில் நடைபெறுகின்ற சமதாம்.

தஸ்லிமா நஸ்ரின் இஸ்லாத்தை அவதாறு செய்து எழுதிவிட்டார் என்று அவனை குற்றம் சாட்டும் குழுக்கள் கொலை செய்ய நாடும் ஜமா அத்துக்கள். ஒரே இஸ்லாமியர்களாக வாழ வேண்டியவர்கள் என் பற்பல குழுக்களாக (ஜமா அத்துக்க)க்களாக பிரிந்து பிளவுபட்டு உள்ளார்கள்.

தாரணத்திற்கு ஆப்கானிஸ்தானில் இஸ்லாமியர்கள் என்று கூறுகின்றவர்கள். அதாவது இஸ்லாமியர்களில் ஒரு சிறு பிரிவினர்கள் ஒரு குழு (ஜமா அத்துக்க) அமைத்து முஸ்லிம்களைப் பற்பல பிரிவுகளாகப் பிளவுபடுத்தியுள்ளனர். ஆட்சியதிகாரத்திற்காக யுத்தம் செய்வதும், தினம் தினம் முஸ்லிம்கள் வன்முறைகளால் கொல்லப்படுவதும் தின நிகழ்வாகும்.

நாளனில் இறைச்சட்டத்திற்கு மாற்றமாக பற்பல குழுக்களை அத்துக்கள் முஸ்லிம்களைப்பிளவுப்படுத்தி செயல் படுத்துவதும் ஈராக்கில் லியீயாக்கள் ஸான்னிக்கள் என்ற போர்வையில் தினமும் பல முஸ்லிம் உயிர்கள் வன்செயலால் கொல்லப்படுவதும் இடம்பெறுகின்றன.

இதுபோன்ற சில முஸ்லிம் நாடுகளில் முஸ்லிம் அமைப்புக்களால் போதைவஸ்ததுக்கள் பயிரிடப்படுவதும் குதிரை புக்கிகள் நடாத்துவதும், கமிசன் என்ற பெயரில் வட்டி வாங்குவதும், இஸ்லாத்திற்கு மாற்றமான கொலைகளை செய்வதும் இன்னுமின்னும் எத்தனையோ இஸ்லாம் விரும்பாத செயல்கள் புரிவதும், மதம் மக்களை பற்பல குழுக்களாக (ஜமா அத்துக்களாக)கப் பிளவுப்படுத்தி செயல் படுவதும் இஸ்லாத்துக்கு இழுக்கான செயல்கள் அல்லவா?

இப்படிப்பட்ட பெரும் பெரும் குற்றங்களும் இஸ்லாத்தை அவதாறு செய்வதுமாக உள்ளபோது தஸ்லிமா நஸ்ரினை மட்டும் இலக்காகக் கொண்டு கொலை செய்ய நாடுவது ஏனோ? அதே, போன்று ஓவ்வொரு முஸ்லிம் நாட்டிலும் இஸ்லாமிய விரோத செயல்களான கொலை, கற்பழிப்பு, குதாட்டம், குதிரை (ரேஸ்) புக்கிகள், மதுபாவனை, களாவகள், வழிப்பி கொள்ளைகள் நம்மவர்களாலும் நடைபெறுகின்றன. நடாத்தப்படுகின்றன.

இன்னும் இஸ்லாமிய நாடுகளில் தற்கொலைத் தாக்குதல்களால் இன்த்தைபே கொலை செய்வதும் இறைவனும் இறைதுதாறும் கூறியுள்ளதற்கு மாற்றமாக பிரிந்து விடாதீர்கள் என்ற வசனத்திற்கு விரோதமாக பற்பல குழுக்க (ஜமாசத்துக்க)களாக இன்த்தை பிளவு படுத்தியுள்ளார்களே இவைகள் இஸ்லாமிய விரோதமில்லையா?

மிக என் என்று கூட வேண்டும். எமது நாட்டில் கூட இரு குழுக்க (ஜமா அத்துக்க) அடித்திடப்பட்டு இரு உயிர்கள் பலியானதும் பலர் வைத்தியசாலைகளில் ஒப்பைக்கப்பட்டதும் நீதிமன்றம் வரை மதச்சன்னடை போய் வழக்கு விசாரணை செய்யப்பட்டதும் நாடறிந்த கசப்பான உண்மையாகும்.

முஸ்லிம்ல்லாதவர்கள் எம்மை பார்த்து சிரிக்கின்ற எவ்கு நமது இனத்தவரின் செயல்களை மத விரோத செயல்களை சட்டத்தை கையில் எடுத்துள்ள தஸ்லிமா நஸ்ரினை கொலை செய்ய நாடியுள்ள குழுக்களை (ஜமா அத்துக்க) ஞகுக்கு தெரிவில்லையா?

தனித்திருக்கும் ஆட்டை ஒநாய் கடித்துவண்பதுபோல் தஸ்லிமா நஸ்ரினையும் அங்கு மக்கள் நினைத்துவிட்டனரோ?

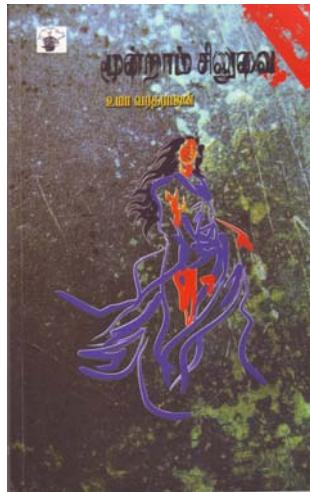
சுதந்திர நாட்டில் யார் சட்டத்தை கையில் எடுத்துக் கொண்டு செயல்படுகின்றார்களே ஒரு வகையில் அதுவும் பயங்கரவாதமேயாகும். நாட்டு அரசுகள் அப்படிப்பட்ட பயங்கரவாதங்களை ஒழித்து தஸ்லிமா நஸ்ரினை நீதியடிப்படையில் விசாரிக்க வேண்டும்.

“முன்றாம் சிலுவை”யில் கிருந்து உயிர்த்தைழத் தவறிய உமா வரதராஜன்

- சின்னராஜா வீமலன்

உமா வரதராஜன் பற்றிய அறிமுகம் அவரின் “உள்மன யாத்திரை” சிறுக்கதை தொகுப்பு வெளிவிந்த ஒரு தசாப்த காலம் கழிந்த நிலையில் படிக்கும் சந்தர்ப்பத்தின் மூலமாகவே எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அவரின் அங்கதும் தொனிக்கும் அலாதியான கதைசொல்லல் முறையால் அதிலுள்ள பலகதைகளை திரும்பத் திரும்ப படித்துமிருக்கிறேன். தான் சித்தரிக்கும் கதாபாத்தி ரங்களை சோடைபோகாமல் பிசிறின்றி வெளிக் கொணர்வதில் கலைத்துவத்துடன் கூடிய மொழி நடையை கையாண்டமையே அவரின் வெற்றிக்கு காரணமென நான் நினைக்கிறேன். அதன் பின்னர் ‘இந்தியாரூபே’ இலக்கிய மலரில் வெளிவிந்த அவரின் “அரசனின் வருகை” சிறுக்கதையை படித்த பொழுது அவர் பற்றிய மதிப்பீடு என்னும் ஒருபடி உயர்ந்து கொண்டதையும் நான் உணர்ந்து கொண்டேன். அதனால்தான் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் ஈழத்து சிறுக்கதை யாசிரியர்களை பட்டியல்படுத்தி முன்வரிசையில் உமா வரதராஜனையும், ரஞ்சுகுமாரையும் இடம்பெறச் செய்த போது அது எனக்கு ஆச்சிரியத்தை உண்டு பண்ணவில்லை. (ஆனால் பேராசிரியர் அவர்கள் இன்றுவரை அந்த நிலைப் பாட்டிலிருந்து விடுபடவேயில்லை என்பது வேறு விடயம்)

இந்நிலையில்தான் ‘காலச்சுவடு’ வெளியீடாக வெளிவிந்த உமா வரதராஜனின் “முன்றாம் சிலுவை” நாவலை படிக்கும் வாய்ப்பு அண்மையில் கிடைத்தது. அவர் மேல் வைத்திருந்த அபிமானத்தினாலும் அவர் எழுதிய முதல் நாவல் என்பதனாலும் பலத்த எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மத்தியிலேயே இந்நாவலை படிக்கத் தொடங்கினேன். ஒரே முச்சில் நாவலை படித்து முடித்தது என்னவோ உண்மைதான். நாவல் பாலியல் பற்றி கூச்சமின்றிப் பேசியதனால் என் நினைவிற்கு உடனடியாக வந்தது. “முன்றாவது மனிதன்” ஆகஸ்ட்/ஒக்டோபர் 2000 இதழில் உமா வரதராஜன் வழங்கிய நேர்காணலே. அதில் பெள்ள கேட்ட ‘இன்றைய உங்கள் மனநிலை என்ன?’ என்ற கேள்விக்கு ‘நான்புயியும் தொழில், சமூகத்தில் எனக்கான அடையாளம், வளர்ந்த பெண்பிள்ளைகளின் தகப்பன் இப்படி சில காரணங்களால் பலவற்றை சொல்லவும் எழுதவும் தயங்குகின்றேன். எனது பிள்ளை என் கதையை படித்துவிட்டு என்ன அபிப்பிராயம் கொள்வாரோ என்ற பயம் என்ன மெளனமாக்கப் பார்க்கிறது” என்பதே. இதனை உமா வரதராஜன் எவ்வாறு

மறந்து போனார் என்பதே இன்று எனது கேள்வியாக உள்ளது.

ஒரு படைப்பாளியை இன்னைஇன்ன விடயங்களை தான் எழுத வேண்டுமென நிர்ப்பதற்கிப்பதோ அல்லது சிற்சில விடயங்களை எழுதக்கூடாது எனக்கட்டாயப்படுத்தியோ ஒரு எல்லைக்குள் அடக்க முயற்சிப்பது இலக்கியம் மீதான மதிப்பை தரம் தாழ்த்தும் செயலாகவே தோன்றும். சியாம் செல்வதுரையின் “Funny Boy” நாவல் குறித்து

அ. முத்துவிங்கம் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகையில் “ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதில் உள்ள ஒரு வசதி பாலியல் பற்றி தடையின்றி சுதந்திராக எழுதிக்கொள்ளலாம்.” என்கிறார்.

ஆனால் இவ்வாறானதொரு சுதந்திரம் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு வாய்ப்பதில்லை. பாலியல் பற்றி ஒரு வார்த்தை எழுத முற்பட்டாலே பண்பாட்டின் காவலர்களாய் தம்மைக் கருதிக் கொள்வோரிடமிருந்து எதிர்ப்புகள் கிளம்பி விடுகின்றன. ஆயினும் படைப்பாளியின் மனதை எந்தவொரு விடயம் உறுத்தி தன்னளவில் படைப்பூக்க மன்றிலைக்கு அவனை உந்தித் தன்னுகின்றதோ அவ்வாறான படைப்புக்களே நிலைத்து நிற்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. அதே மூன்றாவது மனிதன்’ நேர்காணலில் “நாவல் முயற்சிகளில் ஈடுபட வில்லையா” என்ற கேள்விக்கு “அப்படி திட்டவட்டமான வரையறை எதுவுமில்லை. நாவல் எழுதுவது பற்றி நான் மோசிக்கவே இல்லை” என்று உமா வரதராஜன் கூறியிருந்தார். இந்நாவல் உமா வரதராஜனின் வலிந்து படைக்கும் முயற்சியினையே பல இடங்களில் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியள்ளது. அதிலும் நாவலை சித்திரித்து வளர்த்துக்கென்ற கதைசொல்லும் முறைதான் கருத்து முரண்பாடுகளுக்கான திருவ்கோலாக அமைந்து விடுகின்றது.

ஏற்கனவே இரண்டு தடவைகள் திருமண பந்தத்தில் இணைந்து திருப்தியறாது தோல்வி கண்டவரான விஜயராகவன் பின்னர் தனது நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் தன்னிலும் விட இருபது வயது குறைந்த ஜிலி என்ற பெண்ணை விரும்புவதும் அவஞ்டன் உல்லாசம் அனுபவிப்பதும் இறுதியில் அவர் அவரை விட்டு இன்னொரு வளை திருமணம் செய்து கொள்ளப் போவதும் தான் நாவலின் கதை என்று முன்று வரிகளில் கூறிவிடலாம். நாவலில் கதையே இல்லை என்ற காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை முன்னுரையில் பிரபஞ்சன் “நாவலில் இருந்து கதையை

தோண்டுவது நாவலுக்கு விசுவாசமான செய்கை அல்ல” என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதிலிருந்து நாவல் எழுதுவதற்கு கதையே தேவையில்லை என்பதை பிரபஞ்சன் வலியுறுத்த வருகின்றாரா?

மானுடவியல் நோக்கில் மனிதரின் அடிப்படை உணர்வாக விளக்குவது ஆண், பெண் உடலுறவு பற்றிய சிந்தனையே. இவ்வனர் வினை படைப்பின் ஊடாக வெளிப்படுத்தும் பொழுது அது கத்தி மீது நடக்கும் விபீரீதம் போன்றதே. கவிஞர் வொழுத்து “கலையை விரசமாக்குவது ஒரு வகை, விரசத்தை கலையாக்குவது இன்னொரு வகை” என்பார். கலையை மலினப்படுத்தி வாசகர்களின் பாலுணர்வுக்கு தீணிபோட்டு வருவதை சொல்லலாம். விரசத்தை கலையாக்குவதில் தமிழ் இலக்கியத்தில் தி. ஜான்கிராமனின் “அம்மா வந்தான்” “மோகமுன்” படைப்புகளுக்கு தனியிடம் உண்டு. தகாத உறவுகளையும் மென்னுணர்வால் நுட்பமாகக் பதிவு செய்வை அவை உமா வரதாஜனின் இந்நாவல் கலையை விசாரமாக்கும் ஒரு முயற்சியே.

இன்றைய காலப்பகுதியில் பின்நவீனத்துவத்தின் வரவால் புனர்கதை இலக்கியங்கள் வடிவம் குறித்த நிலைப்பாட்டில் அட்டவணைகள், புள்ளி விபரங்கள், வினாத்தாள்கள் எனும் படியான உத்திகளை கையாண்டு வெளிப்படுத்தி இருப்பினும் இவ்வாறான படைப்புகளின் உள்ளடக்கம் பெரும்பாலும் பாலியல் சார்ந்ததாகவே காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சமாகவே விளங்குகின்றது. இவ்வகைப்பட்ட கதைப்போக்கிற்கு ஈயத்தில் இராகவன், மலர்செல்வன் போன்றோர்களை உதாரணமாய் கொள்ள முடியும். இவர்கள் பின்நவீனத்துவத்தின் மூலம் “கட்டுடைத்தல்” செய்கிறோம் என்ற பெயரில் கதாமாந்தர்களின் ஆடைகளை “கட்டவிழ்த்தல்” செய்வதையே மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். ஷாபாசக்தி ஆராபத்தில் பாலியல் குறித்த சில கதைகளை எஸ். பொ போன்று வெளிப்படையாக எழுதினாலும் பிற்பட அவற்றிலிருந்து விடுப்படவராகவே அவரது பிற்கால படைப்புகளில் இருந்து அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் உமா வரதாஜன் அவர்களோ தரமான சிறுகதை எழுத்தாளராக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட பின்னர் பாலியல் சார்ந்த மன அவசங்களை நோக்கி தனது படைப்பினை திசைதிருப்பியமை துரதிஸ்டவைசமானாக்கிறார்களே.

நாவலில் வரும் பிரதான பாத்திரங்களான விஜயராகவனும் ஜீலி நிறுவனத்தில் வேலை புரிகின்ற காரணத்தினால் அவர்களிடையே இயல்பாக ஜக்கியம் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாது என்றாலும் விஜயராகவன் வறுமைப்பட்ட ஜீலியின் குடும்பத்திற்கு செய்த உதவிகளை வெறுமேன மனிதாபிமானக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்க முடியவில்லை. அதைவிட அவரிடம் மேலோங்கி இருந்தது அவற்றின் ஊடாக ஜீலியை தனது ஆளுகைக்குள் கொண்டு வந்து விட வேண்டுமென்ற சுயநலமே. தன் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி தன் பாலுணர்விற்கு வடிகாலாகவே ஜீலியை பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். இந்தப் பின்னரியிலேயே விஜயராகவன் ஜீலியின் பாட்டியை வயோதிப் பூல்வத்தில் சேர்ப்பதையும், ஜீலியின் மம்மிக்கு வைத்திய உதவிகளைப்

பெற்றுக்கொடுப்பதையும் சுட்டிக்காட்டலாம்.

விஜயராகவனை விட்டு ஜீலி பிரிந்து செல்லும் வரையிலும் அவள் அவரின் பொருளாதாரத்தை உறிஞ்சும் நோக்கோடுதான் பழுக்கின்றாள் என்பதற்கான எந்த அக்கையும் நாவலில் சிற்தரிக்கப்படவில்லை. அதனால் தான் அவள் பிரிந்து சென்ற போது வாசகர்களுக்கு ஒருவித அதிர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. ஆனாலும் ஜீலியின் மம்மி மகளை வைத்து வசதி வாய்ப்புக்களை விஜயராகவனிடம் இருந்து சுரண்டும் பேரவழியாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக,

“ஜீலிக்கு சூடத் தெரியாமல் மம்மிக்கு நான் பல உதவிகள் செய்திருக்கிறேன். ஆனால் அவனுக்குத் தேவைப்படும் உதவிகளின் பட்டியல் மிக நீளமானது. இந்தப்பிறவியில் அவற்றையெல்லாம் செய்து முடிக்கலாம் என எனக்குத் தோண்றவில்லை”

விஜயராகவனுக்கும் ஜீலிக்கும் இடையிலான உறவு ஜீலியின் கற்பு குறித்து கேள்வியை எழுப்புவதுடன் கற்பு குறித்து கூறவந்த பாரதி அதனை இரு சாராருக்கும் பொதுவில் வைப்போம் என்று கூறிய வகையில் நோக்கும் பொழுது சமூகத்திலைப்பட்ட பிறழ்வுவிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாகவே இவர்கள் இருவரும் தோற்றும் பெறுகின்றார்கள்.

ஜீலி பாத்திரத்தை பொறுத்தவரையில் அவள் சந்தர்ப்பவசத்தால் சபல புத்திக்கு ஆளானாலும் அவள் ஒரு புத்திசாதுரயம் நிறைந்தவளாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளாள்.

விஜயராகவன் தன் கூற்றாக ஓரிடத்தில் “பயிற்சி முகாம் ஒன்றுக்கு நானும் என்னுடைய சக ஊழியர்களும் சென்றிருந்தோம். வாடிக்கையாளர்களை எவ்விதம் திருப்திப்படுத்துவது என்பது சம்பந்தமான பயிற்சிமுகாம். பயிற்றுப்புப்பாளர் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் ஜீலி கச்சிதமாக பதில்கள் சொன்னாள். எனக்குப் பெருமையாக இருந்தது” என்பதையும்

“நீர் ஒரு அதிக்ஷ்டாலி, நல்ல உதவியாள் ஒருத்தி உமக்கு வாய்த்திருக்கிறாள். சில மரமண்டைகளுக்கு எவ்வளவுதான் கொத்தினாலும் ஏற்றாது” என்பதையும் எடுத்துக்காட்டலாம். எனவே இப்படிப்பட்டவள் தனது வாழ்க்கை குறித்த தீர்மானத்தை சயாதீனமாக எடுக்கும் வல்லமை வாய்ந்தவளாக இருப்பான் என்பதை ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

ஒரு நாள் ஜீலி விஜயராகவனிடம் “என்னை என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?” என்று கேட்டபோது

விஜயராகவன் “அந்தக் கேள்விக்கு என்னிடம் பதில் இல்லை. கடற்பண்ணத்தில் பாதியில் மாலுமியொருவனிடம் பயணி கேட்கும் அபத்தமான கேள்வியாகவே இது எனக்குத் தோண்றியது. கல்யாணம் ஒரு பொய்யான ஒப்பந்தமும் சடங்கும் என்பதை அனுபவியூர்ப்பாக உணர்ந்த நான் அதை அவனுக்கு புரிய வைக்க சிரமப்பட்டேன். திருமண உறவுகள் ஏற்கனவே தோல்வியில் முடிந்த எனக்கு மீண்டும் ஒரு கல்யாணராமன் வேஷம் தரிப்பது அருவருப்பாக இருந்தது. என்னுடைய கருத்துக்கள் அவனுக்கு அதிர்ச்சி ஊடியிருக்க வேண்டும். அவள் கண்கலங்கி கொண்டிருந்தாள். நான் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாக அப்படியானால் இந்த உறவு இனிமேல் வேண்டாம் நாம் விலகிக்கொள்வோம். நீ வேறொரு வாழ்க்கையில்

செட்டிலாகிவிடு என்று மனதை கல்லாக்கி கொண்டு சொன்னேன்” எனக் கூறுகிறார்.

எனவே மேற்படி வாக்கு மூலத்திலிருந்தே விஜயராகவன் தன்னை திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டார் என்பதையும் தன்னை ஒரு போகப்பொருளாக கொண்டுள்ளார் என்பதையும் ஜூலி புரிந்திருப்பாள். வேறு ஆதாவக்கரம் ஒன்றும் இல்லாத நிலையிலேயே தொடர்ந்தும் அவன் தன்னை விஜயராகவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்திருந்தாகவும் என்னிக்கொள்ளலாம். இந்திலை யிலேயே அமர்த்தீப் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கின்றான் என்பது தெரிந்தும் தனது எதிர்காலத்தை கருத்திற்கொண்டு விஜயராகவனின் ஆசைநாயகியாக இருப்பதைவிட அமர்த்தபின் மனைவியாக வாழ்வதற்கு அவன் எடுத்த முழுவில் தவறிருப்பதாகக் தோன்றவில்லை.

அதற்குப் பின்னர் விஜயராகவன் அவனை ஒரு சந்தாப்பத்தில் புணர்ச்சிக்கு உட்படுத்திய போதிலும் அது வன்புனர்ச்சியாகவே நாவலில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸல சந்தர்ப்பங்களில் விஜயராகவன் ஜூலிக்கு அமைய இருந்த நல்வாழ்க்கையை சர்பித்த எதிர்ப்பறைப் பாத்திரமாகவே நாவலில் புனையப்பட்டுள்ளது. ஜூலி தன்னை விட்டுச் சென்றதும் அவனை பழிவாங்கும் நோக்கில் பாதிரியாரிடமும் தன் நன்பர்களிடமும் அவன் பற்றி கூறிய கூற்றுக்கள் இதற்குச் சான்றாக உள்ளன. அதுமாத்திரமல்ல ஜூலி பற்றியும், அவன் மம்மி பற்றியும், ஜூலியின் அக்கா பற்றியும் அவர்களது நடத்தை பற்றியும் நன்கு தெரிந்திருந்தும் தானாவே அந்தப் பொறியில் அகப்பட்டுவிட்ட விஜயராகவன் ஜூலி பிரிந்ததும் அவன் ஏமாற்றி விட்டதாகப் புலம்புவது ஒரு வகையில் நடக்கப்பகு கிடமாகவே தோன்றுகிறது.

ஜி. நாகாஜன் எழுதிய “நானை மற்றொரு நானே” நாவல் ஆகட்டும், “குற்றதி முடுக்கு” குறுநாவல் ஆகட்டும் இமையம் எழுதிய “ஆறுமுகம்” நாவல் ஆகட்டும் இவையென்னத்தும் விபச்சாரிகளின் வாழ்க்கையை பின்னணியாக கொண்டே புனையப்படிருந்தாலும் எந்தவொரு இடத்திலும் முகங்கூழிக்கும் படியான வர்ணனைகளையோ காட்சிகளையோ சித்தரிக்காமல்

நாவலை கலாநேர்த்தியுடன் படைத்திருந்தமை அவற்றின் முக்கிய அம்சமாகும்.

ஆனால் ‘முன்றாம் சிலுவை’ நாவலில் கதையோட்டத்திற்கு சற்றும் பொருந்தாத வகையில் சில இடங்களில் உடலுறவு பற்றிய வர்ணனைகளை வாசகர்கள் மீது வக்கிரமாக தினிக்கின்றமை தனியே துருத்திய வண்ணம் உள்ளது. காம விகாரங்களையும், மனப்பிறழ்வுகளையும் பட்டவர்த்தனமாக சித்தரித்து தற்போதும் எழுதிவரும் சாருநிவேதிதாவின் பாணியிலேயே உமா வரதாஜனும் எழுத முயன்றுள்ளமை தெளிவாகிறது.

அத்துடன் உமா வரதாஜனுக்கு இயல்பாகவே இருக்கும் சினிமா மீதான தீவிர ஈடுபாடு நாவலின் பல்வேறு இடங்களிலும் தலைகாட்டுகிறது.

“எம். ஜி, ஆரையம் தனுவையும் வாட்சன்டை போட வைத்துவிட்டு அப்பாவி போல் வேடுக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் அவன்.”

“அன்னத்தை தொட்ட கைகளினால் மதுக்கின்னாத்தை இனிநான் தொடமாட்டேன் என வாணிழநீயை நோக்கி சிவாஜி கணேசன் மாதிரி நானும் எதாவது பாடி விடுவேனோ எனப்பட்டேன்”

நாவலின் இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் நகர் பற்றிய வர்ணனையை படித்ததும் அவரது ‘அரசனின் வருகை’ சிறுகதையிலும் இல்வாறான சித்தரிப்பு வருவது நினைவிற்கு வந்தது. மேலும் பாலியல் வக்கிரத்தை சித்தரிக்கும் இந்நாவலுக்கு புனிதத்தன்மை வாய்ந்த சிலுவையை தலைப்பிட்டு அதனை சுமக்கும் எந்தத்தகுதியும் அற்ற விஜயராகவனுக்கு பொருத்திப்பார்ப்பது பரமிதாவே இவர்கள் அறியாமல் பாவும் செய்கிறார்கள், இவர்களை மன்னத்தருஞம்” என்றே சொல்லத் தூண்டுகிறது.

இட்டு மொத்தத்தில் ஆரைமை மிக்க சிறுகதை எழுத்தாளராக தன்னை இனங்காட்டிய உமா வரதாஜன் தனது நீண்டகால அஞ்ஞாத வாசத்தை ‘மூன்றாம் சிலுவை’ நாவல் மூலம் முடிவுக்கு கொண்டு வந்திருந்தாலும் அவர் தொடர்ந்தும் அஞ்ஞாத வாசத்திலேயே இருந்திருக்கலாம் என்ற உணர்வினையே இந்நாவல் என்னுள் தோற்றுவித்திருந்தது.

சிங்கள தமிழ் எழுத்தாளர் ஓன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஜௌதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்களை ஜௌதிபதி மாளிகையில் அண்மையில் சந்தித்தபோது பவளவிழா காணும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் தனது ‘ஞானம்’ பவளவிழா மலைரை மேதகு ஜௌதிபதி அவர்களிடம் கையளிக்கின்றார். சிறந்த சிங்கள இலக்கியம் படைப்பாளியும் இலக்கியச் செயற்பாட்டாளருமான கமல் பெரேரா, கொடகே பதிப்பக உரிமையாளர் கொடகே அமைச்சர் பந்துவ குணவர்தன ஆகியோரும் படத்தில் உள்ளனர்.

நினைவேல்

தீர்முடச் சமூகங் திருப்பாதன்

நவு எப்போதாவது அமாவாசை இருட்டில் தனியாகச் சென்றதுண்டா? எந்த மஸராவது எறிக்கும் வெயிலில் நின்று கல்லும் மண்ணும் சம்ந்து கூவிவேலை செய்ததுண்டா? பெண்ணை நிலவுக்கும் மலருக்கும் உவயிக்கின்றவர்கள் அவனைக் காண்பார்களோனால் கவிதைக்குப் பதிலாக கண்ணீரை வழிப்பார்கள்.

வீதியோரம் ஒற்றைப்பனை விரித்திருந்த குடைநிழலில் அவன் இருந்தாள். சீமெந்துப்புழி படிந்திருந்த தலைச்சீலை அருகிலிருந்தது; வெயிலுக்குத் தாக்குப்பிடிப்பதற்கு. ஆண்கள் அணியும் நீள்க்கை மேலங்கியை அணிந்திருந்தாள். நடந்து நடந்து சலித்த பாதங்களில் அப்பியிருந்த தேய்ந்த செருப்பு ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தது. உணவுப் பொட்டலத்தை விரித்தாள். அவனுடைய உள்ளம் மிகவேகமாக மகளைத் தேடிப் பள்ளிக்குச் சென்றுவிட்டது.

பிஞ்கவிரலில் கடலையை ஓவ்வொன்றாக எடுத்து வாயில் திணிப்பதை அவன் காண்கிறாள். மிகுதியாக கடலைகளை ஒரு கடதாசியில் கூற்றி புத்தகப்பையில் மறைத்து வைத்துவிட்டு தண்ணீரை அருந்துகிறாள் மகள். பிற்பகலில் தாயைக் கண்டதும் ஒடிச்சென்று கடலைப் பொட்டலத்தை எடுத்து வந்து கொடுத்து, உண்ணுமாறு வற்புறுத்தும் அந்தப் பிஞ்கப் பிரபஞ்சத்துக்கு வயது ஏழு.

ஒப்பந்தக்காரனின் மோட்டார் சைக்கிள் சத்தம் காற்றில் இரைகிறது. இலங்கையில் அகரர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பதற்கு அவனே அடையாளம். ஒரு நாட்கலியாக அவன் தரும் ஜூராறு ரூபாவுக்கு ஒரு சதமும் வீணாகாமல் வேலையை வாங்குவதற்கு அவனால் மட்டுமே முடியும்.

வேலை தொடங்கப்பட்ட முதல் நாள் மதிய உணவுப் பொட்டலமொன்று வழக்கப்பட்டது. வயிறும் மனமும் ஒருங்கே நிறைந்தது உண்மைதான். ஆனால் அந்த நிறைவு மாலைவரைதான். காகமும், குருவிகளும் தத்தம் கூடு செல்லும் கருக்கல் பொழுதுவரை வேலை நீடித்தது. இனி இருட்டு, வேலை செய்விக்க முடியாது என திருப்திப்படிப்பாடு, கூவி

தரும்போது மதிய உணவுக்கும் மாலையில் வழங்கப்பட்ட தேநீருக்குமாக இருநூற்றைம்பது ரூபாயை கழித்து விட்டு, மிகுதியாக இருநூற்றைம்பது ரூபாவைக் கையில் தந்து ஜூராறு ரூபாவுக்கு கையெழுத்து வாங்கினான்.

நெருப்பாக கொதித்த மனதை ஆறுதல்படுத்திக் கொண்டு அந்த இடத்தை விட்டகன்றாள். இந்த ரூபாய்க்காக வீட்டில் எத்தனையோ தேவைகள் காத்துக்கிடக்கின்றன. அடுத்த நாளிலிருந்து அவனிடம் எதுவும் வாங்கி உண்பதில்லை என முடிவு செய்தாள்.

அவன் வந்து விட்டான். இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்த செருப்புகள் தத்தமது பாதங்களில் சென்று செருகிக் கொண்டன. தலைச்சீலைகள் தத்தமது தலைகளுக்கு முடிகளாகின. கல்லுத் தாச்சிகளும் மண்வெட்டிகளும் ஆயத்தமாகின.

“நாளைக்கு இந்த வேலை முடிச்சிற்று சென்றால் றோட்டுக்கு போகவேணும். நாலு நாளாகியும் இந்த சின்ன வேலையை முடிக்கேலாம என்ன செய்பிறீங்க? பொம்பிளயல் வேலைக்கு எடுக்கக்கூடாது”

நிழலில் நின்று கொண்டு சத்தமிட்டான். அவன் கலவரமடைந்தாள். இரக்கமில்லாதவன்; வேலைக்கு வரவேண்டாமென கூறுவானேயானால் அவன் மனதில் அமைத்து வைத்திருக்கின்ற திட்டம் கலைந்துவிடும்.

மாரிகாலம் வருவதற்குள் கூரையை வேயவேண்டும். ஓவ்வொரு வருடமும் கிடூகு வாங்கி ஆட்கள் பிடித்து கூரை வேய்வதற்கென்றே பணம் சேமிக்க வேண்டும். ஒரு தசாப்தத்துக்கு முந்திய நாட்களில் ஒரு வீட்டுக்கு கூரை வேய வேண்டியிருந்தால் ஊரிலுள்ள ஆண்கள் பலர் வருவார்கள். தென்னங்குருத்து வெட்டி, அதை நெருப்பில் வாட்டி, ஓவ்வொரு கீற்றையும் அறுத்து ஒரு கட்டாக கட்டி கூரைக்கு எடுத்துச் செல்வார்கள். கூரைக்கம்பில் இரண்டாண்டாக கிடுகளை வைத்து தென்னங்கீற்றை கட்டுவார்கள். அவர்களுக்கு உபசாரமெனில் தேநீர் மட்டுமே. அதிகப்பட்சமாக பானும் தேங்காய்ச்சம்பலும்.

அந்தக் காலமெல்லாம் இப்போது இல்லை. ஊரில் இளைஞர் கூட்டமும் இல்லை. இலவசமாக வேலை செய்து தாக் கூடிய நிலையில் வாழ்க்கைச் செலவுமில்லை. அவனைப்போல தினக்கூலிக்கு வேலைசெய்யும் எழைகளின் மூன்றுவேளை உணவே கேள்விக்குறியானபோது உதவியாவது, உபகார மாவது, வறுமை... கோடை வெயிலின் கொடுமையை விட கொடுமை.

ஒப்பந்தக்காரனின் குரலுக்குப் பயந்த இரும்புத் தாச்சிகளும் மண்வெட்டிகளும் அவசரப்பட்டன. அவனும் அவசரப்பட்டாள். மிகச்சிரமப்பட்டு வலிமை மிக்கவளாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டாள். டிரக்டர் வந்து நின்றது. இரு கூலியாட்களை அதில் ஏறும்படி கட்டளை பிறந்தது.

டிரக்டர் பெட்டியின் பின்பறுமிருந்த இரும்புத் தட்டில் காலை வைத்து பெட்டியின் விளிமை கைகளால் இறுகப்பற்றி ஏறி, உள்ளே அழந்தாள். இன்னொரு ஆனும் ஏறிவிட டிரக்டர் கிளம்பி வேறொரு பாதை திருத்துமிடத்தில் வந்து நின்றது.

டிரக்டரில் ஏறும்போதும் இறங்கும் போதும் அவனுடைய ஆடை அவனைச் சிரமத்துக்குள் ளாக்கியது. நீளக்காற்சட்டை அணிந்திருந்தால் இலகுவாக இருந்திருக்கும். ஆனால் அது நாகரிகமான உடை என்றும் படித்த பெண்களுக்கே உரியதென்றும் ஒரு சாரார் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆணாதிக்கம் பேசுவோர் சேலை பெண்ணின் அடையாளம் என்றும் நீளக்காற்சட்டை அவமானம் முறைகோடு எனவும் நியாயங்கூறுகிறார்கள். இவர்கள் பூக்களை வெந்தமலால் மூடிவைக்கப் பார்க்கிறவர்கள். இருடில் நிழல்கள் போடும் கோலங்களை வெளிச்சுத்தில் யாரும் காண்பதில்லை தானே.

தெருவின் ஓரம் பயன்படாதிருக்கும் கான் ஒன்றை அடுப்பாக்கி தார்பீப்பாய்கள் கொதித்துக் கொண்டிருந்தன. தீயின் நாக்குகள் பீப்பாயைத் தாண்டிப் படபடத்தன. ஊதிவெடிக்கும் தார்க்குமிழிகள் வெளியே தெரித்துக் கொண்டிருந்தன. அருகே செல்ல முடியாதளவு அனல் பாவியிருந்தது.

தகரப் பேணியொன்றில் தழியொன்றை ஆணியால் பிணைத்து ஆக்கப்பட்டிருந்த அகப்பை அவளிடம் தரப்பட்டது. கொதிக்கும் தீரவத் தாரை அந்த அகப்பையால் அள்ளி பூவாளியினுள் ஊற்றிக் கொடுப்பது அவனது வேலை. சாக்குக் சப்பாத்துகளை கால்களில் கட்டியிருந்த ஆண்கள் வீதிக்குத் தீரவத் தாரை ஊற்றுவார்கள்.

காற்றில் அசைந்து ஆடிய தீநாக்குள் திங்கிடெரென அவள்மீது பாய்வது போல் அவனைப் பயமுறுத்தின.

கொண்டிருந்தாள். கனல் தெரிக்கும் ஒரு தருணத்தில் அவள் அள்ளியெடுத்த தீரவத் தார் அவளது கால்களில் பரவியது.

காலை உதறி நிலத்தில் விழுந்து புரண்டாள். வீதியில் முளைத்திருந்த பூண்டுகளை கைகள் பிடிக்கி ஏறிந்தன. வயிற்றில் தீப்பிழத்ததுபோல ஈனக் குரவில் அழுதாள். தார் ஒவ்வொரு விரலிடுக்காகத் தேடி உறைந்து மெல்ல இறுகிக் கொண்டிருக்க அவள் சுயநினைவை இழந்து கொண்டிருந்தாள்.

ஒப்பந்தக் காரனுக்கு தகவல் பறந்தது. ஒரு முச்சக்கர வண்டியில் அவள் ஏற்றுப்பட்டாள். வைத்தியசாலைக்கு விரைந்தது வண்டி. அவசரமான விடயம் என என்னி ஒடி வந்த வைத்தியசாலை சீருடைகள் “தார் ஊத்துப்பட்டதாம்” என அலட்சியமாகக் கூறிவிட்டு அகன்றன.

அவனுக்கு இன்னும் நினைவு வரவில்லை. காலின் வேதனை உயிர்வரை சென்று நினைவை மறைத்துவிட்டது.

ஒப்பந்தக்காரனின் குறிப்புப்புத்தகத்தின் ஒரு பக்கத்தில் ...

அரை நாட் கூ.வி. ரூபா 250
ஆட்டோச் செலவு ரூபா 300
தருமதி ரூபா 50.

நேர் காணல்

சுந்திரம் : த. ஞானசேகரன்

(16)

தெள்வத்தை ஜோசப்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தெந்தை நிறைவு செய்து 16.05.2010ல் பவள விழா கொண்டாடிய தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கெளரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

தி. ஞா :- ஏறத்தாழ எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் எனது பேணாலுமிக்கொண்டது என்றால் கீட்டத்தட்ட ஒரு பதினைந்து ஆண்டுகளின் பிறகு மீண்டும் ஒரு சிறுக்கை எழுதியதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள்! எழுபதுகளில் ஏன் ஏழுதுவதை நிறுத்தினார்கள்? எழுதுவதைவிட முடியாது என்று தானே தெளிவத்தையை விட்டே வெளியேறினார்கள்?

தெ. ஜோ :- உண்மைதான். எழுதுவதை நிறுத்திக்கொள்ள நான் அறுபதுகளில் இணங்கவில்லைத்தான். எங்களைப் பற்றி எழுதினால் வெட்டுவோம் என்றார்கள் அவர்கள். எழுதுவதை நிறுப்பிடிக் கொள் போமல் உத்தியோகத்தைப் பார் என்றார்கள் இவர்கள். அவைகள் இரண்டுமே எங்க்கான அச்சுறுத்தல்கள். ஒன்று உயிருக்கான அச்சுறுத்தல். மற்றது உத்தியோகத்துக்கான அச்சுறுத்தல்.

அங்கிருந்து கொண்டு எழுதினால் தானே வெட்டுவோர்கள் ஆகவே வெளியே வந்துவிட்டேன். மேலிடம் உத்தியோகத்தைக் காட்டியது. ஆகவே வேறொரு உத்தியோகம் தேடிக் கொண்டேன். பிந்தியது என்னுடைய எழுத்தின் மீதான அச்சுறுத்தல். என்னுடைய எழுத்துக்கான அச்சுறுத்தல்கள்! பிற்போக்குவாதி என்றார்கள். இனத்துவேசி என்றார்கள். அதிலும் குறிப்பாக அண்டி யாழிப்பாணக்காரன் என்றார்கள். பாலியல் கதைக்காரன் என்றார்கள். என் எழுத்தை வைத்துத்தான் இந்தப்பட்டங்களைப் பறக்க விட்டார்கள். இதைத்தான் எனது எழுத்தின் மீதான அச்சுறுத்தல் என்றேன். அது எங்குப் பிடிக்கவில்லை.

இயல்பாகவே யாரும் என்னை ஏசுவது எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. ஏச்சு வாங்காமல் வார்ந்தவன் நான். வீட்டில் பெற்றோரிடம், பாடசாலையில் ஆசிரியர்களிடம், உத்தியோகத்தில் மேலவர்களிடம் என்று யாரிடமுமே நான் ஏச்சு வாங்கியதில்லை. எழுத வந்து இவர்களிடம் என் ஏச்சுவாங்க வேண்டும் என்னும் ஏரிச்சலை என்னுள் ஏற்படுத்தியது மற்போக்கு அணியினரின் அந்த எதூச்சாதிகார அச்சுறுத்தல்!

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால் ‘இவ்வளவு நடக்கிறது யாருமே வாய்த்திறக்கிறார்கள் இல்லையே’ என்று இப்போது ஓவ்வொருவரும் பேசிக் கொள்கிறதைக் கேட்கிறோம் தானே! ஏன் பேசுகிறார்கள் இல்லை! அச்சுறுத்தும் பலம்தான்!

அதே அச்சுறுத்தும் பலம்தான் என்னையும் பேணவை மூடி வைக்கக் கூடியது.

தி. ஞா :- எழுத வந்த இடத்தில் ஏன் ஏச்சு வாங்க வேண்டும் என்றீர்கள். அது பற்றி கொஞ்சம் விளக்கமாகக் கூறுவீர்காா?

தெ. ஜோ :- மாரும் என்னை ஏசுவது இயல்பாகவே எனக்குப் பிடிப்பதில்லை என்று தான் கூறினேன். விமர்சிப்பது பிடிப்பதில்லை என்று கூறவில்லை. விமர்சனம் என்பது கண்டனமும் அல்ல. ரசனைக் குறிப்பும் அல்ல. அது ஒரு எழுத்தாளனை நெறிப்படுத்தும் முறைமை. மற்போக்கு அணிசார் விமர்சகர்கள், எழுத்தாளனை நெறிப்படுத்துவதை விடவும் தங்களுக்குச் சாதகமானவனாக அவனை உருவாக்கும் செயற்பாட்டினையே மேற்கொண்டார்கள். அதைத்தான் “காயடித்து விட்டார்கள்” என்று எஸ். பொ. சாடினார்.

1966ல் சிந்தாமணி வெளிவரத் தொடங்கியது சிந்தாமணியின் ஆசிரியர் திரு இராஜாராத்தினம் இரண்டாவது இதழிலேயே “எங்கள் மலைநாடு” என்னும் பகுதியை ஆரம்பித்துக் கொண்டார்.

கினிகிடத்தேனையை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கே. பெருமாள் என்னும் தமிழ்மாறன் எங்கள் மலைநாட்டின் பொறுப்பாசிரியராகப் பணியாற்றினார். தினபதியில் எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்களிடம் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் அமரர் தமிழ்மாறன் “எங்கள் மலைநாடு” என்னும் மலையகத்துக்கான பகுதி ஆரம்பமானதும், பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டார் சிந்தாமணி ஆசிரியர்.

சிந்தாமணியில் வெளிவந்த எனது முதல் கதை ‘வில்லி’ எங்கள் வீட்டுப் பகுமாட்டைப் பற்றிய கதை. பாலால் எங்களை அபிஷேகித்த பசுவின் கதை. ஆரம்பகால சிந்தராமசாமி அவர்களின் அருமையான படைப்பான் ‘கிடாரியிடுன் ஒப்பிட்டுப் பேசுப்பட கதை.

1964ல் கலைமகளில் வெளிவந்தது என்னுடைய ‘அது’ என்னும் கதை. இந்தக் கதையின் பிரதானபாத்திரம் ஒரு குரங்கு.

இலக்கியச் சிந்தனைக்காரர்கள் கலைமகள் ஆசிரியரிடம் கேட்டு, கலைமகள் காரியாலயம் எங்கு எழுதியிருந்தது ‘அது’ வந்த கலைமகள் அவர்களுக்கு அனுப்பும்படி...

பிரதி என்னிடம் இல்லாததால் என்னால் அனுப்ப முடியவில்லை.

வீரகேசரியில் 1967ல் 'கடைசிவேளை' என்றொரு கதை எழுதி இருந்தேன். மரணம் கள்வனைப்போல் வரும்! விழித்திருங்கள்! என்னும் பைபிள் வாசகத்தை மையமாகக் கொண்ட கதை இது. மரணத்துக்காகக் காந்திருத்தல் என்பது மனதைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் என்பது தான்.

என்னுடைய சோதனைபற்றி பாவசங்கீர்த்தனம் பற்றி ஏற்கனவே கூறியிருக்கின்றேன். இவ்விரு கதைகளாலும் 'Anti Jaffna Man' என்று முற்போக்குப் பெரியவர்கள் விலக்கி வைக்கமுனைந்தார்கள்.

மலையகத்தைச் சேர்ந்த பல்கலைக்கழக வருங்கைகள் தெளிவத்தையும் ராமையாவும் என்னத்தை எழுதுகின்றார்கள். என்று கேட்டகத் தொடங்கினார்கள்.

அந்தக் காலத்துக் கலைமகள் போன்ற தொரை சஞ்சிகையில் கதை வருவதே ஒரு பெரிய விஷயம். எனக்கு மகிழ்ச்சியாகவிருந்தது தான். அந்த சந்தோஷத்தை எல்லாம் இவர்கள் காக்டித்தார்கள்.

இவர் என்ன எழுதுகின்றார். எதற்காக எழுதுகின்றார். என் எழுதுகின்றார் என்று பலமாக சுத்தமிட்டு கேட்டார்கள்.

இங்கே மனிதர்கள் சாகின்றார்கள் இவர் குருங்கைப் பற்றி எழுதுகின்றார். மாட்டைப் பற்றி எழுதுகின்றார். என்று இழிபு செய்தார்கள்.

'கடைசி வேளை' கதை வந்தபோது ஒரு கிண்டலும் கேலியும் கலந்த குரலில் ஒழுங்காகப் பார்த்துப் பாதையைக் கடக்காவிட்டால் பஸ் ஆட்டதுச் செத்துப்போவாய் என்பதைக் கூற வீரகேசரியின் ஒன்றறைப் பக்கத்தை வீணாடித் திருக்கின்றார் இந்த தெளிவத்தை ஜோசப் என்றார்கள். இத்தனை காலமாக எழுதுகின்றே!

எந்த ஒரு தொழிலாளியின் சம்பளமாவது ஒரு ஜிந்து சதத்தால் உயர்த்திருக்கிறதா' என்று கேட்டார்கள்.

எனக்கு ஒன்றுமே புலனாகவில்லை. புரியவுமில்லை. மிகவும் சோர்ந்து பேய் இருந்தேன். எழுதுவது பிடிக்காமல் போன காலம் இதுதான்.

என்னுடைய படைப்புக்கள் பற்றிய சாதகமான குரல்கள் மெலிந்தும் பாதகமான குரல்கள் பலத்தும் ஓலித்தன.

பலமான குரல்களால், கோழிங்களால் தாங்கள் சொல்லதே சரி என்று நிலை நிறுத்திக் கொள்ளும் ஒரு அதிகார பலம் அவர்களிடம் இருந்தது.

என்னுடைய படைப்புக்களின் பீதான அந்த அதிகார அச்சறுத்தல் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை பேணையை மூடி வைத்து விட்டேன்.

தமிழ்முது சஞ்சிகையை வெளியிட்ட சரவணையூர் மணி சேகரனும், மாணிக்கம் நடத்திய கைலாசபிள்ளை அவர்களும் எனக்குத் தொந்தரவுக்கு மேல் தொந்தரவுகள் கொடுத்து தங்கள் சஞ்சிகைகளுக்காக இரண்டு கதைகள் பெற்றுக் கொண்டனர்.

துமிழ்முது எக்ஸ்மா 1972

மாணிக்கம் மன்னைத்தின்று 1974

எழுத்துலகின் எனது முற்றகால கட்டத்தின் கடைசிக் கதைகள் இந்த இரண்டுந்தான். அதன்பிறகு நான் எழுதவில்லை

த. ஞா : - என். எஸ். எம். ராமையாகவையும் ஏசினார்கள் என்றீர்களோ...?

தெ. ஜோ : - அவர் என் எழுதுவதை நிறுத்தவில்லை என்னும் தொனி உங்கள் கேள்வியில் இழைகிறது.. அப்படித்தானே...! என. எஸ். எம். மின் ஒரு கூடைக் கொழுந்து 1961 தினகரனில்

வெளிவந்தது. அப்போது நான் எழுத ஆரம்பித்திருக்கவில்லை. தினகரன், வீரகேசரி போன்ற பேபாகளிலும் கதை எழுதலாம். என்பது கூட எனக்குத் தெரிந்திருக்காத காலம் அது. வானொலிக்கு நாடகங்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்த ராமையாவைத் தனது வானொலித் தொடர்புகள் மூலம் அறிமுகம் கொண்டிருந்த பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் தான் தினகரனின் பிரதம ஆசிரியர் ஆனதும் அழைத்து தினகரனுக்கு ஒரு மலைநாட்டைப் பற்றிய கதை எழுதித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டதும், முற் போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பிரதேசவாரியான படைப்புக்களுக்கு அழுத்தம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததும் ஒரு இலக்கிய வரலாறு. 1959ல் பேராசிரியர் இக்கோரிக்கையை ராமையாவிடம் வைத்துள்ளார். கிட்டத்தட்ட ஒன்றை வருடங்களின் பின் 1961 ஜூனில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் ஜாம் ஜாம் என்று ஒரு கூடைக் கொழுந்து பிரசாரம் கொண்டது. ஒரு வருடத்துக்கு மேலாகத் தலையை உடைத்துக் கொண்டு அந்தக் கதையை எழுதி முடித்து பேராசிரியரிடம் சேர்ப்பிட்டத் கதையை ராமையாகதைக்கையாக என்னிடம் கூறுவார்.

அமர் ரெயின்போ கனகரத்தினத்தை அடுத்து எம். எஸ். எழுதுவாகவும் நெருக்கமாகவும் அந்தாங்க கத்தியிடனும் பழகியவென் நான். 1964ல் நான் கொழும்பு வந்த பிறகே கார்மேகம் மூலமாக ராமையாவைத் தெரிந்து கொண்டேன். அதிலிருந்து 1990 ஆகஸ்டில் அவர் மரணிக்கும் வரையும் ஒரு கால் நூற்றாண்டு காலம் அவருடன் பழகியுள்ளேன்.

அவரும் பதுளை, நானும் பதுளை, நான் கட்டவளைத் தோட்டம்; அவர் கட்டவளைக்குக் கீழே உள்ள நாராங்கொல்லைத் தோட்டம். அவரும் கதை எழுத்தாளர், நானும் கதை எழுதுகிறவன் போன்றவைகளால் உண்டான நட்பும் நெருக்கமும் அந்நியோன்யமூகவும் இருக்கலாம்.

புதுமைப்பித்தன்; கு. ப. ரா. மெளனி, பிச்சலூர்த்தி, ரகுநாதன், ஜானகிராமன், இந்திரா பார்த்தசாதி என்று எனக்கு வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தவர் அவர். 1961ல் ஒரு கூடைக் கொழுந்தை எழுதிய என். எஸ். எம் 1962ல் நிறைவு 1963ல் தீக்குளிப்பு என்று தினகரனில் வருசத்துக்கு ஒரு கதை எழுதியவர்.

முற்போக்கு அணியினரின் கொள்கை பரப்புச் செயற்பாடுகளுக்கு ஒத்துவாராதவைகள் தான் ராமையாவின் கதைகள் என்றாலும் அவர் கூடுதலாக எழுதாதவர் என்பதாலும் கைலாசபதியால் தினகரனில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டவர் என்பதாலும் கண்டனக்குரல்கள் ஆக்ரோவூஷாகக் கிளம்பவில்லை.

1963ல் வீரகேசரியில் பரிசு பெற்ற பாட்டி சொன்ன கதை மூலம் ஈழத்துச் சிறுகதைத்துறைக்குள் பிரவேசித்த நான் 1963ல் மட்டும் பதினைந்து சிறுகதைகள் எழுதி இருந்தேன். 1967 வரையிலான ஜந்து வருட இடைவெளியில் முப்பது கதைகள் எழுதியிருந்தேன்.

ஆகவே கூடுதலாக எழுதிய என்னை நோக்கித்தான் கூடுதலான கணனாகள் வீசப்பட்டன.

எங்களுடைய கட்டுப்பாடுகளுக்கு வெளியே கதந்திரமாகவும் எதேசுக்கையாகவும் இப்படியே இவனை வளரவிட்டு விடக்கூடாது என்றும் அமைப்பியல் அம்சம் தான் காரணம்.

பதுளைகாரரும், பல்கலைக்கழகம் செல்லும் வரை என்னுடைய அபினான் வாசகரும் ஆய்வாளரும் விளீச்சக்கருமான மு. நித்தியானந்தன் அவர்கள் ராமையாவும் தெளிவத்தையும்

என்னத்தை எழுதுகின்றார்கள் என்று கூக்குரலிட்ட குழுவின் முதல்வராகத் திகழ்ந்தவர்.

எழுதுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் பல்கலைக்கழக வெளியீடுகள் மலர்கள் போன்றவற்றில் ஆழத்துச் சிறுகதைகள் பற்றி இவர் எழுதிய கட்டுரைகள்; ஆய்வுகளில் என்னுடையதும் ராமையாவினுடையதுமான பெயர்கள் இடம் பெறுவதில்லை.

ஒரு கூட்டம் நடந்தது. உங்களை நார் நாராய் பிழ்த்தார்கள். கிழித்தார்கள் என்று யாராவது ஒரு நண்பர் எனக்கு அறிவிப்பார். அல்லது எழுதுவார். இது வழக்கமான நிகழ்வாகி விட்டது.

1974ல் நான் பேணையை மூடி மூலையில் போட்டதற்கு முக்கிய காரணமாயிருந்தவரே மு. நித்தியானந்தன் அவர்களும் அவருடன் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பட்டதாரியாக வெளியேறிய அவருடைய என்னுடைய ஒரு சில நண்பர்களுமே என்பது எத்தனை வேதனைத்திரும் அனுபவம்.

என்னுடைய விரலெலுத்தே என்னுடைய கண்ணைக் குத்திலிட்ட முற்போக்குத் தலைமைகளின் ஆட்க்கியானும் அரசியல் சாணக்கியம் எத்தனை கடுமையானது.

இந்தக் கண்ணங்கள், குறை கூறல் பற்றி எல்லாம் நானும் ராமையாவும் கடைத்துக் கொள்வதுண்டு.

நீங்கள் அதிகமாகத்தான் எழுதுகின்றீர்கள் என்பார். அவசர அவசராகவும் எழுதுன்றீர்கள் என்பார்.

“அதற்காக...” என்பேன் கோபத்துடன். அதற்குத்தான் இந்த ‘டொனிக்’ கொடுக்கின்றார்கள் என்பார்.

‘வாயை மூடிக்கிட்டிருக்கீங்களா’ என்பேன்.

வலது கையை உயர்த்தி வாயைப் பொத்திக் கொள்வார். இருவரும் சிரித்து மகிழ்வோம். என். எஸ். எம் எத்தனை அற்புத மான் மனிதர்.

தொடரும்.

சமுத்து வெளியீட்டாளர்களின் பங்களிப்புடன் புகலிட நாடுகளில் சமுத்தவரின் நூல் கண்காட்சி

கடந்த ஐஉன் 5ம் திகதி லண்டனில் நடைபெற்ற எழுத்துத் தமிழ் நூல்களின் கண்காட்சியும் விற்பனையும் எதிர்பார்த்ததற்கும் மேலான கவன ஈர்ப்பினைப் பெற்றுள்ளது. இது பற்றி தீனக்குரால் 13.06.2010 ஞாயிறு இதழில் புகலிடப்படங்களும், தேசம்பெற இணையத்தளத்தில் காத்திரமானதொரு விமர்சனமும் வெளிவர்த்திருக்கிறது.

தொடர்ந்தும் இத்தகைய நூல் கண்காட்சி மற்றும் விற்பனையினை மேற்கொள்ள நூல்தேட்டம் வாசகா வட்டம் தீர்மானித்திருக்கின்றது. ஸண்டனிலும், ஐரோப்பிய நகரங்களிலும் இது படிப்படியாக விஸ்தரிக்கப்படும் சாத்தியக் கூருகளும் ஏற்பட்டுள்ளன.

வர்த்தக நோக்கமற்ற எமது இத்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் மூன்று.

1. இலங்கை விலையிடன் போக்குவரத்துச் செலவையும் இணைத்து நியாயமான விலையில் இடைத்தாகவின்றி புகலிடத்திலுள்ள அறிவுஜீவிகளிடையே ஆழத்தவரின் தரமான ஆய்வுப் படைப்புக்களை அறிமுகப் படுத்துவது.
2. இலங்கையில் நலிந்து செல்லும் ஆழத்துத் தமிழ் நூல் வெளியீட்டடையும், அதன் பரந்துப்பட்ட விதியோகத்தையும் ஆரோக்கியமானதாக்கும் வகையில் வெளியீட்டாளர் களிடமிருந்து கணிசமான தொகை நூல்களை இத்திட்டத்தின் மூலம் இலங்கை விலையிலேயே கொள்வனவு செய்வது.
3. ஆழத்து ஆய்வாளர்களின் நூல்களை உலக அரங்கில் அறிமுகம் செய்வது. நூல்தேட்டம் ஆவணப் பதிவாக்கலுடனும், அறிமுகக்கட்டுரைகளுடனும்

நின்றுவிடாது அதன் அடுத்த கட்டமாக ஆழத்தவரின் புதிய நூல்களை புகலிடத் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் நேரில் கண்டும் பெற்றும் தமது ஆய்வத்தேடலை விருத்தி செய்ய வழியமைத்துக் கருவது.

இங்கு மிக முக்கியமாக கருதப்படவேண்டியது இத்திட்டத்திற்காக, தமிழ் வெளியீட்டாளரான உங்கள் பங்களிப்பாகும். நீங்கள் வெளியிடும் ஆய்வு நூல்களை புகலிடத்தில் இலாப நோக்கத்துக்கு அப்பால் அறிமுகம் செய்யப்படுவதை நீங்கள் விரும்பினால் உங்களது நூற்பட்டியல் ஒன்றையும், நீங்கள் எமக்கு வழங்க முன்வரும் சிறப்புக் கழிவையும் குறிப்பிட்டு எமது மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு தாமதமின்றி அனுப்பிவைக்கவும். (selvan@ntlworld.com)

நீங்கள் அனுப்பும் பட்டியலிலிருந்து எமக்குத் தேவைப்படும் நூல்களையும் எண்ணிக்கையையும் உங்களிடம் தெரிவிப்போம். நூல்களை கொழும்பு விஜயா என்றிப்பிரைஸல்ஸ் நிறுவனத்திடம் எமக்கு (என். செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், ஸண்டன்) அனுப்பிவைக்கும்படி வழங்கவேண்டும். (உள்ளூர் போக்குவரத்து தலிர்ந்த) அதற்கான விமானக் கட்டணம் உங்களுக்கு எம்மால் புத்தக விலையுடன் சேர்த்து வழங்கப்படும்.

காலக்கிரமத்தில் உங்களுக்குரிய பணத்தொகை நீங்கள் குறிப்பிடும் வங்கிக் கணக்கில் வைப்பிலிடப்படும். இத்திட்டம் தொடர்பாக வெளியீட்டாளர்கள் எம்முடன் நேரில் தொடர்புகொள்ள விரும்பினால் selvan@ntlworld.com என்ற மின்னஞ்சல் முகவரியிலோ N. Selvarajah. 48 Hallwicks Road, Luton LU2, 9 BH United Kingdom என்ற தபால் முகவரியிலோ தொடர்பு கொள்ளலாம்.

புலம்பெயர்வாழ்வும் தமிழ் மொழியின் எதிர்காலமும் - ஓர் சமுதாய மொழியியல் நோக்கு

-கர்தையர் சண்முகலிங்கம்

உலகெங்கும் சிதறிப் பரவியிருக்கும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் மத்தியில் 'மெல்லுத்தமிழ் இனிச்சாகும்' என்றே பலரும் தம் அங்கலாய்ப்பை தெரிவித்து வருகின்றனர். தமிழையும் தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் புலம்பெயர் வாழ்வில் பேணுவது எப்படி என்பது குறித்த அக்கறை தமிழர் மத்தியில் இன்று எழுந்துள்ளது. தமிழர்களைப் போன்று புலம்பெயர் வாழ்க்கையை மேற்கொண்டுள்ள ஏனைய 'டயல் போறா' குழுக்கள் யாவை? இவை தொடர்பான ஆய்வுகள் ஏதேனும் உள்ளனவா? என்று சிந்திப்பது யான் உடையது.

"மலாயா நாட்டின் சிந்தியர்கள் ஓர் சமுதாய மொழியியல் ஆய்வு" (The Sindhis of Malasia - A Socio Linguistic Study) என்ற நூலை மாயா ஹேமலானி டேவிட் என்ற மொழியியலாளர் எழுதியிருக்கிறார். ஏசியன் ஆக்கடமிக் பிரஸ், வண்டன், (2010) வெளியிட்டுள்ள இந்த ஆய்வு நூலில் உள்ள தகவல்களைக் கொண்டு புலம்பெயர் சிந்தியர் வாழ்வு பற்றியும் அவர்களது மொழியும் பண்பாடும் அடைந்துவரும் மாற்றங்கள் பற்றியும் இக்கட்டுரையின் முற்பகுதியில் குறிப்பிடுவோம். கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதியில் புலம்பெயர் தமிழர் வாழ்வில் தமிழ் மொழியினதும் தமிழ்ப்பண்பாட்டினதும் பேணுகை எவ்வாறு அமையும் என்பதைப் பற்றி சில குறிப்புக்களைக் கூறுவோம்.

சிந்தியர்கள் இந்தியா பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் பயனாக உலகெங்கும் சிதறிப் பரவிய ஒரு இனம். சிந்தியர்களின் சிதறிப் பரவல் 1948 இல் தான் ஆரம்பித்தது என்று கருதுவது தவறு. வார்த்தக முயற்சிகளில் சிறந்து விளங்கிய சிந்தியர்கள் 19ம் நூற்றாண்டிலேயே புலம்பெயர்ந்து வாழ்த் தொடங்கிவிட்டார்கள். இந்தியா பாகிஸ்தான் பிரிவினையின் போது சிந்திய இந்துக்கள் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தனர். வார்த்தகத்திலும் கல்வியிலும் நாட்டமுடையவர் களான சிந்தியர்கள் இன்று இந்தியாவின் நகரங்களில் சிதறி வாழ்கிறார்கள். சிந்து மொழி ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மொழி பிரிவினையின் யெனாக சிந்தியர்களுக்கு நேர்ந்த அவலம் யாதெனில் அவர்கள் தமக்கு என ஒரு தாயகத்தை இழுந்தது தான். இங்கே நான் தாயகம் என்று குறிப்பிடுவது சிந்தியர்களுக்கான தனிநாடு என்பதையல்ல. சிந்தியர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஒரு பிரதேசம் - மாநிலம் என்று இந்தியாவிற்குள் எதுவும் கிடையாது என்பதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். பம்பாய், பெல்லி, புனே என்று பல நகரங்களில் சிந்தியர்கள் சிதறிப்போயினர்.

இந்தியாவிற்குள் வங்காளிகள், தெலுங்கர், மலையாளிகள், தமிழர் என்று பல கேசிய இனங்கள் உள்ளன. அந்த கேசிய இனங்களிற்கு தனித்தனி மாநிலங்கள் என்றும் உள்ளன. மொழிவாயிலான மாநிலங்கள் உள்ளன. ஆனால் சிந்தியர்களுக்கு ஒரு மாநிலம் கிடையாது. சிந்தியர்களையும் இலங்கைத் தமிழர்களையும் ஒப்பிடும் போது கூட நாம் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய விடயம் யாதெனில் இலங்கைக்குள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழர்கள் நினைவுக்கு எட்டாக்காலம்

முதல் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அந்தப்பகுதிகள் இன்று வரை தமிழ் மொழிபேசுவோரை (மூஸ்லிம்கள் உட்பட) பெரும் பான்மையாகக் கொண்ட பகுதிகளாக உள்ளன.

மலாயாவின் சிந்தியர்கள் பற்றிய ஆய்வு நூல் சிந்தியர்கள் பற்றிய ஆய்வின் பிரயோசனம் பற்றி இல்லாறு குறிப்பிடுகிறது. "உலகு தழுவிய முறையில் சிதறிப் பரவியிருக்கும் சிறுபான்மை இனங்கள் பற்றிய ஆழமான பார்வை யொன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு சிந்தியர்கள் பற்றிய இது பேன்ற ஆய்வுகள் பயன்படும்"

தமது ஆய்வுக்கு முன்னோடியாக அமைந்த ஆய்வுகள் சிலவற்றை ஹேமலானி டேவிட் தம் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். 1978ம் ஆண்டில் பஸ்வானி மற்றும் பர்சானி இணைந்து நிகழ்த்திய ஆய்வு சிந்தியர்களிடை மொழிமாற்றம் பற்றிய முன்னோடி ஆய்வு இந்த ஆய்வு. இந்தியாவின் எட்டு நகரங்களில் வாழும் சிந்தியர்கள் இந்திமொழியை எந்தளவுக்கு உபயோகிக்கின்றனர் என்பது குறித்து ஆராய்த்து. புனே, பம்பாய் பெருநகரம், ஆழ்மாதாபாத், ஆஜூரி, பெல்லி பெருநகரம், என்பனவும் வேறு மூன்று நகரங்களும் (அவ்வளவு பிரசித்தம் பெறாத இந்நகரங்களின் பெயர்களைக் கூறுவதைத் தவிர்த்துள்ளேன்) ஆய்வுக்கான களங்களாக தேர்வு செய்யப்பட்டன.

சிந்திமொழி சமுதாய மொழியியல் நோக்கில் தொடர்பாடில் குறைந்தளவு முக்கியத்துவம் உடைய மொழியாக மாறிவிட்டது என்பதை 1978ல் நிகழ்த்திய ஆய்வு வெளிப்படுத்தியது. இந்தியாவில் அது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினரின் உட்குழ மொழியாகிவிட்டது. சிந்தியர் அல்லது பிறருள் தொடர்பாடுக்கு அது உபயோகிக்கப்படுவதில்லை. பிற மொழினரும் சிந்தியைப் பேசக் கற்றுக் கொள்வதற்கு விரும்புவதும் இல்லை. சிந்தியர்களிடையிலும் அது முதியவர்களான பாட்டுக்களும், பாட்டன்களும் பேசிக் கொள்ளும் மொழியாக மாறிவிட்டது. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகளின் பின்னர் 1975 இல் மூன்றாம் தலைமுறைச் சிந்தியர்கள் சிந்திமொழியை பேசுவோ, எழுதுவோ தெரியாதவர்களாக மாறிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்தியது. முதியவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் கூட பண்க்காரர்களாகவும், கல்விகற்றோராகவும் உள்ள முதியவர்கள் என பெண்களும் ஆண்களும் கூட ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகிறார்கள். முதியவர்கள் கூட சிந்தியில் பேசுவதில்லை என்றும் ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்தனர்.

இந்தியாவிற்குள் சிந்தியின் நிலையைப் பார்த்தோம். மலாயா நாட்டில் சிந்தியர்கள் மிகச் சிறிய சிறுபான்மைக் குழுவாக உள்ளனர். மலாயாவின் மொத்த சனத்தொகையில் இந்தியர்கள் 8%. இந்தியர்களுக்குள் தென் இந்தியர்கள் (தமிழர், மலையாளிகள், தெலுங்கர்கள்) 90% ஆக உள்ளனர்.

மீதி 10% வட இந்தியர்கள், மராத்தியர்கள், குஜராத்திகள், பஞ்சாபிய சீக்கியர்கள், சிந்தியர்கள், வங்காளிகள் என்போலே வட இந்தியர்கள். ஆகவே மலாயாவில் இந்தியர்கள் ஒரு சிறிய குழுவினராகவே உள்ளனர் என்பது வெளிப்பட்டது.

சிந்தியர்கள் எல்லாநாடுகளிலும் நகரம் சார்ந்தவர்களாக உள்ளனர். வர்த்தகமே இவர்களின் பிரதான தொழில். கல்வியிலும் நாட்டமுடைய இவர்கள் உயர் தொழில்களிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர். “சமூக ஏணிப்படியில் உயர்ந்து செல் இன்னும் இன்னும் ஏற்பார்” என்பது தான் சிந்தியர்களின் வாழ்க்கையை இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் தாரக மந்திரம். இந்த வகையில் புகலிடத் தமிழர்கள் சிந்தியர்களை விட வித்தியாசமானவர்கள். அவர்கள் கல்வியின் துணையால் முன்னுக்கு வரலாம் என்று முயற்சிப்பவர்கள், புகலிடத் தமிழர்களில் பெரும்பான்மை புகலிடங்களில் ஒரு அடித்தளவுக்கமாக (Under Class) ஆகப்போகிறார்கள் என்ற அச்சத்தையும் சிலர் வெளியிடுகின்றனர்.

‘மலாயாவின் சிந்தியர்கள்’ நூலில் சமுதாய மொழியில் கருத்துக்கள் (Constructs) எண்ணக்கருக்கள் (Concepts) என்பன பற்றிய விளக்கம் உள்ளது. சமுதாய மொழியியல் கையாளப்படும் வாங்குவேல் டொமெயின் (Language Domain) என்னும் கருத்துரு பற்றிய விளக்கத்தை அடுத்துச் சுருக்கப்பாகக் கூறுவோம். ‘டொமெயின்’ என்ற ஆங்கிலச் சொல் ‘ஒருவரின் ஆட்சி அல்லது கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் (காணி, நிலம்) என்ற பொருள் உடையது. சமுதாய மொழியியல் கலைச்சொல்லாக ‘மொழி ஆள் புலம்’ என்று Language domain என்பதை மொழி பெயர்த்துக் கொள்ளலாம். மொழி ஆள்புலத்தில் முன்று கூறுகள் முக்கியமானவை.

1. பங்கேற்போரும் (Participants) அவர்களின் உறவுத் தொடர்பும்
  2. விடைப்பொருள் (Topic)
  3. பின்புலம் (Setting) என்பனவே இந்த முன்று கூறுகள். பின்புலம் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம்.
- அ) தாயும் மகஞம் உரையாடுகிறார்கள் (பங்கேற்போரும் அவர்களது உறவுத்தொடர்பும்)
- ஆ) தாயும் மகஞம் விட்டுப் பிரச்சனைகள் பற்றித் தமக்கிடையே உரையாடுகிறார்கள் (விடையப் பொருள்)
- இ) அவர்கள் வீட்டில் இருந்தபடி உரையாடுகிறார்கள் (பின்புலம்)

மேற்கூறிந்த முக்கிய கூறுகளைக் கொண்ட மொழியின் ஆள்புலம் சில முக்கிய சமுதாய நிறுவனங்கள் சார்ந்து செயற்படுகிறது அவை.

- குடும்பம்
- நண்பார்க்குமு
- சமயவழிபாட்டிடம்
- கல்விக்கூடம்
- வேலைத்தலம் என்பனவாகும்.

பங்களார் வயது, அந்தஸ்து, தொழில், கல்வி என்பன பொறுத்து பல்வகையினர். ‘அவர்களின் உறவு முறை தொடர்புகள் பல்வகையின் இதே போல் பேசும் விரியங்களும் பல்வகையின் பின்புலமும் பல்வகைப்படும். ‘மொழியின் ஆள்புலம் விரிந்தது, விசாலமானது, சிக்கலானது, சமுதாய மொழியியலாளர்கள் மிக நுட்பமான ஆய்வு முறையியலின்படி வகுக்கப்பட்ட விளாக்கொத்தைப் பயன்படுத்தி கள் ஆய்வை

நடத்துவர் அதன் பயனாக கிடைக்கும் தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்து தமது ஆய்வு முடிவுகளைக் கூறுவார்.

கன்டாவின் ரொறங்டொ நகரில் மட்டும் மூன்று வட்சம் தமிழர்கள் இருக்கிறார்களாம். பெண்மார்க்கிலும், பின்லாந்திலும் இன்னும் சில ஜோப்பிய நாடுகளிலும் இவர்களின் எண்ணிக்கை சிறியதே.

புகலிடத் தமிழர்களிடையே மொழிமாற்றும் எவ்வாறு இருக்கும்? என்ற விடைத்தை சமுதாய மொழியியல் நூட்ப முறைகளைக் கையாண்டு ஆராயும் பணியினை மொழியியலாளரிடம் விட்டு விடுவோம். மொழிமாற்றத்தின் பகைப்புலம் பற்றிய சமூகவியல் உண்மைகள் சிலவற்றை அடுத்து நோக்குவோம்.

“புலம் பெயர் குழலில் வாழும் முதியவர்கள் தமது தாய்மொழியின் பேணுகைக்கும் நிலைபேறுக்கும் உதவுகிறார்கள். இளம் பாராயத்தினர் மொழி மாற்றத்திற்கான செயலிகளாக தொழிற்படுகின்றனர்.”

மேற்கூறிய கருத்தை பொதுப்படையாக உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இருந்த போதும் புலம்பெயர் மக்களிடம் தம் மொழியின் பேணுகை, பண்பாட்டுப் பேணுகை பற்றிய அக்கறை இருக்குமாயின் மொழிமாற்றத்தின் வேகம் தடைப்படும். இதனைவிட இன்னொரு முக்கியமான புறக்காரணியும் உள்ளது. புகலிடத்தின் அரசின் கொள்ளை என்ன? புகலிட மக்களின் மொழியையும், பண்பாட்டையும், பேணுவதற்கு அரசு ஒத்துழைப்பு வழங்குமா? அல்லது குடியேறிகளின் பண்பாட்டையும், மொழியையும் அழித் தொழிப்புதில் மும்மாமாக ஈடுபடுமா? அல்லது எப்படியாவது இருக்கட்டும் என்ற அக்கறையற்ற போக்கை காட்டுமா? அரசின் கொள்கையை மூன்று பெரும் பிரிவுகளுக்குள் உள்ளடக்கலாம்.

1. ‘அசிமிலேசன்’ (Assimilation) என்று கூறப்படும் கொள்கை. இதனைப் புலம்பெயர் குழலின் பண்பாட்டுடன் இரண்டற்க் கலத்தல் அல்லது கலந்து இணைந்து போதல் என்று தமிழில் விளக்கலாம். இந்தக் கொள்கையை தீவிரமாகப் பின்பற்றும் நாடுகள் சில இருந்தன. இன்றும் உள்ளன. உதாரணமாக பிரான்ஸ் நாட்டின் அரசியாலாளர் ஒருவர் ஒருமை இப்படி கூறினார் ‘இங்கே உள்ள யூதர்களிடம் ஒரு பிரச்சினை உள்ளது, அவர்கள் தமக்குள்ளே ஓன்று கூடிக் குக்குப்பார்கள், அவர்கள் பிரான்சியர்கள் என்ற முறையில் என் நடந்து கொள்வதில்லை?’ இதை அனுமதிக்க முடியாது’ இது கலந்து இணைந்து போதல் கொள்கையின் தீவிர நிலைப்பாடு. கலந்து இணைந்தபோதிலென் மிதவாத போக்குகளும் உள்ளன. அப்போக்கினர் தனிமனித் தரிமைகள், குழு உரிமைகள் பற்றிய அக்கறை உடையவர்கள் ஆக இருப்பார், இருந்தபோதும் அகதிகள் தமது நாட்டின் பண்பாட்டை உள்ளவாங்குவது அவர்களுக்கும் நன்மை, எமக்கும் நன்மை என்று கருதுவார்.

2. இன்னொருவகை கொள்ளை ‘மெல்ற்றின் பொடு’ (Melting Pot) கொள்கை எனக் கூறப்படும். தமிழில் இதற்கு ஒரு சொல்லை கண்டிப்புக்கும் வேலையை விடுத்து ‘மெல்ற்றின்’ என்றால் உருகிக் கரைதல், கூழாதல் என்ற பொருளையும், ‘பொடு’ என்றால் ‘பாணை’ என்ற பொருளையும் உடைய சொற்கள் என்ற விளக்கத்தை மட்டும் கூறுவோம். இது ஒரு உருவகம் இந்த உருவகம் ஜக்கிய அமெரிக்கர்கள் பற்றிய வருணிப்பாகவும் அந்த நாட்டின் கலாசாரக் கொள்கையாகவும் விளாங்குகிறது. அமெரிக்க அரசியாலாளர் ஒருவர் கூறிப் கூற்று

வருமாறு

“அமெரிக்காவின் எல்லைக்குள் வந்து சேரும் ஒருவன் அங்கு வந்திறங்கிய கணத்தில் இருந்து தனது மொழியையும் பண்பாட்டையும் கைவிட்டு அமெரிக்கனாக தன்னை ஆக்கிக் கொள்கிறான்”

ஆம் யேர்மனியர், பிரான் சீயர், ஓல்லாந்து, தேசத்தவர், இத்தாலியர், ஹங்கோரியர், ஐரிஷ்காரர்கள் இப்படி எத்தனை பண்பாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த நாட்டில் குடியேறினார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் அமெரிக்கர்கள் ஆகிவிட்டனர். இங்கே உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் அமெரிக்கா குடியேறிகளின் நாடு, அங்கே உள்வந்தவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு கலந்து ஜக்கியமாகி விடுவதற்கு ஒரு கலாசாரம் இருக்கவில்லை. அங்கே ஆதிக்குடிகளாக இருந்த செவ்விந்தியர்கள் தான் இருந்தனர். செவ்விந்தியர்கள் காடுகளுக்கும் மலைப்புக்கிணக்கும் துரத்தப்பட்டனர். அமெரிக்காவின் ‘மெஸ்றின் பொட்’ கலாசாரத்தின் சாராம்சமான கருத்து சொந்தக் கலாசாரத்தை விடுத்து புதிய கலாசாரம் ஒன்றைத் தழுவவது தான். இதுவும் முன்னைய ‘அசிமிலேசனின்’ இன்னொரு வகைதான் என்று சிலர் கூறுவார்.

3. மூன்றாவதான் கொள்கை மல்டி கல்சரலிசம்’ (Multi Culturalism) என்பது தமிழில் ‘பன்மைப் பண்பாட்டு வாதம்’ என்ற எனிமையான கலைச் சொல் மூலம் இதனைக்குறிப்பிடலாம். தனது நாட்டின் எல்லைக்குள் வந்து சேரும் அகதிகளின் பண்பாட்டை ஏற்றிப் போற்றும், மதிக்கும் கொள்கையே பன்மைப் பண்பாட்டு வாதம் ஆகும். குடியோறிகளான இனக்குழுமங்கள் ஒன்று இரண்டல்ல 50-60 என்ற கணக்கில் உள்ள நாடுகள் பல உள்ளன. கண்டா, அவஸ்திரேலியா என்பன அத்தகைய தேசங்களாகும். வண்டன்,

பாரிஸ் போன்றனவும் முன்னாள் காலனிகளில் இருந்தும் வேறு பல பகுதிகளிலும் இருந்து வந்து குடியேறிய பல்லின மக்களைக் கொண்ட பெருந்காங்களாகும். ஜக்கிய அமெரிக்காவில் கறுப்பா இனத்தவர் ஒருவர் ஜனாதிபதியாக முடியும் என்பதை 50வருடங்களுக்கு முன்னால் நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியாத ஒரு விடயமாகவே இருந்தது.

முடிவு ஏரா

1. இக்கட்டுரையில் மலாயா நாட்டின் சிந்தியர்களினை மொழியாற்றம் பற்றிய ஆய்வினை உதாரணம் காட்டி சமுதாய மொழியியல் நோக்கிலான சில உண்மை களைக் குறிப்பிட்டோம்.
2. அடுத்து புலம்பெயர் தமிழர்களும் சிந்தியர்கள் போன்றே தமது மொழியையும் பண்பாட்டையும் இழக்கும் நிலையில் இருப்பதை எடுத்துக் கூறினோம்.
3. சிந்தியர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையிலான ஒரு முக்கிய வேறுபாட்டையும் எடுத்துக் காட்டினோம். சிந்தியர் தம் சொந்த நாட்டிலேயே தாயகத்தை இழுந்து சிறுபான்மை இனக்குழுமம் என்ற நிலைக்குத் தாழ்ந்து போனவர்கள்.
4. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சில நாடுகள் சிறுபான்மையினர்களின் பண்பாடு களையும், மொழிகளையும் தமது நாட்டின் மேலாதிக்கப் பண்பாட்டில் கரைத்துக் கொள்ளும் ‘அசிமிலேசன்’ கொள்ளலையைக் கொண்டவை. வேறு சிலவற்றில் ‘பன்மைப்பண்பாட்டு வாதம்’ மேலோங்கி வருகிறது. பன்மைப்பண்பாட்டுவாதம், தமிழ் மொழியினதும் பண்பாட்டினதும் பேணுகைக்குச் சாதகமானது.

குறுங்கதை

துமிசிகரட் புகைப்பதாக இவனுக்கொரு புகார் வந்தது. புகார் செய்தவனும் சேர்ந்தே புகைப்பதை இவனறிவான். ஏதோ இருவருக்குமிடையில் தகராறு போவும். கோள் சொல்ல வந்துவிட்டான்.

இதுவரை ஒன்றுமே அறியாததுபோல் இவன் சொன்னான் ‘சரி, கவனிக்கிறேன்’ அவன் போய்விட்டான். சில தினங்கள் கழிய மீண்டும் வந்தான் ‘அண்ணை, அவர் இன்னும் விடிபில்லை...’ ‘நீர் விட்டிட்டாரோ?’ இவன் நாகுக்காகக் கேட்டான். சொன்னவனுக்குச் சீர்வன்று கூட்டது. இவனுக்கு இன்னமும் தமிழ் மரியாதையே செய்கிறான். அவனைக் கண்டிப்பதில் அர்த்தமில்லை, தெரிந்தும் தெரியாதது மாதிரி நடப்பதைத் தவிர.

ஒரு சமயம் இவன் அவசரமாக வந்து ஒடும் பஸ்ஸில் தொற்றிக் கொண்டான். படிக்கட்டுகளைத் தாண்டி உள்ளே போனபோது இருவர் கைகளிலும் சிகரட் புகைவது தெரிந்தது.

இவனைக் கண்டதும் சடுதியாக உள்ளங்கைக்களுக்குள் மறைப்பதையும் அவதானித்தான்.

பஸ்ஸினுள் மூன்று மொழிகளில் பொறிக்கப்பட்ட ‘புகைத்தல் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது’ வாசகத்துக்கு எவன் மதிப்புக்கொடுக்கிறான்?

சாரதியோ, நடத்துநரோ, அல்லது வேறொரோ கண்டு கண்டித்தால் மட்டும் அதனை வெளியே வீசக்கூடும்.

இவனுக்கைன் கண்டுகொள்ளாதவன் போல இவன் முன் நகர்ந்தான். இவனது நடிப்பு அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

இப்போதெல்லாம் தமிழி வெளிப்படையாகவே புகைக்கத் தொடங்கி விட்டான்.

இவனுக்கை இருந்த கொஞ்சநஞ்ச மரியாதையும்...

எம். மி. எம். நில்வானின் “குற்றமும் தண்டனையும்” சிறுகதைத் தொகுதி முன்னாரை

தி. ஞானசேகரன்

“குற்றமும் தண்டனையும்” என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுதி பாணந்துறை எம். பி. எம். நில்வானின் இரண்டாவது தொகுதியாகும். இவரது பதினெட்டுச் சிறுகதைகள் அடங்கிய முதலாவது தொகுதி “முன்றாவது தலாக்” 2007ல் வெளிவந்து பலரது பாராட்டப்பட்டும் பெற்றது.

இவர் எழுதிய முதலாவது சிறுகதை “ராதா” இதழில் 1965ல் வெளியாகியது. கடந்த நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சனைக்காது எழுதி வரும் நில்வான், மரபுக் கலைக்காது, இல்லாமியக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றையும் எழுதி வருகிறார். அத்தோடு அகில இலங்கை ஆசிரிய சங்க உப செயலாளராக இருந்து சிங்கள் - தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளராகவும் சேவை புரிந்துள்ளார். துமிழாசிரியராகக் கடமையாற்றி ஒய்வு பெற்ற இவர், ஒரு சமாதான நீதவானுமாவார். எட்டரை வருட காலமாக பாணந்துறையில் காதி நீதவானாகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். இவர் ஒரு சமூக சேவையாளராமாவார்.

துமிழாசிரியராக, காதி நீதவானாக, சமூக சேவையாளராகப் பணி புரிந்து இவர் பெற்ற அனுபவங்கள் இவரது படைப்பியல் தொழிற்பாட்டிற்கு வேண்டிய தளமாக அமைந்துள்ளன என்பதை இக்கதைகளை வாசிக்கும் பொழுது உணர்க்கூடியதாகவுள்ளது.

இவரது முதலாவது கதையான “குற்றமும் தண்டனையும்” என்ற கதையில், ஐந்து வருட காலம் வெளிநாடு சென்று கணவன் ஒருவன் பணம் சம்பாதிக்கிறான். ஆனால் ஊரில் இருந்து அவனது மனைவியோ சோரம் போய் ஒரு குழந்தைக்கு தாயாகிறான். ஊருக்குக் கிருந்திய கணவன், நிலைமையை அறிந்து தூடிதூடித்துப் போகிறான். அவனுடன் குடும்பம் நடத்தலாமா, வேண்டாமா என மன உள்ளச்சல் அடைகிறான். அவனது நண்பர் அவனது கலக்கத்தை தீர்த்து வைக்க அல்குர் ஆன் வசனங்கள் சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுகிறார். பின்னை கருக்காக சேர்ந்து வாழ வேண்டும். பின்னைகள் தாய் தகப்பனற்ற அநாதைகளாகக் கூடாது என்பதையும் ஒரு கணவன் நான்கு மாதங்களுக்கு மேல் மனைவியைப் பிரிந்து வாழுக்கூடாது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுக்காட்டுக்காட்டன் விளக்குகிறார். கணவன் தனது மனைவியை மன்னித்து சேர்ந்து வாழுகிறான்.

இக்கதை இத்தொகுப்பின் மகுடக்கதையாக விளங்குகின்றது. மனித அவை விடுவிடுப்புத்தான் உண்மையான கலை இலக்கியத்தின் தேடற்பொருளாகும். நில்வான் காதி நீதவானாக பணியாற்றிப் பெற்ற அனுபவத்திறாடாக இந்தச்சிறுகதையை எழுதியிருக்கிறார்.

இவ்வாறே இவரது “நீர் இல்லாத மீன்”, “நிலை கெட்ட மனிதர்கள்”, “அந்த ஒரு நிமிடம்”, “நான் நீ இல்லை”, “இஞ்சினியர் மாப்பிள்ளை”, “கண்டிஷன் மாப்பிள்ளை” ஆகிய சிறுகதைகள் அவுக் காதி நீதவானாகப் பணியாற்றிப் பெற்ற அனுபவத்தினாடகப் பிரந்து கதைகள் எனத் துணிந்து கூறலாம்.

“அந்த ஒரு நிமிடம்” என்ற கதையில், ஸக்காப் மாஸ்டர் தனது மாமன் மகளான ரிகாஸாவை விரும்புகிறார். ஆனால் இரு குடும்பத்தினருக்கும் ஜென்மப் பகை, பெற்றோரிடம் சொல்லப் பயன்து ஊரைவிட்டு ஓட்டத்துணிந்து விட்டனர். “வார் மீதும் பகைமை கொள்ளக்கூடாது. பகைமை பாராட்டுவோரை ஒற்றுமையாக வாழுச் செய்ய வேண்டும் என இல்லாம் பல இடங்களில் வலியுறுத்துகிறது. “ஊர்ப் பெரியவர் ஒருவரும் பள்ளிவாசல் டிரெஸ்டியும் இரு குடும்பங்களையும் சேர்த்து வைக்க எடுக்கப் போகும் முயற்சியே இங்கு கதைப் பொருளாகிறது.

“இஞ்சினியர் மாப்பிள்ளை” என்ற கதையில் அஹமது வெப்பை ஹாஜியார் பெரிய வியாபாரி. எல்லோரிடமும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் பழுபவர். மகஞக்கு வரன் தேடுகிறார். புரோக்கர் காதர் காக்கா வெளிநாட்டில் வேலை பார்க்கும் ஒரு இஞ்சினியர் மாப்பிள்ளையை வரணாகப் பேசி வருகிறார். பெண் பார்க்கும் படலமும் நடந்தேறுகிறது பெருந்தொகைப் பணமும் பொருளும் கொடுப்பதாகப் பேசி முடிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மாப்பிள்ளை, வெளிநாட்டில் சவங்களைப் புதைக்க கூலிக்குச் சவக்குழி வெட்டும் “அண்டர் கிரவுண்ட் எஞ்சினியா” என்பது பின்னர் தெரிய வருகிறது. “ஒரு வீடு கட்டுவதென்றாலும் கற்று வட்டத்தையும் நிலத்தையும் பார்க்க வேண்டுமெனச் சொல்வார்கள். அது போலத்தான்... கலியாணம் என்பது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர். நாலு பேரிடம் விசாரிக்க வேணும். ஏமாளிகள் இருக்கும் வரை ஏமாற்றுவார்களும் இருக்கவே செய்கிறார்கள். இதனால் தான் எத்தனையோ கலியாணங்கள் காழி கோட்டில் முகவாகின்றன” எனச் சமூகத்துக்கு வேண்டிய முக்கிய செய்தி ஒன்றினைச் சொல்லிச் செல்கிறார் ஆசிரியர்.

“கண்டிஷன் மாப்பிள்ளை” என்ற கதையில் ஒரு திருமணத்திற்கு பின்வரும் கண்டிஷன் போடப்படுகிறது. முதல் கண்டிஷன் : முப்பத்தைந்து பவுன் நகைபோட வேண்டும். அதாவது சவடியும் தட்டும் இருபது பவுன், சவடி மாலை ஐந்து பவுன், காதுக்கு சோடி நான்கு பவுன், வளையல் சோடி ஆறு பவுன், அது இருபத்து நான்கு கரட் தங்கமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாம் கண்டிஷன் : காமரை சாமன்கள் சம்பூர்ணமாக இருக்கவேண்டும். அவை தேக்கு, பலா மரங்களினால் செய்யப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்.

முன்றாவது கண்டிஷன் : தற்பொழுது அவர்கள் வாழும் வீடும் வளவும் உட்பட அரைவாசிப் பங்கு வேண்டும். நாலாவது கண்டிஷன் : மாப்பிள்ளைக் செலவாக மூன்று இலட்சம் ரூபா வேண்டும்.... ஐந்தாவது கண்டிஷன் : மாப்பிள்ளையோடு வருவோருக்கு நூறு சகன் சாப்பாடு ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும். ஆறாவது கண்டிஷன் : சாப்பாடு ஒழுங்கு, திருமண வைவப்பம் இவைகள் ரிசெப்ஷன் ஹோல் ஒன்றில் நடைபெறவேண்டும். வலிமா சாப்பாடு இல்லை. அதற்குப் பதிலாக பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு ஜந்து சகனுக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டுக்கு வாலாம். இந்தக் கண்டிஷன்களுக்கு விரும்புத் தெரிவித்தால் மேற்கொண்டு பேசலாம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது” மக்கள் வாழ்வியலின் நெருக்கடிகளிலிருந்துதான் இலக்கியம் தோன்றுகிறது. அந்த நெருக்கடிகளிலிருந்து விடுபடுதல் என்ற முறையிலேதான் படைப்புக்கள் தோன்றுகின்றன என்பதை இங்கே காண்கிறோம்.

“இல்லாமிய வாழ்வியலில் திருமணம் என்பது ஒரு அமல், அந்த அமலுக்குரிய இறை கண்டிஷன்களை உணராமல் திருமணங்களை வியாபாரமாக்கும் வியாபார சமூகமாக மூஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள். பெண்களைக் காட்சிப் பொருளாக வூம் இளைஞர்களை மூலப் பொருளாக வூம் எண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திருமணம் செய்யும் ஒரு ஆண் மகன் மகர் கொடுத்து ஒரு பெண்மகளைத் திருமணம் முடிக்க வேண்டும். வசதிக்கு தக்கபடி ஆண்பிள்ளையே “வல்மீ” விருந்து கொடுக்க வேண்டும். இது இல்லாமிய வழிமுறை இதை மறந்தவர்கள் பெண்கள் பகுதியிலிருந்து கைக் கூலி கேட்கின்றனர். விருந்து கொடுக்க நிரப்பந்திகப் படுகிறார்கள். தாவி கட்டும் சம்பிரதாயமும் இல்லாமியத்தில் இல்லை. தங்கத்தினால் தாவி என்றும் சவுட என்றும் கேட்கும் வழக்கம் இன்றுள்ளது. இதனால் எத்தனை குமரிப்பெண்கள் வீட்டினில் அடைப்பட்டு அல்லது வெளிநாடுகளில் வீட்டு வேலை செய்து ஏக்கப் பெருமல் சுக்கஞ்சனை வாழ்கின்றன. தம்மையறியாமலே, ஜாஹிலியக்ததான் காலத்துக்கு மூஸ்லிம்களே மூஸ்லிம்களைத் தள்ளிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.” என மனம் வெதும்பிகிறார் ஆசிரியர்.

இத்தொகுதியிலுள்ள “மாமியார் மெச்சிய மருகமன்”, “விடைகாண முடியாத சிந்தனை”, “(அ) நாகரிகம்” “எமாளிகள்” ஆகிய கதைகள் ஆசிரியரின் சமூக அக்கறைக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளன.

நிஸ்வான் தனது ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து பெற்ற அனுபவங்களும் அவரது கதைகள் சிலவற்றிற்குக் கருப்பொருளாகியருக்கின்றன.

“ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி” என்ற கதையில் மாணவர்கள் வித்தியாலயத்தின் வர்த்தக விழாவில் ஒழுக்கத்தை

கடைப்பிடிக்கிறார்கள். ஆனால் வெளியே வந்ததும் ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டு விடுகிறார்கள். சமூகத்துக்கு ஒவ்வாத நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகிறார்கள். கல்வியில் எவ்வளவுதான் சீர்த்திருத்தம் கண்டாலும் ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி நீரின் மேல் எழுதும் எழுத்து” என மனம் நொந்து கூறுகிறார்.

“விடைகாண முடியாத சிந்தனை” என்ற கதையில், சகல வசதிகளையும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய ஊர்ப் பாடசாலையில் மூஸ்லிம் பண்பாட்டுக்கு ஏற்ற முறையில் கல்வி பெற வழியிருந்தும் தூர் இடத்துக்கு அந்திய மொழிப் பாடசாலைகளை நாடி மாணவர்கள் செல்வதையும் இதனால் ஊர்ப் பாடசாலையை மூடிவிடக்கூடிய அபாயம் காத்திருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

“மனிதம்” என்ற கதையில், பக்கத்து ஊரில் உள்ள பாடசாலைக்கு அதிபர் ஒருவரும் அவரது மனைவியும் மாற்றலாகி வருகின்றனர். அவர்கள் தமிழர்கள். அவர்களது வீட்டில் வேலைக்குச் சேர்கிறாள் ஓர் ஏழைச் சிங்களப் பெண், அவளது கணவன் மரமேறிய போது கால் தவறி விழுந்து இறந்து விடுகிறான். அவளும் சிறிது காலத்தில் இறக்க நேரிடுகிறது. அவர்களுடைய ஒரே மகன் அநாதையாகி விடுகிறான். அவனைத் தழுது மகனாக ஏற்று யடிக்க வைத்து தொட்டாக்கிப் பெருமைப்படுத்திய ஆசிரியத் தம்பதிகளின் மனித நேயத்தை இக்கதையில் காணகிறோம்.

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளியின் பணி கதை சொல்வதோடு சமூக உறவினையும் இன் ஒற்றுமையையும் அவன் கட்டிக் காப்பவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்பதற்கு இக்கதை எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது.

நிஸ்வானின் கதைகள் பலவற்றில் தூக்கலாகத் தெரிவது இல்லாமிய மதக் கருத்துக்களும் திருமண பந்தத்தில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளும் அதற்கான தீர்வுகளுமாகும். ஒரு போதனாசிரியரின் நிலையில் நின்று, தான் கூற நினைக்கும் அறிநெறிக் கருத்துக்களையும் சமூக நீதிகளையும் கூறிச் செல்கிறார். அவ்வாறின்றி, தான் சமூகத்துக்குச் சொல்ல வந்த செய்திகளை பாத்திரங்களின் உணர்வு வெளிப்பாடாக வெளிக் கொண்ர்வாராயின், கதைகளின் அழகியல் பெறுமானம் மேம்பட வாய்ப்புண்டு. சமகால இலக்கியச் செல்நெறிகளைப் புரிந்து கொண்டு எதிர்காலத்தில் நிஸ்வான் தனது படைப்புகளைத் தர முன்வர வேண்டும்.

ஒரு படைப்பாளிக்கு வேண்டிய ஆத்ம பலத்தோடு ஓர் இலக்கியச் சிராத்தையுடையும் அவர் சிறுகதைகளைப் படைத்திருக்கிறார். பிசிற்ற தெளிவான மொழி நடை அவரது படைப்புச் செயற்பாட்டிற்கு வழுக்கேர்க்கிறது.

எம். பி எம். நிஸ்வான் இச்சிறுகதைத் தொகுதி மூலம் அழுத்து இலக்கியத்திற்குக் கணிசமான பங்களிப்பினை வழங்கியுள்ளார். அவரை வாழ்த்தி வரவேற்போம்.

சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

வாசகர்களே, எழுத்தாளர்களே, கலைஞர்களே

உங்கள் பகுதியில் இடம்பெறும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுச் செய்திகளை கருக்கமாக எழுதி எமக்கு அனுப்பிவையுங்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் செய்திகள் அடுத்துவரும் இதழில் இடம்பெறும். 200 சொற்களுக்கு மேற்படில் அச்செய்தி பிரசுரிக்கப்படாதாது.

- கே. பொன்னுக்குரை

ஸ்கால் கலைவிலச்சிய டிக்ஷுகள்

கே. பொன்னுத்துரை

கை நாட்டிய சங்கமம்

வாழும் கலை அமைப்பின் ஸ்தாபகரான பரமதீய ஸ்ரீ பி. ரவிசங்கர் குருஜி அவர்களின் 54வது ஜென்ம தினத்தை முன்னிட்டு, அவ்வமைப்பின் கண்ணுக் கிளையைச் சோந்த திருவாளர்கள் தியாகராஜா, திவாகர் ஆகியோரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட “தெய்வீக இசை நாட்டிய சங்கமம்” என்ற பெயரிலான கலைநிகழ்ச்சியொன்று 13/05/2010 வியாழக்கிழமை கண்டு இந்துக்கலைசார மண்டபத்தில் மங்கல விளக்கேற்றலுடனும் திருவாளர் விஸ்வநாதக் குருக்கள் அவர்களின் பூசை வழிபாடுகளுடனும் மாலை 4.30 மணியளவில் ஆரம்பமானது.

வரவேற்புரையைத் தொடர்ந்து, பரதகுடாமணி ஸ்ரீமதி வைஜந்திமாலா, செல்வரத்தினம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் “ஸ்ரீ சங்கர நார்த்தனாவய” மாணவிகள், நடன கலா வித்தகர் ஸ்ரீமதி உமா சிற்தான் அவர்களின் நெறியாள்கையில் “சத்தியசாயி கலாவய” மாணவிகள், செல்வி தனோஜா ஷண்முகராஜாவின் நெறியாள்கையில் “பழுா நார்த்தனாவய” மாணவிகள், சென்னை “கலா வேதாா” அமைப்பில் பயிற்சி பெற்றவர்களும், நடனப்பட்டதாகிளும், “ஒங்காரா நாட்டியப் பள்ளி” வைச் சேர்ந்தவர்களுடையன நடனக் கலைஞர்கள் ஆகியோர் நடன விருந்தனித்து கண்ணுக்கலைரசிகர்க்கலை மகிழ்ச்சிக் கடலிற் தினைக்க வைத்தனர். நடன நிகழ்ச்சிகளுக்காப் பாடப்பட்ட பாடல்கள் அமைத்தும் செல்கிளப்பம் அளிப்பவாக அமைந்தன. ஓஸ்கார் பரிசு பெற்ற “ஜெய்ஹோ என்ற பாட வையும் கேட்டு ரசிக்கக் கூடியதாக இருந்ததை விசேஷாகக் குறிப்பிடலாம்.

“மத்திய மாகாண இந்து மாமன்றத்” தலைவரான திரு. சிவசுப்ரமணியம் அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டு சிறப்புரையாற்றினார். குருஜி அவர்களின் சிவ்தயையான செல்வி அளிதாஜி அவர்கள் தியானம் என்ற தலைப்பில் சிறப்புரையொன்றை வழங்கினார். வாழும் கலை அமைப்பின் பஜனைக் கோவிட்டியினர் திரு. திவாகர் அவர்களின் தலைமையில் அருணமொன பால்களைப் பக்திமூர்யமாகப் பாடப் பார்வையாளர்களைப் பரவசப்படுத்தினர்.

இறுதியாக திரு. திவாகர் அவர்களின் நன்றியுரையைத் தொடர்ந்து ஓரவு 8.00 மணியளவில் நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இனிதே நிறைவு பெற்றன. கண்ணுபின் கலா ரசிகப் பெருமக்கள் அன்றைய மாலைப்பொழுத மகிழ்ச்சியிடன் கழிக்க நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நிச்சயமாய் உதவின என்று துணிந்து கூறலாம்.

கா. தவபாலன், கண்டி.

இலக்கை கலை இகைக்கிய சங்கத்தின் விருது இம்முறை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு

அகில இலக்கை கலை இலக்கைய சங்கத்தின் 2009ம் ஆண்டுக்கான சிறந்த கலை இலக்கையப் பணிக்கான உயரிய விருது இம்முறை கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு வழக்கப்படவள்ளதாக சங்கத்தின் தலைவர் பண்டிதர். பொன். சகந்தன் உத்தியோகபூர்யமான அறிவிப்பினை வெளியிட்டுள்ளார்.

கலை இலக்கையத்துறைக்கு சிறப்பாகச் சேவையாற்றி வருகின்ற அமைப்புக்களுக்கு ஆண்டு தோறும் இவ்விருது வழக்கப்படவாளர் அந்த வகையில் சிறந்த முறையிலே கலை இலக்கையப் பணியினை ஆற்றி வருகின்ற கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் இம்முறை இலம்பிருதுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்விருது வழங்கும் நிகழ்வானது எதிர்வரும் (11.07.2010) சங்கத்தினால் நடக்கப்படவள்ள விருது வழங்கும் விழாவில் வைத்து வழங்கிக் கொள்வதாகச் சங்கம் தனது அறிக்கையில் தெரிவிக்கின்றது.

அருட்சோதி வள்ளைர் கை ஆராதனை

வள்ளை வைத்தை இந்து சமய கலை கலாசார வளர்ச்சிப்பணி மன்றம் கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கச் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் செலான் வங்கி பிரதம நிறைவேற்றுப்பணிப்பாளரும் மன்ற காப்பாளருமான - ஆர். நடராஜா தலைமையில் ஆண்மீகம் தந்த அருட்சோதி வள்ளைர் இசை ஆராதனை என்ற நிகழ்வை நடத்தினர். விவேட விருந்தினாக தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர் போசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் அவர்களும் அருள்மொழி அரசி திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தார்கள் வள்ளைர் புகழ்பாடும் இசை, நடன நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

கொட்டாஞ்சேனையில் ஞானம் கலை இகைக்கிய சஞ்சிகை அறிமுகம்

கொழும்புத் திருமறைக்கலா மன்ற கொட்டாஞ்சேனை பணிமனையில் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் பவளவிழா ஞானம் சஞ்சிகையின் அறிமுகமும், ஜோசப்பிற்கு பாராட்டுவிழாவும் 27.05.2010 காலை 10.00 மணிக்கு வியர்ச்சகர் செ. சக்திதான் தலைமையில் நடந்தது. இந்த விழாவை செல்வி ஜோலிற்ற பீட்டர் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து பாட ஆரம்பித்து வைக்க, இணைப்பாளர் அம்பஹோஸ் பீட்டர் வரவேற்புரை ஆற்றினார். வியர்சன உரைகளை கே. சண்முகானந்தம், (தலைவர், ஜெக்கிய ஆசிரியர் சங்கம்) எழுத்தாளர் தம்புசிவா, பிரபல ஒவியரும், ஸ்ரீ விஷன் தொலைக்காட்சி தயாரிப்பளருமான டி. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா ஆகியோரும்

சிறப்புரையை 'ஞானம்' ஆசிரியர் வைத்தியகலாந்தி தி. ஞானசேகரன் அவர்களும் ஆற்றினார்கள். பவளாவிழா நாயகரை கவிஞர் ஜின்னாறு ஒரிப்பதீன் பொன்னாடை அணிலித்து கெளரவித்தார். தெளிவத்தை ஜோசப் ஏற்புரையும் வாடனாலி அறிவிப்பாளர் ரி. எல். லோசன் நன்றியுரையும் ஆற்றினார்கள்.

அற்கறத்திங்கள்

கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கம் மாதந்தோறும் நடத்தும் பொன்னமி தின் 'அற்றைத்திங்க' என் போராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் 'கலைஞரானி' கலைச்செல்வன் தனது கலை, இலக்கிய, நாடக சினிமா வாழ்வியல் அனுபவங்களை சோகத்தோடும் கலைபோடும் சபையோரிடம் பகிள்குத்துகொண்டார். தன்னை வழிநடத்திய ஆசிரியர் பெருந்தகைகளுக்கு பொன்னாடை அளித்தும் கெளரவப்படுத்தினார்.

சிறுக்கதறுங் வெளியீடு

எழுத்தாளர் எம். இந்திராணி எழுதிய 'தவறி விழுந்த குஞ்சுகள்' என்ற சிறுக்கதறுங் நாலின் வெளியீடு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க வினோதன் மண்டபத்தில் திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்றது. வாவேற்புரையை எழுத்தாளர் ஓ. கே. குணநாதன் நிகழ்த்து விமாசன உரைகளை போராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், மல்லிகை ஆசிரியர் தொமினிகஜீவா, திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினார்கள். நன்றியுரையை எழுத்தாளர் ஆனந்தி நிகழ்த்தினார்.

'திருக்குறளில் கல்வியல் சிற்தகை'

கலாநிதி ந. இரவீந்திரனின் 'திருக்குறளில் கல்வியல் சிற்தகைகள்' என்ற நாலின் அறிமுக விழா 06.06.2010 வெள்ளவத்தை தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை போராசிரியர் கலைசபுதி கேட்போர் கூடத்தில் போராசிரியர் சி. சிவசேகரம் தலைமையில் நடைபெற்றது. வாவேற்புரையை மொள. மதுவர்னன் நிகழ்த்த நாலின் விமாசன உரைகளை கவிஞர் ஏ. இக்பால், நால் வெளியீட்டுத் தினைக்களை மேலதிக ஆணையாளர் லெனின் மதுவானம், தார்காநகர் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரையாளர் பி. றில்சாட் ஆகியோர் நிகழ்த்தான். நாலின் கருத்துரையை எழுத்தாளர் த. சிவகப்பிரமணியம்(தமிழ்சிவா) வழங்கினார். ஏற்புரையை நாலாசிரியா கலாநிதி ந. இரவீந்திரன் ஆற்றினார்.

தீக்குவல்கைக்கு மணிவிழா

கடந்த நான்கு தாசாப்து காலமாக இலக்கிய வாளின் தடத்த பதித்து 'திருக்குவல்கைமா'வின் மணிவிழா கடந்த 12.06.2010ல் கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்க விநோதன் கேட்போர் கூடத்தில் கலை, இலக்கிய நண்பார்கள் வட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் மல்லிகை ஆசிரியர் தொமினிகஜீவா தலைமையில் நடைபெற்றது. முத்தப்படைப்பாளி கவிஞர் ஏ. இக்பால் கமாலுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவப்படுத்தினார். ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன், தினைகான் பிரதம ஆசிரியர் சிவாகப்பிரமணியம், தினக்குரல் ஆசிரியர் வி. தன்பாலசின்கம், கலைவாதி கல்வி, தெளிவத்தை ஜோசப், அந்தனிஜீவா, கலாநிதி ந. இரவீந்திரன் மற்றும் பலர் கமாலை வாழ்த்தி உரையாற்றினர்.

நூல் வெளியீடு

போராசிரியர் சி. சிவசேகரம் எழுதிய 'இலங்கை தேசிய இனப்பிரச்சனையும் தீர்வுக்கான தேடல்களும்' என்ற நாலின் வெளியீட்டு நிகழ்வு சுழப் புரிசியல் ஆயுவு நிலையத்தின் ஏற்பாட்டில் வெள்ளவத்தை கலைசபுதி கேட்போர் கூடத்தில் கொட்டகை ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலை விரிவுரையாளர் தலைமையில் 13.06.2010ல் நடைபெற்றது. மு. மயுரன் கருத்துரை நிகழ்த்தினார். நாலாசிரியர் போராசிரியர் சி. சிவசேகரம் ஏற்புரை நிகழ்த்தினார்.)

புத்தகக்கண்காட்சியும் புத்தகப்பண்பாட்டு நிகழ்வும்

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையினரின் புத்தக பண்பாட்டுத்திருவிழா 2010 நிகழ்வுகள் கடந்த 18,19,20,21,22 ஆகிய திகதிகளில் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் தலைமையகமான வெள்ளவத்தை கலைசபுதி கேட்போர் கூடத்தில் காலை 9.00 மணிமுதல் இராவு 8.00 மணிவரும் மூத்து நால்களின் கண்காட்சியும் மலிவ விற்பனையும் நால் அறிமுக நிகழ்வும் நடைபெற்றன. இந்த கண்காட்சியில் கலந்து கொண்ட பாடசாலைகளுக்கு பாடசாலை நாலகம் பயன்பெறும் வகையில் இலவச புத்தகப் பொதிகளும் வழங்கப்பட்டன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ்க்கவிகை என்ற ஆய்வு நூல் வெளியீட்டு விழா

எனக்கு மரணமில்லை, ஞானக்கண், வானவில் ஆசிய நூல்களின் ஆசிரியரான பெரிய ஜூங்காரன் எழுதிய இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ்க்கவிகை என்ற ஆய்வு நூல் வெளியீட்டு விழா மிக விமர்சையாக நடைபெற்றது. இவ் விழாவானது 20.06.2010 ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று பி. பி. 3.00 புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் மகாவித்தியாலவத்தில் இடம் பெற்றது. இதற்கு பிரதம விருந்தினாக திரு. க. அன்பமகன் (கலாசார அதிகாரி பண்பாட்டு அலுவலக்கள் தினைக்களம்) அவர்களும், சிறப்பு விருந்தினர்களாக ஒய்வு பெற்ற ஆசிரிய ஆலோசகர் திருமதி. சித்தி பத்மநாதன், புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் மகாவித்தியாலும் அதிபர் திரு. ஆர்.ஜெரோம், திரு. ஒளவை நகர் அ. த. க. பாடசாலை அதிபர், திரு. புவனேஸ்வரன் ஆகியோரும் கலந்து சிறப்பித்தனர். இந்திகழ்வானது மங்கல விளக்கேற்றல் வைபவத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வரவேற்பு உரையை செல்வன். எஸ்.ஜூதுர்சன் நிகழ்த்த, தொடர்ந்து தலைமை உரையை ஆசிரியர் திரு. தி. பார்த்தீபன் அவர்கள் நிகழ்த்தினர். புத்தகத்தினை ஆசிரியர் திரு. வதனரூபன் (சம்பூர்) வெளியீட்டு வைக்கேற்றோடு உரையினை நிகழ்த்தினார். பின்னால் நாலாசிரியரின் மாணவனும் கவிக்கையில் பற்றுக் கொண்டவரும் ஆசிய செல்வன். தில்லைநாதன் பவித்திரன் ஆசிரியரை மெய்யுருகப் பாராட்டி கவிகை வாழ்த்து ஒன்றினை நிகழ்த்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து தி. உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரியின் பிரதி அதிபர் திரு. க. போகானந்தம் தனது ஆய்வுரையை வழங்கினார்.

பிரதம வினாக்களை நிறு. கு. அன்பழகன் (பண்பாட்டுவுல்கள், திணைக்களம், கல்வி அமைச்சர், கிழக்கு மாகாணம்) அவர்கள், திருமதி சித்தி பதமாதன் (மேவு பெற்ற ஆசிரிய ஆலோசகர் அமைச்சருக்கு ஸிற்ப்புரிசி வழங்குகிறார். அருகில் நான் ஆசிரியர் பெயிய ஜங்கள் நிற்கிறார்.

சிறப்பு விருத்தினருக்கான உரையை திரு. ஆர். ஜெரோம் ஆசிரியர் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். பின் பிரதம விருத்தினர் திரு. க. அன்பழகன் தனது உரையிலே கவிதை எழுதும் மாணவர்கள் அனைவரும் இந்நாலினை அவசியமாக வாசிக்க வேண்டும் என்றும் கூறியிருந்தார். தனது நூலிலே ஒவ்வொரு கட்டுரைகளையும் மிகவும் நூற்றுக்கமாகவும், அனுவங்குவாகவும் ஆய்ந்தறிந்து ரசித்து எழுதியுள்ளார் என்று குறிப்பிட்டார். அத்தோடு தான் பல்கலைக்கழகத்தில் திருவாசகத்தை நயந்து கற்றதை விட இந்நூலாசிரியரின் “மாணிக்கவாசகரின் நாய்” என்ற கட்டுரையை வாசித்த பின்பு மீண்டும் அதன் ஒவ்வொரு வரிகளையும் ஆழமாக விரும்பி வாசிக்க தோன்றும் என்று பெருமையாக கூறினார்.

இறுதியாக ஏற்புரையை நூலாசிரியர் யாழ் பெரிய ஜங்கரன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். தான் உள்ள காலம் வரை தமிழையும், கலைத்துறையினையும் நன்றாக வளர்த்தெடுப்பேன் என்று உறுதியாகவும், நயமாகவும், கூறிச் சென்றார். இறுதியாக திரு. சுத்தியன் என்பவர் நன்றியுரை வழங்க அத்தோடு இவ்விழாவானது இனிதே நிறைவேறியது.

-வீ. மாதீனி, (பேராதளைப் பல்கலைக்கழக மாணவி)

வடக்கு - கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா - 2009 இர் ஒப்பீடாய்வு தொடர்பாக.....

-சமரன் சந்தன்

தின்சாருக்கோ.. ஞானம் சஞ்சிகையில் ஜனன் மாச இருவில் பிற்சிலி வயலட்டு என்கிற பொம்புள வடக்குக் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா 2009 ஒர் ஒப்பீடாய்வு என்டொரு கட்டுர எழுதிப்பிருக்கிறாவல்லே!

பாக்கக் கொஞ்சக் கவலயாத்தான் இருக்குது.

இழம்... என்ன செய்யிற எங்கு இலக்கியக்காரங்கள் தெரிஞ்சோ தெரியாமலோ சில தவறுகள் செய்து போடுறாங்கள், இது இன்டைக்கு மட்டுமல்ல, அன்டைபில் இருந்து நடத்திற்றதுதான். செத்துப்போன எழுத்தாளனில் இருந்து இன்டைய புதிசா மூன்சுச் சமூத்தாளன் வரைக்கும் நடக்குது பாருங்கோ!

விருது பெறுற எழுத்தாளன்கள் விட, விருது வழங்கிற இடங்களில் வேல செய்யிற பொறுப்பு வாய்ந்த உவன்களால்லே மோசமான அசிங்கம் பண்ணுறாங்களால்லோ.

அரசன் எவ்வழியோ குடிகளும் அவ்வழியே எண்டு சொல்லுங்கோ!

வடக்கு, கிழக்கு மாகாண சபைகளில் வேல செய்யிற ரெண்டு பேர் உதில் பெரிய விண்ணங்களாமே!

ஆரெண்டு சொன்னா அசந்து போயிருகிகள்.

முதலாமவர் நல்லா கவிதைகளும் எழுதுவார், ஆனா மனுஷி புள்ள குடிகளோட இருந்து படிக்கேலா... கொஞ்சம் வெக்கமாக இருக்கும். கொஞ்சம் தூசனம் கலந்திருக்கும் அவ்வளவுதான்!

மற்றவர் நவீன சிறுக்கதைகளும் நாடகமும் எழுதுவார். அவர்ர மனிதிக்கட எழுதுவா.

ரெண்டாபிரத்து அஞ்சில கவிதைக்கான வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கினி விருது முதலாமவருக்கு கிடைச்சுதல்லோ! உது சியான ப்மாத்து வேலயாம்.

இந்தியாவில் ஆசிசு கவனம் சபையும் அந்த புத்தகத்துக்கு கொண்டு வந்து 2004 எண்டு அச்சுத்த பக்கத்தக் கிழிச்சுப் போட்டு 2005 எண்டு ஒட்டி போட்டு போட்டுக்கு அனுப்பி போட்டார்.

அதக் கவனிக்க சபைடு போட்டுக்கு அறிவிச்சுப் போட்டுதாம்.

அதுக்குள் அவசரப்பட்ட மாகாணசபைக்கு புத்தகக் கொள்வனவுக்காக ஒரு புத்தகத்த அனுப்பியிருக்கிறார். அதில் அந்தப் பேப்ராக் கிழிக்க மறந்து போட்டார்.

அது மாகாணசபைக் காரர் கண்டு புடிச்சுப் போட்டுனம். பரிசு கொடுகிறதா இல்லையா எண்டு யோசிச்சுப் போட்டு.... முடிவு அறிவிச்சுப் பாவத்துக்காக பரிசு குடுத்திருக்கிறாங்கள்.

குற்றவாளி தண்டக்கப்படாடியும் நிரபாதி தண்டக்கப்படக்கூடாது பாருங்கோ.

அரோக்கா!

இந்தியாவில் நூலங்களில் இருக்கிற புத்தகத்தில் கண்டு கிழிக்கேல்ல போல 2004 அப்பிடியே கிடக்குது. உண்மையை மறைக்கோலாது பாருங்கோ.

பேந்து உவர் உத்தமன் போல, பிராஞ்சில் இருந்து வாற கடைசியா வந்த உயிர் நிழலில் ஒரு சிறுகதயுமல்லே எழுதிப் போட்டால்லோ! இதில் கலாந்தி ஒருவருக்கு பங்கு, வலு விண்ணனான்தான்.

மற்றவருக்கு 2007 இல் நாடக நூலுக்கான கிழிக்கு மாகாண இலக்கிய பரிசு கிடக்கேல்லோ!

யழிப்பாணத்தில் பிறந்த இவருக்கு உது எப்படி கிழிக்கு மாகாணத்தில் பரிசு கிடைக்கேலும்!

இஞ்சாருங்கோ.... உதெல்லாம் விளையாட்டுத்தான்.

2006 இல் வட மாகாணத்தில் இருந்து கனக்க நாடக புத்தகங்கள் வந்திருந்ததாம். போட்டியில் பரிசு பெறாதெண்டு பயந்து போட்டார். ஆனா கிழிக்கு மாகாணத்தில் நாடகத்தில் போட்டிக்கு ஒரு நூலும் வரல்லயாம். நைசா கிழிக்கு மாகாணப் போட்டிக்கு அனுப்பி பரிசையும் வாங்கிப் போட்டார். ஆனா பயத்தில் மட்டக்களப்புக்கு போய் பரிசு வாங்கல. திருகோணமலை ஓப்பில் போய் மாருக்கு தெரியாம வாங்கித்தாராம்.

அதுமட்டுமா... அடுத்த ஆண்டில மனுஷிக்கு அல்லோ கிழிக்கு மாகாணத்தில் பரிசு வாங்கித்தார்.

வாழத் தெரிந்தவர்கள்!

ஸ்ரீவைஷ்ணு

கே.நீண்டன்

‘கவிதைகள் நூறு’ விழாவில்

உதிர்ந்தவை:-

கவிஞர் ஏ. இக்பாலின் ‘கவிதைகள் நூறு’ நூலின் வெளியீட்டு விழாவின் போது கல்வியாளர்கள் நான்கு பேர் உரை நிகழ்த்தினார்கள். அப்பாடா ஓரளவிற்கு கவிதைகள் அனைத்தையும் வாசித்து விட்டுத்தான் மேடையில் ஒவிவாங்கியை பிடித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று பெருஞ்சுவிட முடிந்தது. ஆனாலும் ஆள் பதினைந்து நிமிடங்களை எடுத்துக் கொண்டு சபான்! சபான்! போடுமாளியிற்கு கச்சிதபாக உரைகளை நிகழ்த்தினார்கள். நால் பற்றி ‘ஏதோ ஓர் உரை’ என்று கூறிக்கொண்டு மேடையேறி சுயபூராணம் பாடுபவர்களின் அறுவைகளைக் கேட்டு அலுத்துப்போன மனதிற்கு ஒன்டதம் கிடைத்ததைப் போன்றதொரு ஆண்டும்.

கவிஞர் ஏ. இக்பால் நாடறிந்த ஒரு நல்ல படைப்பாளி, நூழறிந்த ஒரு நல்ல பண்பாளர். ஆனாலும் பலருக்கு சிம்ம சொப்பன்மாகத் திகழும் விமர்சனத்தில் நக்கீர். சபையிலேயா! அல்லாறு! என சில சில்லறைக்குணவான்களை தலையில் கைவைக்கச் செய்து விடுவார்.

ஜெந்து தசாப்த காலமாக எழுதி வருகிறார். கவிதைகள் முதல் பத்தி எழுத்துக்கள் வரை அன்னாரின் எழுதுகோல் அலசித்தள்ளி பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் என்றெல்லாம் பவனி வந்திருக்கிறது. சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், பெரியோர் குறித்த புகழாங்கள், நன்னெறிகள், அரசியல், பொருளாதாரம், சமூகத்தின் பாய்ச்சல் என்றெல்லாம் அவர் பேணை இரத்தம் சிந்தியிருக்கிறது.... இப்படியெல்லாம் இந்த நூல் விழா மேடையை அலங்கரித்தவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள்.

‘தின்கான்’ பிரதம ஆசிரியர் சிவாகப்பிரமணியம் தலையையில் 20.06.2010 பேணக்குறக்கான கல்வி நிறுவனக் கேட்போர் கூடத்தில் இடம் பெற்ற இவ்விழாவில் வெளின் மதிவானம், சத்தார் எம். சாதாதல், வசந்தி தயாபரன், திக்குவல்லை கமால் ஆகியோர் மதிப்பீடு செய்தனர்.

ஒரு நிகழ்வில், அது ஒழுங்காக நெய்யப்பட்ட புதையாக விருந்தாலும் ஒரு நூலிழையத்தானும் இழந்து, அல்லது உருவி அதனை கருப்பொருளாகக் கொண்டு ஒரு கருத்தாடலை உருவாக்கிவிடுவது ஆரோக்கியமானது எனது நம்பிக்கை மட்டும் அல்ல இயல்பும் கூட.

‘இழிவு புதிச்சவனே! எதுக்குடா உனக்கு இந்த சோலின்னு... கரிச்கக் கொட்டினாலும் அந்த இயல்புத்தன்மை ஒட்டுண்ணியாக உடலில் சயனிக்கிறது. அதனால் மதிப்பீட்டாளர்களிடம் “ஜீயோ கனவான்களே! உங்கள் உரைகளை நன்றாக இரசித்த போதும், சில சந்தேகங்கள் மண்டைக்குள் புழுவாய் குடைகின்றன, பதில் சொல்ல வேண்டும்.

வெளின் மதிவானனிடம் முதல் வினா சென்றது அவர் தமது உரையின் போது கூறினார்.

“சமூகத்தின் பல பிரச்சினைகளையும் பாடியது போலவே மதத்தின் நல்ல அம்சங்களை பாடியிருக்கிறார்”

வெளின் மதிவாணன் பிரச்சினைகளுக்கு மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் வரையறைச் செய்யவர். மாக்ஸோ மதத்தை அபின் என்று சொல்வார். அப்படியிருக்க இக்பாலின் மதம் சம்பந்தமான கவிதையில் எப்படி நல்ல அம்சம் பாடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். இதுதான் கேள்வி. இக்பாலின் ‘கவிதைகள் நூறை ஆழமாகவே படித்துவிட்ட மதிவாணன் அருமையாகவே பதில் சொன்னார்.

வசந்தி தயாபரன் தமது உரையின் போது சிலகவிவிதகளில் அநாயசியாக சில சொற்கள் விழுந்து கிடக்கின்றன என்றார். அவை எவை என்பதைச் சொல்லவில்லை. அவற்றை எடுத்துக் காட்டுங்கோ என்று நூலிழையை இழுத்து விட்டோம். சட்டுபுட்டென நூலின் பக்கங்களை விட்டித்தானிலி எடுத்துக் காட்டினார்

“சபான்! சபான்!

நல்ல வாசிப்பிற்கு மேமடிக்கத்தானே வேண்டும்.

சாதத் இக்பாலின் வாழ்வியல் சிறப்புக்களையேச் சொன்னார். அனைத்தும் அறிந்தவை, தெரிந்தவை அதனால் பொருந்திப் போனோம். நூலிழையை உருவவில்லை.

தரமான படைப்பாளியான திக்குவலை கமால் இக்பாலின் மாணவர். ‘அடு நம் வாத்தி தானே’ என்று கூட பாரமல் 1955 முதல் 63-வரை எழுதிய கவிதைகள் தரமற்றவை என்பதால் ஒதுக்கிவிட்டு அதன் பின்னால் எழுதியவற்றையே நூலில் தொகுத்துன்னார் என்றார்.

அதெப்படி. அவரே சொன்னார் இக்பால் அவருடைய ஆசிரியாகிறிருந்த காலத்திலே அமரர் எஸ். டி. சிவநாயகத்தினால் வழங்கப்பட்டிருந்த தரமான கவிஞர்கள் பட்டியலில் இக்பாலும் இருந்திருக்கிறார். சமாச்சாரம் அப்படி இருக்ககையில் துறைற் கவிதைகள் எழுதியிருக்கமாட்டாரே, எங்கோ இடிக்கிறதே, கரி ஆளையே கேட்போம் என்று கவிஞராயே கேள்வியால் துளைத்தோம். பதில் தந்தார். ஏனோ மனம் ஏற்கவில்லை.

ஆர்ப்பகாலத்தில் காதல் கவிதைகளுடன் கவிதைத் துறையில் நூலிழையத்தார்பார் இந்த முதிர்ந்த காலத்தில் அவற்றை தொகுக்க என்னையும் பிழைத்ததுது.

“முயன்றேன்! முயன்றேன்

கவிதை பிறக்கவில்லை.

அவன் புன்னகை உதீர்வில்

எழுதுவதெல்லாம் கவிதையானது”

நூழறிந்த கவிஞர்கள் எல்லாம் இப்படித்தான் சாதலால் கசிந்திருக்கிற தானே பின்னர் கவிஞர்கள் ஆனார்கள்.

“ஏலே! இக்பாலு நோக்கு மட்டும்

எண்ணா விதிவிலக்கு...

என்று நம்ம மரியாதைக்குரிய வாத்தி முதுகில் செல்லமாக தட்டிக் கேட்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

உழைக்கப் பிறந்தவர்கள் தமிழில் ஒரு சிங்கள புதினம்

'செனலூகின் உப்பன் தருவோ' என்பது சிங்கள மொழியில் வெளியான தொரு புதினம் எழுத்தாளரும் பத்திரிகையாளருமான பந்துபால குருகே இதுணை எழுதியுள்ளார். 'உழைப்பால் உயர்ந்தவர்கள் எனும் தமிழ் நவீனாக இரா. சட்கோபன் இதனை மொழியாக்கம் செய்துள்ளார்.

பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர், கவிஞர், ஒவியர், சட்டத்தரணி என அடை மொழிகள் சமந்து புகழில் கனத்துவிட்டிருக்கும் இரா. சட்கோபன் பல சிறுக்கைகளையும், கவிதைகளையும் நூல்களுக்கான பல அட்டைப்பட ஒவியங்களையும் எழுத்து தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வழங்கிய சிறப்புக்குரியவர்.

ஆங்கில சிங்கள மொழிகளில் புலவையிக்க இரா. ச. கோ. உழைப்பால் உயர்ந்தவர்களை ஒரு தமிழ் நாவலைப்போலவே உருவாக்கித்தந்திருப்பது அவருடைய இலக்கிய ஆளுமையை உள்வாங்கவும், உணரவும் உறுதுணையாகின்றது.

இளைய முதலே மலையக தேவிலைத் தோட்டத்துறை வாழ்வியலுடன் இரண்டாற உறைந்துவிட்டிருந்த வாழ்க்கையும், சமூக சிந்தனைப் போக்கும் இலக்கிய படைப்பாற்றலுக்கு பசுளையாகிவிட்டிருக்கின்றன.

சிறுக்கை, கவிதை என்பன மலையக இலக்கியத்தில் படைக்கப்பட்ட அளவிற்கு நாவலிலக்கியம் தமிழிலில் விழுது விடவில்லை. விரல் விட்டு எண்ணாக்கூடிய அளவிலே அவை முடிவிட்டிருக்கின்றன. கோகிலம் சப்பையாவின் தூரத்துப் பச்சையே அச்சலுக்கத்தின் முழுமையான வாழ்வியலை தனது கருவறைக்குன் உள்ளடக்கமாக கொள்வதற்கு முயன்றிருக்கிறது. பாக்டர் ஞானசேகரன், அமரா பெனடிக் பாலன் முதல் இன்றைய இளைய தலைமுறை பெண்படைப்பாளி பிரமிளா செல்வாராஜா, சிவது மனோகாரன் வரை இச்சலுக்கத்தின் வாழ்வியலின் முழுமையைக்காண விளையும் முயற்சிகளாக தமது ஆக்கங்களை தந்துள்ளார்கள், தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேவிலை, ரப்பர் தோட்டங்களில் உழைத்து வாழ்ந்து வருகின்ற தமிழ்மக்கள், அத்தோட்டங்களுக்கு அருகில் வாழ்ந்து

வருகின்ற ஏழை சிங்கள மக்களுடன் மிகவும் அந்தயோன்யமாக வாழ்ந்து வருவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இந்நாலினைப் படைத்தேன். அப்பிரதேசமே எனது வாழ்விடமாகவிருந்த பாசமும், என்னுள் நினைத்து படர்ந்து விட்டிருக்கும் சமதர்ம கருத்துக்களும் எழுதுவதற்கான உந்துகாரணிகளாகின்றன. எனகிறார் கதையின் மூலக்கர்த்தா பந்துபாலே குருகே.

மொழிபெயர்ப்புச் செய்த இரா. ச. கோ. விற்கும் இச்சமூகமும், அல்வாழ்வியலும் இரத்தம் தோய்ந்த துயரங்களும், அடிமத்தனமான அவர்களின் உணர்வுகளும் அந்தயோன்யமானவை அல்ல. அம்மக்களின் கலை கலாசார பாரம்பரியங்கள், பண்புகள், பிரதேச மண்வாசம் என்பனவும் இரா. ச. கோ. விற்கு மிகவும் பரீச்சமானவை அதனால் சிங்கள மொழியில் வெளியான ஒரு புதினத்தை தமிழ்ப்படுத்திய போது அதனை மூலக்கரு சிதையாமல் மூலமே தமிழ்தான் என்பதைப் போன்று அப்பணியினை நிறைவு செய்வதற்கு இயலுமாகியிருக்கின்றது.

மலையக மக்களின் வாழ்வியலின் எந்த அம்சத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு, அல்லது உலகத்தின் பார்வைக்கு முதன்மைபடுத்துவதற்கு படைப்பின் மூலக்கர்த்தா முயற்சிக்கின்றார் என்பதைப் பொறுத்தே பாத்திரங்களின் குணாம்சங்களுக்கு முலாம் பூசப்படுகின்றது. ஆசிரியரின் சிந்தனைகளும் சமூக அரசியல் பிரக்களுகளும் அதற்கு அடிப்படைக் காரணிகளாகின்றன. பெரும்பாலான தமிழ்ப்பாத்திரங்கள் இடம்பெறுகின்ற புதினத்தை வேற்று மொழி படைப்பாளி ஒருவர் தருகின்ற போது முரண்பாடுகளும், நெருடல்களும் மேம்படுவது இயல்பு. என்னும் தொழிற் சங்காதிகளின் காண்டல்கள், அரசியல்வாதிகள் அம்மக்களை பகடைக்காய்களாகப் பயன்படுத்தும் போக்கு என்பவற்றுக்குள் அட்டைகளாக சுருண்டு கிடக்கும் அந்த உழைக்கும் வர்க்கம் விடிவு பெற ஓர் அக்கிளிக்குருசு எவ்வாறென்றாலும் சிறநூலுக்குத்தான் வேண்டும்.

ஒரு சமூகம் பற்றிய நாவலை இலகு தமிழில் கவையாகத் தந்த இரா. ச. கோவிற்கு நல்வாழ்த்துக்கள், முயற்சிகள் தொடர்ந்து

கலைபுழைணம் புலோலியூர் க. சதாசிவர் நூபகார்த்தச் சிறுக்கைதைப் போட்டு 2010

(அனுசரணை : புலோலியூர் க. சதாசிவம் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 3000/-
இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 2000/-
மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 1000/-

- * ஏதைய எட்டு சிறுக்கைத்தகளுக்கு தலை ரூபா 500/- வழங்கப்படும்.
- * முன்னர் பிரச்சுரானா கதைகள் போட்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டமாட்டாரது.
- * சுதந் உறையின் தீடு சுந்த முறையில் கலைபுழைணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம் நூபகார்த்தச் சிறுக்கைப்போட்டி - 2010 எனக் குறிப்பிடல் ஒவண்டும்.

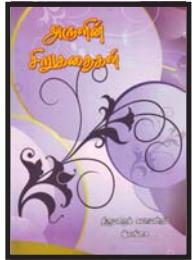
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

குரைம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46th ஓழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவு திகதி - 30.09.2010

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்பட்டாது

- ஆசிரியர்

நால் : அருளின் சிறுக்கதைகள்
ஆசிரியர் : அருள் மா. இராசேந்திரன்
வெளியீடு : திருமறைக் கலை
மன்றம்
விலை : ரூபா 150/-

நூலாசிரியர் அருள் மா. இராசேந்திரன் என்பத்திரன்டு வயதைத் தாண்டியவர். பலாலி வயாவிளானில் பிறந்தவர். யாழ். சென்.

பற்றிக்கல் கல்லூரியில் கற்று ஆசிரியராகி கொழும்பு மாநகர சபையில் எழுது விணைஞராகக் பணியற்றியவர். இவரது கதைகள் தமிழ் ஏடுகளில் வந்ததைவிட ஆங்கில ஏடுகளில் அதிகம் இடம் பெற்றன.

கட்டுரைகள், கதிதங்கள் மொழிபெற்புக்கள், நாடகங்கள் என ஏராளமாக ஏழுதியவர். 'யணம்' 'கொலைக்காரன்' என்பன பிரசித்தி பெற்ற நாடகங்கள் இவறுக்கு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம், 'சான்றோர் விருது' வழங்கிக் கொலைத்துள்ளது. திருமறைக் கலாமன்றம் கலை நூனதீபம் என்ற கொரவு வழங்கியது.

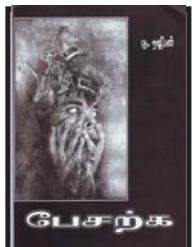
அருளின் சிறுக்கதைகள் என்ற இந்த நூலில், பகவும் கன்றும், ஆயிரம் ரூபாய், பரோபகாரி, சீவினியின் நம்பிக்கை, கோபாலனின் மகன், உள்ளமும் உள்ளங்காலும், அப்புவின் படம் பாம்பரை, திரேசாயின் முதல் நன்மை, கண்ணுள்ள குருடன் என பத்து சிறுக்கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பகவும் கன்றும் 1952 குதந்திரன் நடத்திய போட்டியில் தெரிவாகியது. நடேசன், செல்வத்தின் கற்பகப் காப்பாற்ற, செல்வத்தையும் அவருடைய மகனையும் குடும்பாக்கிக் கொண்டு இலட்சிய புருசனாக வாழ்வதைக் காட்டுகிறது. ஆயிரம் ரூபாய் சிறுக்கதை 1961 'ஒப்சேவர்' ஆங்கில இதழில் வெளிவந்தது. சி. வி. வேவுப்பிள்ளையால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. 'பரோபகாரி' 1978 வெளியானது. போட்டியில் மூன்றாமிடம் பெற்றது. உள்ளமும் உள்ளங்காலும் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் வெளியானது.

இவரது கதைகளில் சமூகப் பிரச்சினை பேசப்படுகிறது. 'சீவினியின் நம்பிக்கை' இனக் கலவரத்தில் அவாது தந்தையும் சகோதராக்களும் செய்யும் கொடுமையை வெறுத்து வீட்டை விட்டு வெளியேற்கிறான்.

பரோபகாரியான பாந்தாமன் தனது மனைவி பிள்ளைகள் வறுமையில் வாட கொழும்பில் அவன் கஷ்டப்பட்டோர்க்கும் நலிந்தோர்க்கும் உதவுவதைக் காட்டுகிறது.

சில கதைகள் கட்டுரை வடிவமாகவும் அமைந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. அவாது நாடக நால் அடுத்து வெளிவர இருக்கிறது. இவரது தலச்சுடர்கள் என்ற நூல் ஏற்கனவே வெளிவந்துள்ளது இதனைத் திருமறைக் காலமன்றம் வெளியிட்டுள்ளது.

நால் : பேசற்க. (கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர் : கு. ரஜீபன்
வெளியீடு : சித்திவீநாயகர் நால் நிலையம் - ரழாஸை
விலை : ரூபா 200/-

நூலாசிரியரின் பிறப்பிடம் எழாலை. கைவ சித்தாந்தத்தில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர். கலாசார உத்தியோகத் தராக பணியாற்றுகிறார். 'மொனத்துமில்' என்ற தலைப்பில் இவரது முதல் கவிதை நூல் 2000ல் வெளிவந்தது, தொடர்ந்து 2004ல் 'வலிகளைத் தாங்கி'

நூலாம் - கலை இலக்கிய சாஞ்சிகை - ஜூலை 2010

குறிஞ்சிநாடன்

வெளிவந்ததுடன், ஒரு நதியின் தேடல் 2006ல் அரங்கிற்கு வந்தது. பேசற்க இவரது நாலாவது நாலாகும்.

தைக்குக் கமான் இந்த நூல் முப்பது கவிதைகளைக் கொண்டு 54 பக்கங்களில் வெளி வந்துள்ளது. படிப்பதற்கு இலக்குவாக உள்ளது. கவிதைகளின் நீளம் குறைவு, பல்வேறு தலைப்புகளில் கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சமூக நலன் களில் அக்கறை காட்டும் கவிதைகளும் உள்ளன. முரண்கள் என்ற தலைப்பில் ஒரு கவிதை.

கொஞ்சத்திய வன்மம்

இன்னமும்
கொக்கரித்துக் கொண்டுதான்
இருக்கிறது.
இரவு உமிழ்ந்த
நிலவுப் பழத்திலும்
எவ்வோ

எச்சில் துப்பி இருக்கிறான்.
கைம்பெண் நிலை

கட்டாய வழுவாய் வந்ததால்
நடுகல் வழிபாட்டில்
நாட்டமில்லை என்று சொல்வதில்

அர்த்த மில்லை - முத்தல் பேண்கள் என்ற கவிதை வாசிப்போரை குறுங்கை குறுங்க சிரிக்க வைக்கும் 'அடைகிடைத்தல்' என்ற கவிதையும் நமது சிந்தனையை விரியவைக்கிறது. சில கவிதைகள் குறியீட்டுக் கவிதைகளாக இடம் பெற்றுள்ளன. நூலாசிரியர் தன்னுடைய உரையில் பின்வருமாறு தனது கருத்தை முன் வைக்கிறார்.

'சூழத்து இலக்கியப் பரப்பு புதியதொரு இலக்கியத் தளத்திற்கு நுழைய வேண்டிய காலம் உருவாகி இருக்கின்றது. அத்தகைய தளமாற்றத்திற்கான முன் உதாரண முயற்சிதான் இப்படைப்பு என்கிறார். அவரது எதிர்பார்ப்பு வெற்றியடைய வாழ்த்துவோம்.'

குறிஞ்சிநாடன்

நால் : ஆக்கரமிப்பின் கால்தடம்
ஆசிரியர் : வஸீம் அக்ரம்
வெளியீடு : படிகள்
விலை : ரூபா 110/-

எல். வஸீம் அக்ரம் படிகள் இதழின் ஆசிரியர். அநூரதபுத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தெள்கிழக்குமிகுத்தில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டவர். பல்கலைக்கழகத்தில் வெளியான நிலைடை, மரங்கொத்தி, எழுதுகோல் வெளியிட்டு ஆசிரியர் குழுவில் இயங்கியவர். கிரிகெட் உலகில் ஒரு வஸீம் அக்ரம் போல எழுதுலகில் இவர் பிரகாசிப்பார்.

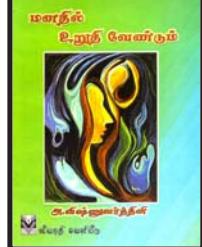
இவரது கவிதைகள் பலராலும் சிலாகித்துப் பேசப்படுகின்றன. சமூகக் கொடுமைகளை எதிர்த்து போராடும் போர்க்குணம் கொண்டவர். சமூகநீதி, சமாதானம் என்பவற்றை பெரிதும் விரும்புமாவர். இவரது கவிதைகள் கொடுமைக்கும் யதேச்சாதிகாரத்திற்கும் எதிராகக் கருவ் கொடுக்கின்றன. அச்சம், வெறுப்பு, பசுகாதாபம், அழுகை, காதல் என்பன கவிதைகளில் வெளிப்படுகிறது. கவிதைகள் சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் அநியாயங்களையும் பேசுகிறது.

ஆக்கிரமிப்பின் கால்தடம் கவிதை இவ்வாறு பேசுகிறது
வழிபில் முட்கமிகளால்
பின்னப்பட வேலிகள்
அதனருகில்
பயங்கரவாதத்தின் அடையாளங்களுடன்
இருக்கைகளும், இருப்பிடங்களும்
சில மளித்தக்ஞம்
போரினால் ஏற்பட்ட கொடுமை இங்கு விபரிக்கப்படுகிறது.
போரின் உச்சத்தினால் மளித் நேயம் மாண்டபோது நடந்த நிகழ்வினை பின்வரும் கவிதை பிரகடனம் செய்கிறது.

“காகங்கள் கராந்து
செய்தியை பரிமாறிக் கொண்டன
பருந்துகள்
வேட்டைக்குத் தயாராயின
மனிதம் இறந்து கிடக்க
எறும்புகள் ஊர்வலம் நடக்கிறது.

வலீம் அக்ரத்தின் கவிதைகள் நெருப்பைப் போல் கட்டெரிப்பதாக உள்ளது. வீரத்தை ஜனிக்கும் கவிதைகள் அநீதிக்கும் அடக்குமுறைக்கும் ஆழக்குழி தோன்றும் கவிதைகள். இன்னும் பல நூல்களை எதிர் பார்ப்போம்.

குறிஞ்சிநாடன்

நால் : மனதில் உறுதி வேண்டும்
ஆசிரியர் : அ. விஷ்ணுவர்த்தனி
வெளியீடு : ஜீவநதி
விலை : ரூபா 200/-

நூலாசிரியர் ஓர் இளம் எழுத்தாளர். யாழி பல்கலைக்கழக மாணவியுமாவார். இவரது எழுத்துக்கள் சமூகப் பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. பெண் எழுத்தாளர்களில் இவர் எதிர்வீசிப் பிரகாசிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

இன்றாலில் காணப்படும் கதைகள் நூனம், மல்லிகை, செங்கறிர், ஜீவநதி, படிகள், கதிரவன் ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்தவை. தன்னைச் சுற்றியுள்ள சமுதாயத்தில் காணப்படும் அவலங்கள், மலினங்களை கதைகளின் கதாபாத்திரங்கள் மூலம் வெளிக்கொண்டிரார்.

மனதில் உறுதி வேண்டும் என்ற இச்சிறுக்கை நூலில், ஆர்கொவோ, யாரோடுநோகேன், மாததாங்கல்கள், மனதில் உறுதி வேண்டும், நெஞ்சுப்பொறுக்குதில்லையே, மாறும் மானுடங்கள், மிடுமைபில் அழிந்திடேல், மறுவாழும் உன்னை நூபித்தானே, புரிந்துணர்வு முதலிய பத்துக் கதைகள் உள்ளன. ஆர்கொவோ கதையில் வரும் கிழவன் கந்தையாவைப் பற்றிய வாணிப்பு கந்தையா கிழவதை கண்முன் நிறுத்துகிறது. கண்மைத்தியம் பார்க்க தவமணி ரீசர் கொடுத்த பணத்தை ஊனமுள்ள பேத்துக்கு வண்டி வாங்கப் பொருக்கிறார். அது அவருடைய தன்னலமற்ற தியாகமா? அல்லது பாச்சா? பாச்சே விஞ்சி நிற்கிறது.

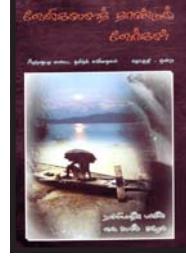
“யாராடு நோகேன்” நவத்தின் உண்மை நன்பன் மூர்த்தியின் ஆழமான நட்பினை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

சிரமங்களுக்கு மத்தியில் தாயின் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்ள ஒடிவரும் நவத்தின் ஏமாற்றத்தையும் கதை சொல்கிறது. கைக்கெட்டியது வாய்க் கெட்டாமல் போய்விடுகிறது.

வதந்திகளால் திருமணம் தடைப்படவும் மகேஸ்வரி தளர்ந்து போகாமல் எடுக்கும் பூதிவும் மனமாற்றமும் பெண்களுக்கு உர்சாகமலிக்கும் சாதியைக் காட்டி மீராவின் வாழ்வுக்கும் குலைக்கும் சம்பவம் விபரிக்கப்படுகிறது. பாசாலைகளில் பவானி ரீசர் போன்றவரிடையே காணப்படும் சாதித் தடிப்பு மாற இன்னும் எத்தனை காலம் ஆகுமோ? நித்யாவின் உயிரை எடுக்கும் ஒரு பெண்ணின் குதினை வெளிப்படுத்துகிறது “நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே என்ற கதை. “மாறும் மானுந்கள்” சகோதரன் யாருடைய நல்வாழ்வுக்காக தன் சுகத்தை இழுந்தானோ அவள் ஒருவனுடன் ஒடி விடுகிறாள்.

நல்ல கதைக் கருக்களைக் கொண்டது. சமூகத்தில் கானும் பிரச்சனைகளை கதைக்களம் விரிக்கிறது. இளம் எழுத்தாளரானாலும் அவரது பார்வை விசாலமாகவள்ளது. நல்ல எதிர்காலம் உண்டு அவருக்கு.

குறிஞ்சிநாடன்

நால் : வேலிகளைத் தாண்டும் வேர்கள்
ஆசிரியர் : நாச்சியாதவீ பர்வீன்
எல். வலீம் அக்ரம்
வெளியீடு : படிகள் வெளியீடு
விலை : ரூபா 150/-

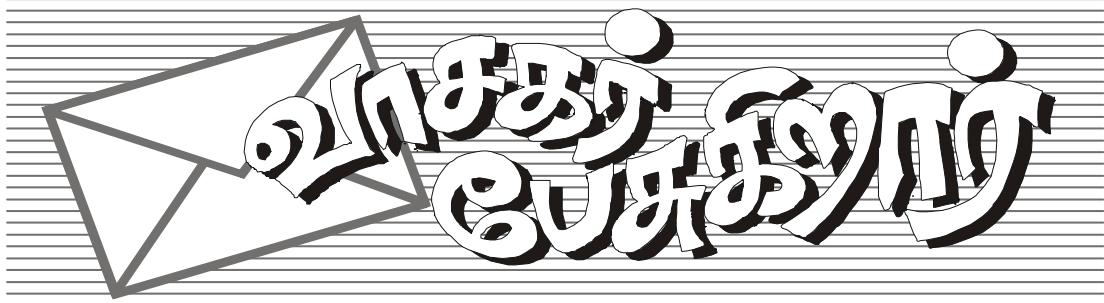
பிரகேச மண்வாசனையைப் பிரதிபலிக்கும் சிறுக்கைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் ஏராளமாக இப்போது வந்து கொண்டிருப்பதை வெளியீடுகள் நூக்குத் தொலிகிக்கின்றன. அந்த வகையில் அநூராதபுர மாவட்டத்திலிருந்து இந்நால் வெளிவருகின்றது ஈழத்து இலக்கிய வளத்திற்கு இந்நால் பெருமை சோப்பதாக வருகின்ற தென்றால் மிகை என்று செல்வதற்கு இல்லை. 1950ம் ஆண்டுவரை மிகக் குறைவான நூல்களே இப்பிரகேச இலக்கியைப் பங்களிப்பாக இருந்தது.

1970ம் ஆண்டின் பின்னர் இலக்கியத்துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சி தோன்றி புதிய படைப்பாளிகள் தங்கள் படைப்புகளை நூல்களாக கொண்டு வந்துள்ளனர். அந்த வகையில் இந்த நூல் பல கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்து தொகுதி ஒன்று என்று வெளியிட்டுள்ளனர். ‘படிகள்’ வெளியீட்டின் வாயிலாக வந்துள்ளது. தொகுப்பாசிரியர்களாக நாச்சியா தீவ்பார்வீன், படிகள் ஆசிரியர் எல். வலீம் அக்ரம் ஆகியோர் முயற்சி இது.

எழுத்தான்டு பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூலை அன்புஜவஹராஷா, பேனா மனோகரன், கெக்கிராவு ஸஹானா, நாச்சியாதவீ பர்வீன், கெக்கிராவு ஸலைகா, எம். சி. ரஸ்மீன், அநூராதபுர் ரஹமதுல்லாஹ் ஆகியோருடைய கவிதைகள் அலங்கரிக்கின்றன.

இக்கவிதை நூலுக்கு கிழக்குப் பல்கலைக்கழக கலாநிதி. செ. யோகாரா அருமையான அனிந்துரை வழங்கியுள்ளார். அநூராதபுத்து இலக்கியம் என்னும் தலைப்பில் 1900–1948 காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த வரகவி மஹம்மது மீராவெலப்பை ஆலிம் சாயப். அவரது பங்களிப்பு பற்றியும் அநூராதபுர மீராவெலப்பை ஆகியோருடைய பங்களிப்பு பற்றியும் குறிப்புகள் உள்ளன. இன்றைய படைப்பாளிகளுக்கு பெரிதும் உதவும் குறிப்புகள் இவை படிகள் எட்டின் ஆசிரியர் குழுவினர் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. மேலும் பல நல்ல படைப்புகள் வெளிவர இருக்கிறது; வாழ்ந்துக்கள்.

நூலாம் - கலை இலக்கிய சஞ்சிகை - ஜூவிலை 2010

புதுப்பொவிவு பெற்ற நூனத்தின் வளர்ச்சி கண்டு உள்ளத்தில் பேரூவகை பர்மிய பிக்கு சொன்ன கதைகள் பிரமாதம் சோ. ப. வின் இன்னொரு பரிமாணம். பர்மிய பிக்கு சொன்ன கதைகள் தொடராய் தொடர்டும்.

சீனா. உதயகுமார்

“நூனம் ஆசிரியர் அவர்களுக்கு ,

கடந்த மே மாதம் நூனம் இதழ் எழுத்தாளர் தெளிவித்தை ஜோசப்பின் பவளமலராக வெளிவந்தது கண்டு மிகக் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். தெளிவித்தை ஜோசப்பைப் பற்றிய முழுமையான தகவல்களை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. ஒரு படைப்பாளி வாழும்போதே அந்த படைப்பாளியை கெளாவித்து, அவரது இலக்கியப் பணிகளை சமூகத்திற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியதன் மூலம் நூனம் தனது வரலாற்றுக் கடமையைச் செய்திருக்கிறது. இறுதிப் பக்கத்தில் அவரைப் பற்றிய கயவிபரக் குறிப்புக்களைத் தந்து பவளமலரை முழுமையறச் செய்திருக்கிறீர்கள். தொடர்டடும் நூனத்தின் செவ்விய பணி.

நூனம் சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கி பத்து ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துள்ளமையை அறிந்தபோது மகிழ்ச்சியாகவும், ஆசிரியமாகவும் இருந்தது. ஆசிரியரது அயராத முயற்சியும், இலக்கிய ஆர்வமுமே இச்சஞ்சிகையின் வளர்ச்சிக்கு காரணம்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் என் போன்ற எழுத்தாளர்களை ஓன்றிணைத்து அவர்களது படைப்புக்களுக்கும் களம் சமைத்துக் கொடுக்கிறது நூனம் சஞ்சிகை. ஈழத்து படைப்புக்களையும் கலை, இலக்கிய நிகழ்வுகளையும் நூனம் சஞ்சிகை ஊடாக அறியக் கூடிய அரிய வாய்ப்பும் எமக்குக் கிட்டுகிறது. அதேவேளை புதிய இளந்தலைமுறைப் படைப்பாளிகளையும் அறிமுகம் செய்து வருகிறது. தரமான சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை ஆக்கங்களோடும், முதிர்ந்த எழுத்தாளர்களை கெளாவிக்கும் முகமாக அவர்களது எழுத்துப் பணிகள், ஆக்கங்கள் அடங்கிய சிறப்பு மலராகவும் நூனம் சஞ்சிகை அவ்வப்போது வெளிவருகிறமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலக்கியப் பிரக்கரங்கிறோடு தரமான சஞ்சிகையாக மிரிச்கிறது நூனம் சஞ்சிகை.

நூனம் சஞ்சிகை இன்னும் பல தசாப்தங்கள் கடந்து தன் இலக்கியப் பணியைத் தொடரவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

பிரியழுடன் அகில்.

2010 ஜூன் நூனம் இதழில் வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கியவிழா 2009 ஓர் ஓப்பீட்டு ஆய்வு என்னும் ‘பிறந்ஸ்ல்லி வயலட்’ அவர்கள் எழுதிய ஆக்கத்தினை கண்ணுற்றினிப் பதான் எனக்கும் ஒரு துணிவு பிறந்துள்ளது. இதுவரையில் நான் என் மௌனமாயிருந்தேன்? என்ற கேள்வி என் மனதிலிருந்து வெளிப்பட்டது. கட்டுரையாளர் சொல்வது அத்தனையும் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் உண்மையானது. பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். 2009ல் திறந்த மட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் நான் முதல் இடம் பெற்றேன். அச்சிறுகதைக்கு தேசியமட்டத்திலும் 1ம் பரிசு கிடைத்தது. தேசிய மட்டப் பரிசுளிப்பு விழா பொலன்றுவயில் சிறந்த முறையில் நடைபெற்றது. மேடையில் கெளாவிக்கப்பட்டு பரிசும் வழங்கப்பட்டது.

ஆனால் 2009ல் மாகாணமட்ட கலை இலக்கியப் பெருவிழா அம்பாறையில் மிகவும் கீழ்த்தரமான முறையில் நடத்தப்பட்டது. அதில் பரிசுக்காக அழைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ் மொழியில் பங்குபற்றிய பரிசுக்குரியவர்கள் (27) இருபத்தேழுபேரும் மேடைக்கு அழைக்கப்படவுமில்லை. பரிசும் வழக்கப்படவுமில்லை, இருட்டாகும் வரை அணைவும் காத்திருந்தோம். பயன் எதுவுமில்லை. அனேகமாகவர்கள் (பரிசு பெறவந்தவர்கள்) எழுந்து போய்விட்டார்கள். இறுதியில் கீழே மேதையில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த பரிசுகளை நாங்களே ஒருவரைக் கொண்டு தெரிவு செய்து எடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது.

உடனே அங்குநின்றிருந்த பணிப்பாளர் டி. டபிள்யூ. வெவி, க. அன்பழகன் (கலாசார உத்தியோகத்தர்) ஆசியோரிடம் முறையிட்டோம். எதுவித பயனும் இல்லை. 2007ல் ஆஞ்சநார் விருது பெற்றவர்கள் 2009ல் முதலமைச்சர் விருதுகள் பெற்றுள்ளார்கள். என்பதும் எனது கருத்து. தமிழ்கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றபோது மண்டபத்திலிருந்த சிங்கள இளைஞர்கள் கூக்குரவிட்டு கேளி செய்ததனையும் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

தாழை, செல்வநாயகம், மட்டக்களப்பு

ஞானம் பதினேராராவது வயதை சுகதேகியாக தடம் பதிப்பதையிட்டு சந்தோஷப்படும் நல் மனம் கொண்டோருடன் நானும் இணைந்து கொள்கிறேன். கலை இலக்கிய சஞ்சிகையொன்று ஒரு தசாப்த காலம் தங்கு தடையின்றி வெளிவருகிறதென்றால் அது அச்சஞ்சிகையை வழி நடத்தும் ஆசிரியரின் ஆளுமை, பக்க சார்பில்லாத கண்ணேனாட்டம், மனத் தெளிவு எனக் கூறலாம் இதை நான் அறிந்த “ஞானம்” பத்திரிகை ஆசிரிய தம்பதியினரிடம் காண்கிறேன். தமிழ் பேசுவோர் எம் மதத்தை சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் “ஞானம்” இதழ் என்றும் இளமையுடன் எல்லாரினதும் இதயங்களில் வளர வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞக்கிறேன்.

இந்த 121ம் இலக்க ஞானம் இதழில் ஆய்வு எழுத்தாளர் மானா மக்களின் “ஒசையில்லா ஒசைகள்” வரலாறுகளில் நூனிப்புல் மேய்ப்பவர்களுக்கு சரியான சாட்டையை கொடுத்துள்ளார். மாறுபாடுகளை திரிவுகளை உண்மைகள் தகர்த்திவிடும்.

பேலும் இவ்விதமில் வெளிவந்துள்ள ‘செல்வி’ எனும் சிறுக்கை நல்லொரு கதை. தமிழாக்கம் மிக்க நன்று. கமாலுக்கு எனது பாராட்டுக்கள். அத்துடன் விஜயனின் நரியும் நூனம்புகளும் கடுகுச் செய்திதான்... ஆனால் பல தத்துவமங்களை அதில் காண்கிறேன். புதிர் போடும் கடுகுச் கதை எழுதுவதில் கே. விஜயனுக்கு நிகர் கே. விஜயன்தான் அவருக்கும் எனது பாராட்டுகள்.

“மீண்டும் துளிர்த்தெழும் மார்க்சியம்” கட்டுரை படிக்க நல்லதொரு கட்டுரை...

“வடக்கு கிழக்கு இலக்கிய விழா 2009 ஓப்பிட்டு ஆய்வையும் படித்தேன். நான் அறிந்த மட்டில் அரசியல்.., மற்றும் செல்வாக்கு எங்குள்ளதோ அங்கே தரக்குறைவுகள் நிறையவே வரும். இதுவரை இலக்கிய விழா நடைபெறாத மேல் மாகாணத்தில் சென்ற ஆண்டு சாலூரித்து விழா நடந்தது. அப்பாடா.. மலடியும் பிள்ளை பெற்றாள்... மலட்டுத்தனம் நீங்கியது... ஆனால் பிள்ளைக்கு எழுந்து நடமாட முடியாது.. எல்லோருக்கும் அப்பிள்ளை பாரம்... இனி பிறக்கப் போகும் குழந்தை எப்படியோ...”

எம். பி. எம். நிஸ்வான்

இலைமறை காயாக அலட்சிக் கொள்ளாமல் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் ஊவா மாகாணம் தந்த கவிஞர் சாரணாகையும் அவர்களை ‘ஞானம்’ அட்டையில் பதித்து கெளரவித்துள்ளது. ஊவா மாகாணத்திற்கே பெருமை தரும் செயலாகும்.

‘மொழி வரதன்’ சாரணாகையும் அவர்களைச் சிறப்பாக அறிமுகங் செய்துள்ளார். அவருக்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

வெளிவிழா, பொன்விழா, வைர விழா, எதுவும் கொண்டாடாமல், ஜம்பது ஆண்டுகளாக எழுத்துப் பணியில் ஈடுப்புவருகிறார் சாரணாகையும் அவரது பணிக்கு ‘ஞானம்’ அந்கொம் தந்துள்ளது. ஞானத்திற்கு எது மனமாந்த நன்றி

M. A. ஷங்ரா

ஜூன் 2010 ஞானம் கலை இலக்கிய இதழில், சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளில், நீர்வை தி. மயூரகிரி எழுதிய குறிப்புத் தொடர்பாக,

கலா பூஷணம் கல்வையல் வே. குமாரசவாமி அவர்களுக்கு நிகழ்ந்த பாராட்டுவிழா வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. பலவிடயங்களிலிருந்தும் பொழிந்த பாராட்டு மழை கவிஞரின் பாட்டுத் திறனைப் பறைசாற்றியது. எனினும் இறுதியில் நிகழ்ந்த கவியரங்கிலே, பாடப்பட்ட கவிதைகளிலொன்று நிகழ்வுக்குச் சுற்றும் பொருத்தமற்றதாகவே காணப்பட்டது. ஒரு புகழ் பெற்ற கவிஞராக் கெளரவிக்கும் நிகழ்விலே “இதுவரைக்கும் எதைப் பாடுக் கிழித்து விட்டோம்...?” என்றா கவிதை பாடவேண்டும்? கவிதையே தன் முழுமுச்சாகக் கொண்ட ஒரு கவிஞரா அவமானப்படுத்துவது போல்லவா இச்செயல் அமைகிறது. எந்தச் சமையிலே எதைப் பாடுவது என்பது கூடத் தெரியாமல், பாராட்டு விழாவிலே, பாராட்டுபவரைக் கேளி செய்வது போல, இவ்வாறான நிகழ்வை அரங்கேற்றியது வரவேற்கத்தக்கதல்லவே! இதையே கவிஞர் தன் ஏற்புரையில் குறிப்பிட்டு மேடை நாகரிகம் தெரிந்து பேசுவேண்டும் என்ற தொனிப்பொருளில் தன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினார். கவிஞர் தன் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தினார் என்பதைவிட ரசிகர்கள், இலக்கியச் சுவைஞர்கள் அத்தனைபேருமே தம் ஒட்டு மொத்த அதிருப்தியை சரியான முறையில் வெளிக்காட்டத் தவறிவிட்டோம் என்பதே உண்மையாகும்.

தாட்சாயணி, சங்கத்தானை.

புரவலர் புத்தகம் பூங்கா மாதம் ஒரு நூல் வெளியீட்டுத் தீப்பம்

முன்பொருப்போதும் நூல்வெளியிடாத எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் வெளியிடப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்பின் இரண்டு பிரதிகளோடு, என்னுடைய அணிந்துரை, ஆசிரியர் பற்றிய விழாம் இரண்டு புகைப்படங்கள், முன்னா நூல்கள் வெளியிடவில்லை என்ற உறுதி மொழி ஆசியவற்றை இணைத்து கீழ்க்கணும் முகவுரிக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். எழுத்தாளர் விரும்பினால் மூவண்ண அட்டைப்பாலையிடத்தையும் சேர்த்து அனுப்பலாம்.

எழுத்தாளருக்கு 300 மிரதிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுவதோடு, வெளியீட்டு விழா நடத்தி அதில் கிடைக்கும் பணம் முழுவதும் எழுத்தாளருக்கே வழங்கப்படும். இவ்வகை எழுத்தாளர்கள் யாபேரும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறலாம். நூல் ஆக்கத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத பிரதிகள் எழுத்தாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும்.

தொடர்பு முகவுரி : தேர்வுக்குழு, புரவலர் புத்தகம் பூங்கா, இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட் கொழும்பு - 14.

தொ. பேசி : 077 4161616, 078 5318503